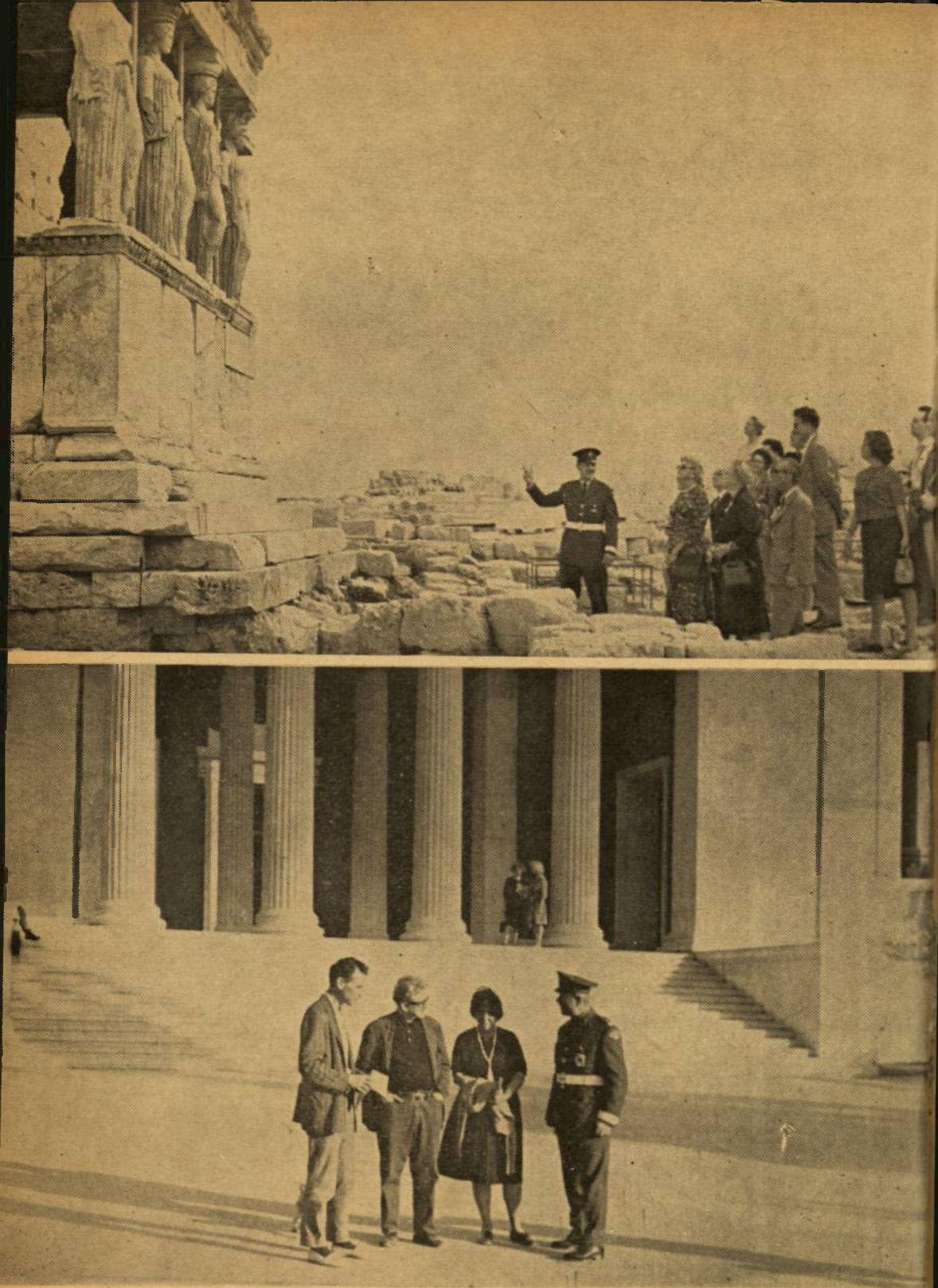
Έτος Ι΄

Τεῦχος 208ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ξενάγησις τουριστῶν εἰς Ἀκρόπολιν καὶ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον ὑπὸ ἀστυφυλάκων τῆς Τουριστικῆς Ἀστυνομίας.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΣΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΙΟΥ 12 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.— Ἑξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Ι'. | ΑΘΗΝΑΙ 15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1962 | ΤΕΥΧΟΣ 208ον

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ

ΤΗΣ Α.Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΑΥΛΟΥ
ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ 1962

«Ἡ ἔλευσις ἑκάστου Νέου Ἔτους παρέχει εἰς ἐμὲ καὶ νέαν εὐκαιρίαν νὰ ἐκφράσω πρὸς τὸν λαόν μου τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην μου καὶ νὰ ἀπευθύνω τὰς θερμὰς εὐχάς μου πρὸς ἕνα ἕκαστον ἐξ ὑμῶν, ὅπου καὶ ἂν εὑρίσκεσθε, εἰς τὴν πατρίδα ἢ εἰς τὴν ξένην.

Ἡ Ἑλλὰς εἰσέρχεται εἰς τὸ Νέον Ἔτος ὑπὸ αἰσίους οἰωνούς, προοδεύουσα σταθερῶς διὰ νὰ καταλάβῃ μεταξὺ τῶν ἐθνῶν τὴν ἐκλεκτὴν θέσιν, ἡ ὁποία δικαιωματικῶς τῆς ἀνήκει.

Καὶ ἡ ἀνθρωπότης, παρὰ τὰ ἀντίθετα ἐπὶ μέρους φαινόμενα, εὑρίσκεται καὶ αὐτὴ σήμερον ἐν ἱστορικῇ περιόδῳ ἀνόδου. Τὸ χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τῆς ἐποχῆς μας, σημαντικώτερον καὶ αὐτῆς τῆς ἀλματώδους τεχνικῆς καὶ ὑλικῆς προόδου, ἱστορικῆς δὲ σημασίας μεγαλυτέρας τῆς τοῦ παροδικοῦ φαινομένου τοῦ κομμουνισμοῦ, εἶναι ἡ κατάκτησις τοῦ ἀγαθοῦ τῆς ἐλευθερίας ὑπὸ πάντων τῶν λαῶν τῆς γῆς, ἥτις ἐπὶ πλέον ἐπιτελεῖται τῇ συναινέσει καὶ πολλάκις τῇ πρωτοβουλίᾳ καὶ ἐνισχύσει τῶν ἀνεπτυγμένων λαῶν.

Παρ' ὅλον ὅτι ὅμως ὁ κόσμος ὀδεύει τὴν ἀνιοῦσαν, ἡ καθημερινὴ εἰκὼν τῆς διεθνοῦς καταστάσεως πᾶν ἄλλο εἶναι ἢ εἰρηνική. Ὑπάρχουν δυασκολίαι καὶ πολλαὶ ἑστίαι ἀναταραχῆς εἰς διάφορα μέρη τῆς ὑδρογείου, ἐξακολουθοῦν οἱ ἄνθρωποι νὰ ἐπιβουλεύωνται ἀλλήλους καὶ ὁ ἀδελφὸς νὰ φονεύῃ τὸν ἀδελφόν του. Τὰ φαινόμενα αὐτὰ εἶναι δυσάρεστα, πλὴν ὅμως παροδικά, ἀποτελοῦν δὲ ὁπωσδήποτε τὰς ὀδύνας τῆς προόδου καὶ τοῦ ἀγῶνος διὰ τὴν παγκόσμιον εὐημερίαν.

Δυστυχῶς οἱ ἄνθρωποι πρὶν κατορθώσωμεν νὰ ἐπιλύσωμεν τὰ κοινωνικὰ ἡμῶν προβλήματα, ἐπενοήσαμεν καὶ ἐπραγματοποιήσαμεν

τὰ ὅπλα τῆς ὁλοκληρωτικῆς καταστροφῆς. Οἱ ἡγέται τῶν λαῶν διαθέτουν τὴν ἀναγκαίαν φρόνησιν καὶ λογικήν, ὥστε νὰ δύναται νὰ θεωρηθῇ βέβαιον ὅτι ὅπλα τῆς ὁλοκληρωτικῆς καταστροφῆς οὐδέποτε θὰ χρησιμοποιηθοῦν ἐσκεμμένως. Μέχρις ὅτου ὅμως ἐξαλειφθῇ ἡ κυριαρχοῦσα ἔλλειψις ἐμπιστοσύνης καὶ ἡ φοβία μεταξὺ τῶν σημερινῶν δύο μεγάλων ἀντιθέτων παρατάξεων δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποκλεισθῇ τελείως ὁ ἐπαπειλῶν τὴν ἀνθρωπότητα τρομακτικὸς κίνδυνος. Ἡ προσέγγισις ὅλων τῶν λαῶν τῆς γῆς καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἑνότητος εἶναι σήμερον ὑπέρ ποτε ἐπείγουσαι καὶ ἀναγκαῖαι.

Ἡ πατρίς μας ἐντὸς τοῦ δημοκρατικοῦ κόσμου ἐπιτελεῖ, ἠρέμως καὶ ἀξιοπρεπῶς, τὴν ἀποστολὴν μὲ τὴν ὁποίαν τὴν ἐπεφόρτισαν αἱ ἔνδοξοι παραδόσεις καὶ τὰ ἰδεώδη της καὶ ἐπιθυμεῖ εἰλικρινῶς τὴν φιλίαν ὅλων τῶν λαῶν.

Εἰς τὸν ἐσωτερικὸν τομέα ἡ ἐπίλυσις τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων ἐξελίσσεται ἱκανοποιητικῶς καὶ παραμένω ὑπέρ ποτε αἰσιόδοξος διὰ τὸ μέλλον. Ἐπαναφέρω εἰς τὴν μνήμην μου τὰς εἰκόνας τῆς καταστροφῆς καὶ τὰ ἡρωικὰ βλέμματα ἀγωνίας, τὰ ὁποῖα συνήντων κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς βασιλείας μου, ἐπισκεπτόμενος μετὰ τῆς Βασιλίσσης τὴν κάθε γωνίαν τῆς ἑλληνικῆς γῆς.

Περιοδεύομεν καὶ σήμερον τὴν χώραν, συνοδευόμενοι πλέον καὶ ἀπὸ τὰ τέκνα μας, ἡ δὲ εὐτυχία, τὴν ὁποίαν μᾶς χαρίζει ἡ βαθυτάτη ἀμοιβαία μετὰ τοῦ λαοῦ μας ἀγάπη, αὐξάνεται ἔτι περισσότερον ἀπὸ τὴν διαπίστωσιν τῆς τεραστίας προόδου. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἡ πίστις εἰς τὸν Θεὸν καὶ τὴν πατρίδα μᾶς ἔδωσε τὴν δύναμιν νὰ νικήσωμεν τὰς δυνάμεις τοῦ κακοῦ καὶ ἐπὶ ἕνδεκα ἤδη ἔτη κτίζομεν καὶ δημιουργοῦμεν. Βλέμματα αἰσιοδοξίας μᾶς ὑποδέχονται πανταχοῦ καὶ ἡ αἰσιοδοξία αὐτή, ἡ βεβαιότης διὰ τὸ μέλλον, ἀποτελοῦν τὴν δικαίαν ἱκανοποίησιν τοῦ ἡρωικοῦ, ὑπερηφάνου καὶ ἐργατικοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ὑπάρχει βεβαίως εἰσέτι μέγα περιθώριον προόδου, πολλὰ προβλήματα ἐκκρεμοῦν πρὸς λύσιν. Εἶναι πολλαὶ ἀκόμη αἱ πτωχαὶ οἰκογένειαι. Μειοῦται ὅμως συνεχῶς ἡ πενία τῆς χώρας καὶ κάθε φιλότιμος ἑλληνικὴ οἰκογένεια δικαιοῦται νὰ συμμερίζεται θετικῶς τὴν πίστιν ὅτι τὸ μέλλον θὰ εἶναι καλύτερον.

Εἰδικῶς τὰς ἡμέρας αὐτάς, μὲ τὴν εἴσοδόν μας εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα, καὶ δὴ ὑπὸ εὐνοϊκοὺς ὅρους, παρουσιά-

ζεται εἰς ἡμᾶς μοναδικὴ εὐκαιρία ταχείας οἰκονομικῆς ἀνόδου. Ὅσον ὅμως μεγάλη μᾶς ἀναμένει ἡ ἀνταμοιβή, τόσον καὶ αἱ ἀπαιτήσεις τῆς προσπαθείας εἶναι σοβαραί, τόσον κακαὶ καὶ βαρεῖαι θὰ εἶναι αἱ συνέπειαι τυχὸν ἀποτυχίας μας νὰ ἀνταποκριθῶμεν.

Ἰδίᾳ ἡμῶν βουλήσει ἀνελάβαμεν τὴν ὑποχρέωσιν καὶ εἰσερχόμεθα εἰς περίοδον ἐντατικῆς ἐκβιομηχανίσεως τῆς χώρας καὶ ἀξιοποιήσεως τῶν γεωργικῶν ἡμῶν δυνατοτήτων. Ἔχει ἤδη ἐκδηλωθῆ ἡ κατανόησις τοῦ προβλήματος ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν, τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου καὶ τῆς πνευματικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἡγεσίας. Δὲν ἀρκοῦν ὅμως αὐτά. Θὰ παραμείνουν ἁπλοῖ τίτλοι, ἄνευ περιεχομένου, ἐὰν δὲν συμπληρωθοῦν μὲ τὸ κύριον καὶ βασικὸν στοιχεῖον, μὲ τὴν συνειδητὴν καὶ ἐνεργὸν συμμετοχὴν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἕκαστος Ἕλλην, ἐργάτης, ἀγρότης, ὑπάλληλος ἢ ἐργοδότης, εἶναι ἀνάγκη νὰ θεωρήσῃ καὶ νὰ αἰσθανθῇ τὴν ἐθνικὴν ὑπόθεσιν τῆς ἐπιτυχοῦς εἰσόδου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα, ὡς καθαρῶς ἀτομικήν του ὑπόθεσιν, ὡς προσωπικὴν αὐτοῦ εὐθύνην. Ἡ ἀδήριτος ἀνάγκη μᾶς ἐπιβάλλει ὅπως ὅλοι, μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου Ἕλληνος, πιστεύσωμεν καὶ ἀποκτήσωμεν τὴν συνείδησιν καὶ τὴν ἔμμονον ἰδέαν τῆς βελτιώσεως τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐργασίας μας. Τὸ θέμα δὲν ἐμφανίζεται σήμερον. Ἔπρεπε νὰ εἴχομεν ἤδη ἀρχίσει. Δὲν εἶναι ὅμως ἀργά. Ἐνισχυόμενοι μὲ τὴν ἀλληλεγγύην τῶν μελῶν μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας, ἂς τελειοποιήσωμεν τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὸν προγραμματισμόν μας, ἂς ἐργασθῶμεν σκληρῶς.

Ἡ εὐκαιρία εἶναι μεγάλη, πλὴν δὲν θὰ παρουσιασθῇ ἐκ νέου. Ἡ ἀνταμοιβὴ θὰ εἶναι πλουσιωτάτη, ἀλλὰ καὶ ἡ πραγματικότης ἀδυσώπητος.

Ἔχω ἀπόλυτον βεβαιότητα ὅτι θὰ ἐπιτύχωμεν. Δὲν θὰ δεχθοῦν ποτὲ οἱ Ἕλληνες νὰ παραμείνουν, ἐξ ἰδίας αὐτῶν ἀμελείας, πτωχοὶ θεαταὶ μιᾶς πλουσίας καὶ εὐημερούσης Εὐρώπης. Ἂς προσέξωμεν ὅμως νὰ ἐκμεταλλευθῶμεν ἐν τῇ προσπαθείᾳ μας τὴν προηγηθεῖσαν πεῖραν τῶν ἄλλων καὶ νὰ ἀποφύγωμεν τυχὸν γενόμενα ὑπ' αὐτῶν σφάλματα. Δὲν θὰ ἔχωμεν ἐπιτύχει εἰς τὴν οὐσίαν ἐὰν καταστῇ ὑψηλὸν μόνον τὸ ἐθνικόν μας εἰσόδημα. Θὰ πρέπει, κατὰ τὸ ἀνθρωπίνως δυνατόν, νὰ εἶναι δικαία καὶ ἡ κατανομὴ αὐτοῦ, μὲ μέτρον τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν ἀπόδοσιν ἑκάστου. Ἀπαραιτήτως δὲ καὶ ἐκ παραλλήλου ἡ

προσπάθειά μας νὰ μὴ περιορισθῇ εἰς τὴν ὑλικὴν σφαῖραν, ἀλλὰ νὰ ἐργασθῶμεν διὰ νὰ ἀνέλθῃ καὶ τὸ μορφωτικὸν καὶ πνευματικὸν ἐπίπεδον ὅλων τῶν Ἑλλήνων.

Σκοπός μας δὲν εἶναι ἡ ἀπόλυτος ἰσότης, ἡ ὁποία οὔτε δικαία εἶναι, οὐδὲ σύμφωνος μὲ τὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου. Σκοπός μας εἶναι ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἐλευθερία, ἡ πλήρης ἀξιοποίησις τῶν δημοκρατικῶν ἰδεωδῶν, ἡ πνευματικὴ καὶ ὑλικὴ πρόοδος, ἡ πραγματικὴ ἐφαρμογὴ τῆς ἀγάπης, ἡ εὐτυχία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ὁ Θεὸς νὰ σᾶς ἔχῃ ὑπὸ τὴν σκέπην του. Χρόνια πολλά».

ΠΑΥΛΟΣ Β

ΜΗΝΥΜΑ

ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ κ. Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ 1962

«Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ Νέου Ἔτους ἀπευθύνω πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν μήνυμα πίστεως καὶ αἰσιοδοξίας διὰ τὸ μέλλον.

Διὰ τῆς προσφάτου ἐτυμηγορίας του διεδήλωσεν ὁ λαὸς τὴν ἐπιτακτικὴν ἐπιθυμίαν του νὰ ἴδῃ ἑδραιουμένην περαιτέρω τὴν ἐσωτερικὴν γαλήνην, τὴν πολιτικὴν σταθερότητα καὶ τὴν οἰκονομικὴν καὶ ἠθικὴν πρόοδον τῆς χώρας.

Καὶ ἔχει ἀπόλυτον δικαίωμα ὁ λαὸς νὰ ἀπαιτῇ ἀπὸ τὴν ἡγεσίαν του τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἀγαθῶν αὐτῶν. Διότι μοχθεῖ καὶ ἐργάζεται ὅσον εἰς καμμίαν περίοδον τῆς ἱστορίας του, καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτρέψῃ νὰ τεθοῦν ἐν κινδύνῳ οἱ καρποὶ τῶν κόπων του.

Διὰ πρώτην φορὰν σημειοῦνται βήματα σταθερὰ πρὸς τὴν ὁριστικὴν ἔξοδον τῆς χώρας ἀπὸ τὸ ὑπανάπτυκτον οἰκονομικὸν καθεστὼς της. Τὴν πορείαν αὐτήν, ἡ ὁποία ἔχει προδιαγραφῇ βάσει συγκεκριμένου προγράμματος, οὐδεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀνακόψῃ.

Οὐδέποτε ἡ οἰκονομία μας καὶ ἡ ἐν γένει ἐθνική μας ζωὴ εὑρέθη εἰς τοιαύτην ἀποφασιστικὴν καμπήν. Τὸ μεταβατικὸν ὅμως αὐτὸ στάδιον ἀπαιτεῖ ἰδιάζουσαν προσοχήν, συνειδητὴν πειθαρχίαν καὶ ἔντασιν τῆς δραστηριότητος ὅλων μας, μὲ τὴν θετικὴν προοπτικὴν ἑνὸς καλυτέρου μέλλοντος.

Ἤδη ἡ Ἑλλάς, χάρις εἰς τὰ ἐπιτεύγματα τῶν τελευταίων ἐτῶν

καὶ τὴν ἄκαμπτον ἐργατικότητα τοῦ λαοῦ της, ἀναγνωρίζεται ὡς πρότυπον χώρας ἡ ὁποία, ὑπὸ καθεστὼς ἐλευθερίας, πραγματοποιεῖ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἀλλαχοῦ ἐπιδιώκονται διὰ τοῦ καταναγκασμοῦ καὶ τῆς βίας.

Ἡ κρατοῦσα ἐξ ἄλλου εἰς τὴν χώραν μας γαλήνη καὶ σταθερότης εἶναι τοσούτῳ μᾶλλον πολύτιμος, καθόσον ἐξησφαλίσθη εἰς περίοδον διεθνοῦς ἐντάσεως καὶ ἀσταθείας.

Ἡ κυβέρνησις θὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν διὰ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ λαοῦ καί, στηριζομένη ἐπὶ τῆς ἐνεργοῦ καὶ συνεχοῦς συμπαραστάσεως αὐτοῦ, νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν περαιτέρω ἀξιοποίησιν τοῦ δημιουργικοῦ του μόχθου.

Εἰσερχόμεθα εἰς τὸ Νέον Ἔτος μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἐπικρατήσῃ εἰς τὸν κόσμον σύνεσις, θὰ μειωθοῦν τὰ συμπτώματα τῆς διεθνοῦς ἐντάσεως καὶ θὰ καταβληθῇ εἰλικρινὴς ἀπὸ πάσης πλευρᾶς προσπάθεια ἑδραιώσεως τῆς εἰρήνης.

Μὲ τὰς σκέψεις αὐτὰς ἀπευθύνω σήμερον πρὸς ὅλους σας τὰς θερμοτέρας μου εὐχάς».

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ΚΩΝ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΤΟΥ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ κ. ΔΗΜ. ΔΑΒΑΚΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΣΩΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ 1962

«Μὲ τὸ ἀνατέλλον ἔτος 1962 νέαι ἐλπίδες, νέαι προσδοκίαι καὶ εὐγενεῖς ἐπιδιώξεις πλημμυρίζουν τὰς ψυχὰς ὅλων μας.

Ἡ ἀπόλυτος τήρησις τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα ἀποτελοῦν τὰ εἰρηνικὰ πεπραγμένα τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος καὶ δράττομαι τῆς εὐκαιρίας ὅπως ἐκφράσω τὴν ἀπόλυτον ἱκανοποίησιν πρὸς τοὺς φιλοτίμως ἐργασθέντας βαθμοφόρους καὶ ἄνδρας τῶν Σωμάτων αὐτῶν, οἵτινες ἐμπνέονται ἀπὸ ὑψηλὸν πατριωτισμὸν καὶ θρησκευτικὴν εὐλάβειαν πρὸς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους.

Τὰ Σώματα Ἀσφαλείας, ἅτινα διὰ τῶν ἐνόπλων, ἀλλὰ καὶ εἰρηνικῶν ἀγώνων των, ἔχουν ἀποσπάσει τὴν ἀμέριστον ἐμπιστοσύνην

καὶ ἐκτίμησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ κατὰ τὸ ἀρξάμενον νέον ἔτος καλοῦνται ὅπως ἀποδυθῶσιν εἰς τοὺς εἰρηνικούς των ἀγῶνας, πρὸς εὔρυθμον καὶ εἰρηνικὴν συμβίωσιν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

Φορεῖς ὑμεῖς τῆς δυνάμεως τῆς Κρατικῆς ἐξουσίας καὶ πολλάκις οἱ μοναδικοὶ ἐκπρόσωποι τοῦ Κράτους εἰς τὰς ἐσχατιὰς τῆς ἐπικρατείας, ἔχετε ἐπωμισθῆ τὸ βαρὺ καὶ ἄκρως λεπτὸν ἔργον τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νόμων καὶ τῶν Κυβερνητικῶν ἀποφάσεων. Ἐν τῇ ἐνασκήσει τῆς ἱερᾶς ταύτης ἀποστολῆς σας, διὰ τῆς δικαιοσύνης, ἀμεροληψίας καὶ τῆς πολιτισμένης μεταχειρίσεως τῶν πολιτῶν, θὰ συντελέσητε ὥστε οὗτοι νὰ μὴ θεωρῶσιν ἀντίδικον τὸ Κράτος, ἀλλὰ νὰ προσβλέπωσι πρὸς αὐτὸ καὶ τὰ ὄργανά του μετ' ἐμπιστοσύνης καὶ μετὰ πεποιθήσεως ὅτι θὰ δικαιωθῶσιν τὰ νόμιμα αἰτήματά των.

Δὲν διαφεύγει τῆς προσοχῆς ὑμῶν ὅτι οἱ πράκτορες τῶν γνωστῶν ὑλιστικῶν καὶ ἀνατρεπτικῶν θεωριῶν ἐλλοχεύουν παντοῦ ἕτοιμοι νὰ παραδώσωσι τὴν Χώραν εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῆς πατρίδος. Εἶμαι βέβαιος ὅτι τὰ Σώματα Ἀσφαλείας μὲ τὸ διακρίνον αὐτὰ ἀγωνιστικὸν πνεῦμα, πιστὰ εἰς τοὺς ἀγῶνας τοῦ παρελθόντος, θὰ συνεχίσωσι τὰς ἀόκνους προσπαθείας των καὶ εἰς τὸν τομέα τοῦτον καὶ θὰ δικαιώσωσιν ὡς καὶ πάντοτε, τὴν πρὸς αὐτὰ ἐμπιστοσύνην τοῦ Κράτους, διότι εἰς τοὺς μεγάλους ἀγῶνας τῆς φυλῆς μας, ἀνεδείχθησαν ἄξια τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

Ἡ Ἑλλὰς σήμερον ἵσταται παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν ἰσχυρῶν δυνάμεων τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἐλευθερίας, αἵτινες ἔχουσι δημιουργήσει μίαν ἀκατάλυτον ἰσχύν, ἕτοιμον καὶ ἱκανὴν πρὸς προστασίαν τῆς ἐλευθερίας τοῦ κόσμου, ὁπουδήποτε ἤθελεν ἀπειληθῆ αὕτη.

Οἱ ἄνδρες τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, πιστοὶ πάντοτε πρὸς τὰς ἱερὰς παραδόσεις τῆς φυλῆς, εἶμαι βέβαιος ὅτι μὲ τὴν διακρίνουσαν αὐτοὺς αὐταπάρνησιν, θὰ φρουρήσωσιν, ὡς καὶ πάντοτε, ἀγρύπνως τὰς ἐλευθερίας καὶ τὰ ἀγαθὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ θὰ προστατεύσωσι τὸ ἐλεύθερον καθεστὼς τῆς Χώρας.

Μὲ τὴν πεποίθησιν ταύτην ἀπευθύνω πρὸς ὑμᾶς ἐγκαρδίους εὐχάς, εὐχόμενος ὅπως τὸ νέον ἔτος 1962 πραγματοποιήσῃ πάντα πόθον ὑμῶν καὶ χαρίσῃ ὑγείαν καὶ εὐτυχίαν εἰς τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς οἰκογενείας τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας».

Ὁ Ὑφυπουργὸς
ΔΗΜ. ΔΑΒΑΚΗΣ

ΤΟ ΧΑΣΙΣΙΟΝ ΩΣ ΠΑΡΑΓΩΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ*

Ὑπὸ τοῦ τακτικοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας
ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν, Διευθυντοῦ τῶν Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν κ. **ΚΩΝ/ΝΟΥ Γ. ΓΑΡΔΙΚΑ**

Περὶ τοῦ χασισίου καὶ τῆς ἐπιδράσεως αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἀνθρώπινον ὀργανισμὸν ἐγένοντο πλεῖσται ἐπιστημονικαὶ μελέται. Πληρεστάτην δὲ βιβλιογραφίαν παρέχει ἐν τέλει τῆς ἑαυτοῦ πραγματείας ὁ ἡμέτερος Μ. Στριγγάρης.

Ἡ πραγματεία αὕτη τοῦ Στριγγάρη ἀποτελεῖ σπουδαίαν συμβολὴν εἰς τὴν σπουδὴν τῶν ἐξωγενῶν ψυχώσεων. Ἀλλ' ἐν ταῖς ἄχρι τοῦδε μελέταις δὲν προσδιορίζεται ἐπ' ἀκριβείᾳ ἡ σχέσις τοῦ χασισίου πρὸς τὰ ἐγκλήματα.

Ἡ ἀκριβὴς ἐκτίμησις τοῦ χασισίου ὡς παράγοντος ἐγκλημάτων δύναται νὰ γίνῃ μόνον διὰ καθολικωτέρας ἐκτιμήσεως δηλαδὴ σπουδῆς τῶν ποινικῶν μητρώων μείζονος ἀριθμοῦ χασισοποτῶν καὶ εἰδικωτέρας σπουδῆς μεμονωμένων ἐγκλημάτων αὐτῶν, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν γνῶσιν τοῦ βίου καὶ τῆς ψυχολογίας αὐτῶν. Διὰ τοιούτων μεθόδων δείκνυται ὅτι ἡ ἄπαξ ἀπόλαυσις καὶ μέθη τοῦ χασισίου καὶ ἡ χρονία κατάχρησις αὐτοῦ ἄγουσιν εἰς ἐγκλήματα παρεμφερῶς ὡς ἡ ἐκ περιστάσεως ἀπόλαυσις τοῦ οἰνοπνεύματος καὶ ὁ χρόνιος ἀλκοολισμός.

Τοῦτο δὲ εἶναι λίαν εὐεξήγητον κατόπιν τῶν νεωτέρων ἐρευνῶν τῶν γενομένων καὶ δι' αὐτοπειραματισμῶν ἐν τῇ ψυχιατρικῇ κλινικῇ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Χαϊδελβέργης καὶ σπουδῆς τῶν ἐπακολουθημάτων τῆς μακροχρονίου χρήσεως τοῦ χασισίου ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου Μ. Στριγγάρη. Ἐκ τούτων δείκνυται ὅτι ἡ ἄμεσος ἐπίδρασις τοῦ χασισίου προκαλεῖ τὴν **ἁπλῆν μέθην,** ἐκδηλουμένην δι' ἐντόνων ψυχικῶν διαταραχῶν, καὶ τὴν **παρατεταμένην μέθην.** Καθ' ἕξιν χασισοπόται ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ χασισίου κατέχονται ὑπὸ μεγάλης εὐφορίας, διεγέρσεως καὶ ἔχουσιν ἐπηυξημένην κινητικότητα, ἔχουσιν ὑπερβασίαν τοῦ ἐγὼ καὶ ἄφρον συναίσθημα αὐτοπεποιθήσεως καὶ ἱκανότητος. Τὸ ἄτομον ἐν τῇ μέθῃ θεωρεῖ ἑαυτὸ ἱκανὸν δι' ὅτιδήποτε. Οὐδὲν πρόβλημα καὶ οὐδὲν ἐγχείρημα εἶναι δυσχερὲς δι' αὐτό. Ὁμοίως ἡ μέθη προκαλεῖ διαταραχὴν τοῦ εἱρμοῦ τῶν σκέψεων καὶ ροπὴν πρὸς σχηματισμὸν παρανοϊκῶν ἰδεῶν. Νομίζουσιν ὅτι οἱ ἐν τῇ ὁδῷ διαβάται περιγελῶσιν ἢ ἐπιδιώκουσιν νὰ βλάψωσιν αὐτούς. Οὕτως ὑπὸ τὸ κράτος τῆς μέθης ὁ χασισοπότης εὐχερῶς ἄγεται πρὸς ἐγκλήματα βίας. (1)

Ἀλλὰ εἰς τὰ ἐγκλήματα ἄγει καὶ ἡ χρονία κατάχρησις χασισίου, μεταβάλλουσα τὴν προσωπικότητα τοῦ ἀτόμου, ὅπερ καθιστᾷ φυγόπονον, ἄστατον (ἀληθεῖαι, κλοπαὶ) φιλόνεικον, εὐερέθιστον, καχύποπτον, δειλὸν καὶ ἔμφοβον. Ἐκ τῆς δειλίας ταύτης δημιουργεῖται παρ' αὐτοῖς ἔμφοβος ἐπιθετικότης (παράνομος ὁπλοφορία, ἄδικοι ἐπιθέσεις). Ἀλλ' εἰς τὰ ἐγκλήματα φέρει ἡ χασισοποσία διότι ἡ χρονία κατάχρησις τοῦ χασισίου οὐ μόνον ἐπάγεται μεταβολὴν τοῦ χαρακτῆρος, ἀλλὰ καὶ βαρείας ψυχώσεις εἰδικῆς φύσεως «ἐπεισοδιακὰς καταστάσεις συγχύσεως», «χρονίαν καὶ παρατεταμένην ψύχωσιν τοῦ χασισίου», ἐμφαινούσας ποικίλα καὶ πολύπλοκα ψυχοπαθολογικὰ συμπτώματα, παρατηρούμενα συνήθως εἰς τὰς ψυχώσεις τοῦ ὁμίλου τῶν σχιζοφρενῶν.

Ἡ ἑλληνικὴ ἐγκληματολογικὴ ὑπηρεσία, ἧς προΐσταμαι, ἔχει ἐπισημάνει (κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα 1919—1950) 379 ἐν ὅλῳ ἄτομα, καταδικασθέντα ἢ

---

* Ἀναδημοσίευσις ἐκ τοῦ Περιοδικοῦ τῆς Διευθύνσεως Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν «Ἄρθρα καὶ Μελέται», Ἰανουαρίου – Ἰουνίου 1951.

(1) Πῶς τὰ ἐγκλήματα τῆς βίας τελοῦνται ὑπὸ τὸ κράτος τῆς μέθης τοῦ χασισίου φαίνεται ἐν τῷ βουλεύματι 59/1950 Πλημμελειοδικείου Πειραιῶς (πρότασις εἰσαγγελέως κ. Κονδύλη) τραύματα κατὰ 5 προσώπων. Τὸ Κακουργιοδικεῖον ἐπέβαλε ποινὴν 5 ἐτῶν εἱρκτῆς καὶ 3 μηνῶν.

ἐπ' αὐτοφώρῳ συλληφθέντα ἐπὶ δημοσίᾳ μέθῃ διὰ χασισίου, ἤτοι χασισοπότας ἐκ περιστάσεως ἢ καθ' ἕξιν. Οὕτως εἶχον ἐπαρκῆ ὕλην, ἵνα σπουδάσω τὰ ποινικὰ μητρῶα τῶν χασισοποτῶν τούτων πρὸς διατύπωσιν ἀκριβεστέρου συμπεράσματος περὶ τοῦ χασισίου ὡς παράγοντος ἐγκλημάτων. Οἱ ἄνω 379 χασισοπόται δύνανται νὰ διαιρεθῶσιν εἰς τρεῖς κατηγορίας :

Α' Κατηγορία. Περιέχει 117 ἄτομα μὴ ἔχοντα ὑποστῆ καταδίκην ἢ αὐτόφωρον σύλληψιν ἐπὶ ἐγκλήματι πρὸ τῆς καταδίκης ἢ αὐτοφώρου συλλήψεως ἐπὶ δημοσίᾳ μέθῃ διὰ χασισίου, μετὰ δὲ τὴν χασισοποσίαν ὑποστάντα ἐπανειλημμένας καταδίκας ἐπὶ ἐγκλήμασιν.

Β' Κατηγορία. Περιέχει 53 ἄτομα, μὴ ὑποστάντα καταδίκην ἢ αὐτόφωρον σύλληψιν ἐπὶ ἐγκλήματι πρὸ τῆς καταδίκης ἐπὶ χασισοποσίᾳ. Μετὰ δὲ τὴν χασισοποσίαν ὑποστάντα καταδίκας ἢ συλλήψεις μόνον ἐπὶ χασισοποσίᾳ, παρανόμῳ κατοχῇ πρὸς πώλησιν ἤτοι λαθρεμπορίᾳ χασισίου ἢ ἐπὶ ἀλητείᾳ, οὐχὶ δὲ ἐπὶ ἑτέρῳ τινὶ ἐγκλήματι.

Γ' Κατηγορία. Περιέχει 209 ἄτομα ἤδη πρὸ τῆς χασισοποσίας ἐγκληματικὰ ὄντα (δηλ. ἔχοντα ὑποστῆ καταδίκας ἢ αὐτοφώρους συλλήψεις ἐπὶ ἐγκλήμασιν, ὑποστάντα δὲ ὕστερον καταδίκην ἢ αὐτόφωρον σύλληψιν ἐπὶ δημοσίᾳ μέθῃ χασισίου. Τούτων διερευνῶμεν τὴν μετὰ τὴν χασισοποσίαν ἐγκληματικότητα κατὰ ποσὸν καὶ εἶδος ἐν ἀντιπαραβολῇ πρὸς τὴν πρὸ τῆς χασισοποσίας ἐγκληματικότητα.

***

Α'. Ἐκ τοῦ συνόλου τῶν 379 ἐπισεσημασμένων χασισοποτῶν διακρίνομεν, ὡς ἐρρήθη, πρώτην κατηγορίαν περιέχουσαν 117 ἄτομα, ἅτινα μηδόλως ἐγκληματικὰ ὄντα, ἀπέβησαν ἐγκληματικὰ μετὰ τὴν χασισοποσίαν.

Ἐκ τῶν 117 τούτων ἀτόμων:

α) Εἰς 38 ἄτομα, ἤτοι 32,5 % μετὰ τὴν πρώτην καταδίκην ἐπὶ χασισοποσίᾳ ἐπηκολούθησαν 322 καταδίκαι. Ἐκ τούτων ἦσαν : 142 ἐπὶ χασισοποσίᾳ ἢ καὶ παρανόμῳ κατοχῇ χασισίου, 18 ἐπὶ ἐξυβρίσει, 25 τραύμασιν, 38 ἀδίκῳ ἐπιθέσει ἢ ἀδίκῳ ἐπιθέσει δι' ὅπλου, 5 ἀντιστάσει κατὰ τῆς ἀρχῆς, 4 διαταράξει οἰκιακῆς εἰρήνης, 2 βιαίᾳ φθορᾷ, 2 ἀπειλῇ, 2 ἐκβιάσει, 9 ἐπὶ ἀναιρέσει, φόνῳ ἢ ἀποπείρᾳ, 37 ἐπὶ ὁπλοχρησίᾳ ἢ ὁπλοφορίᾳ, 3 ἐπὶ λιποταξίᾳ, 1 ἐπὶ βιασμῷ, 2 ἐπὶ παραβάσει ἀστυνομικῆς ἐπιτηρήσεως, 16 ἐπὶ ἐγκλήμασι κατὰ τῆς περιουσίας, ὧν ὅμως τὰ πλεῖστα συνημμένα μετὰ βίας, ἤτοι διαρρήξεις, λῃστεῖαι, 2 ἐπὶ κυβοπαιξίᾳ, 1 ἐπὶ κατοχῇ δυναμίτιδος, 2 ἐσχάτῃ προδοσίᾳ. Ἐπὶ πλέον 10 καταδίκαι ἐπὶ ἀλητείᾳ, 1 ψευδῆ δηλώσει ταυτότητος.

Τὰ ἄνω 38 ἄτομα μηδόλως ἐγκληματικὰ ὄντα πρότερον, ἐπιδοθέντα εἰς τὴν χασισοποσίαν κατέστησαν καθ' ἕξιν χασισοπόται, ἀπέβησαν δὲ καθ' ἕξιν ἐγκληματίαι, ἔχοντες ἰσχυρὰν ροπὴν τείνουσαν ἀποκλειστικῶς πρὸς ἐγκλήματα βίας. Ἐξ αὐτῶν τὸ $^1/_3$ ἀπέβησαν ἐπικίνδυνοι φυγόπονοι ἀλῆται.

β) Ἐκ τῶν 117 ἀτόμων ἅτινα μηδόλως ἐγκληματικὰ ὄντα πρότερον μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς ἕξεως τοῦ χασισίου ἀπέβησαν ἐγκληματικά, εἰς 46, ἤτοι 39,3 % μετὰ τὴν πρώτην καταδίκην ἐπὶ χασισοποσίᾳ ἐπηκολούθησαν 420 ἐν συνόλῳ καταδίκαι. Ἐκ τούτων ἦσαν 178 ἐπὶ χασισοποσίᾳ ἢ παρανόμῳ κατοχῇ χασισίου, 27 παρανόμῳ ὁπλοφορίᾳ καὶ ἀσκόποις πυροβολισμοῖς, 22 ἀδίκῳ ἐπιθέσει, 20 τραύμασι, 4 ἐξυβρίσει, 2 ἀντιστάσει, 2 ἀπειλῇ, 3 λῃστεία, 2 ἀνθρωποκτονίᾳ, 1 διαταράξει εἰρήνης, 1 φθορὰ ξένης ἰδιοκτησίας. Ἔτι δὲ ἐπὶ ἐγκλήμασι ἀτιμίας 84 καταδίκαι ἐπὶ κλοπῇ, 4 ἀπάτῃ, 8 λαθρεμπορίᾳ, 8 κυβοπαιξίᾳ, 1 προαγωγείᾳ, 2 ἀλιείᾳ διὰ δυναμίτιδος, 1 ψευδεῖ δηλώσει ταυτότητος, 1 ἀποπλανήσει. Ἐγένοντο δὲ ἐπὶ πλέον 41 καταδίκαι ἐπὶ ἀλητείᾳ καὶ 8 ἐπὶ λιποταξίᾳ.

Τὰ ἄνω 46 ἄτομα μηδόλως ἐγκληματικὰ ὄντα πρότερον, ἐπιδοθέντα εἰς τὴν χασισοποσίαν κατέστησαν καθ' ἕξιν χασισοπόται καὶ καθ' ἕξιν ἐγκληματίαι ἔχοντες ἰσχυρὰν ροπὴν πρός τε τὰ ἐγκλήματα βίας (42 %), μάλιστα δὲ ἀδίκους ἐπιθέσεις,

τραύματα, παρανόμους ὁπλοφορίας καὶ πρὸς τὰ ἐγκλήματα τῆς ἀτιμίας (52 %), μάλιστα δὲ τὰς κλοπάς. Ἐκ τῶν 46 τούτων ἀτόμων οἱ ἡμίσεις κατέστησαν καὶ ἐπικίνδυνοι φυγόποvοι ἀλῆται.

γ) Ἐκ τῶν 117 ἀτόμων, ἅτινα μηδόλως ἐγκληματικὰ ὄντα πρότερον μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς ἕξεως τοῦ χασισίου ἀπέβησαν ἐγκληματικά, εἰς 33 ἤτοι 28,2 % μετὰ τὴν α΄ καταδίκην ἐπὶ χασισοποσίᾳ ἐπηκολούθησαν 332 καταδίκαι. Ἐκ τούτων ἦσαν 127 ἐπὶ χασισοποσίᾳ ἢ παρανόμῳ κατοχῇ χασισίου, 124 ἐπὶ κλοπῇ, 10 ἐπὶ ἀπάτῃ, ὑπεξαιρέσει ἢ ὑφαιρέσει, 2 κυβοπαιξίᾳ, 1 λαθρεμπορίᾳ καπνοῦ, 1 αἰσχροκερδείᾳ, 1 δωροδοκίᾳ, 2 παρὰ φύσιν ἀσελγείᾳ, 1 παραβάσει ἀστυνομικῆς ἐπιτηρήσεως, 1 ἀνυποταξίᾳ, 1 ἀντιστάσει, 1 παρανόμῳ ὁπλοφορίᾳ καὶ 60 ἐπὶ ἀλητείᾳ.

Τὰ ἄνω 33 ἄτομα μηδόλως ἐγκληματικὰ ὄντα πρότερον ἐπιδοθέντα εἰς τὴν χασισοποτίαν κατέστησαν καθ' ἕξιν χασισοπόται καὶ καθ' ἕξιν ἐγκληματίαι ἔχοντες ἰσχυρὰν ροπὴν κατατείνουσαν ἀποκλειστικῶς πρὸς ἐγκλήματα ἀτιμίας, μάλιστα δὲ τὴν κλοπὴν καὶ ἀπάτην. Οἱ ἡμίσεις δὲ τουλάχιστον αὐτῶν εἶναι σαφῶς καὶ ἀναντιλέκτως χαρακτηριστέοι καὶ ὡς ἐπικίνδυνοι φυγόποvοι ἀλῆται.

Π ό ρ ι σ μ α : 117 ἄτομα μηδόλως ἐγκληματικὰ ὄντα ἀρξάμενα τῆς χασισοποσίας καὶ καταστάντα καθ' ἕξιν χασισοπόται ἀπέβησαν καθ' ἕξιν ἐγκληματίαι, πιθανώτατα ἐκ τῆς χασισοποσίας ὡς κυρίας αἰτίας. Οἱ ἡμίσεις αὐτῶν εἶναι ἀναντιλέκτως χαρακτηριστέοι καὶ ὡς φυγόποvοι ἀλῆται. Οἱ 32,5 % ἔχουσιν ἰσχυρὰν ροπὴν ἀποκλειστικῶς κατευθυνομένην πρὸς ἐγκλήματα βίας, 39,3 % ἔχουσιν ἰσχυρὰν ροπὴν κατευθυνομένην πρὸς ἐγκλήματα βίας τε καὶ ἀτιμίας καὶ 28,2 % ἔχουσιν ἰσχυρὰν ροπὴν ἀποκλειστικῶς κατευθυνομένην πρὸς ἐγκλήματα ἀτιμίας καὶ μάλιστα τὴν κλοπὴν καὶ ἀπάτην.

Πάντες εἶναι χαρακτηριστέοι ὡς ἐπικίνδυνοι κακοποιοί.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω 117 ἀτόμων οἱ 99 ἤτοι 84 % κατήγοντο ἐκ μερῶν νῦν ἢ ἄλλοτε τουρκοκρατουμένων. Οἱ 54 ἤτοι 45 %, ἢ ἐκ παραλίων, λιμένων ἢ νήσων, οἱ 45 ἤτοι 38 %.

***

Β΄ Ἐκ τοῦ συνόλου τῶν 379 ἐπισεσημασμένων χασισοποτῶν διακρίνομεν δευτέραν κατηγορίαν περιέχουσαν 53 ἄτομα. Τὰ ἄτομα ταῦτα μὴ ἔχοντα καταδικασθῆ ἢ συλληφθῆ ἐπὶ ἐγκλήμασι πρὶν ἄρξωνται χασισοποτοῦντα, μετὰ καταδίκην ἢ αὐτόφωρον σύλληψιν ἐπὶ χασισοποσίᾳ ὑπέστησαν καταδίκας ἢ σύλληψιν ἐπὶ χασισοποσίᾳ, λαθρεμπορίᾳ χασισίου ἢ ἀλητείᾳ, οὐχὶ δὲ ἐπὶ ἑτέρῳ ἐγκλήματι. Ἐκ τῶν 53 τούτων ἀτόμων: α) 33 ἄτομα ἐξ αὐτῶν ὑπέστησαν 65 ἐν συνόλῳ καταδίκας. Ἐκ τούτων ἦσαν : 46 ἐπὶ χασισοποσίᾳ, 10 χασισοποσίᾳ ἅμα καὶ ἀλητείᾳ καὶ 9 ἐπὶ ἀλητείᾳ. β) Τὰ ὑπόλοιπα 20 ἄτομα ὑπέστησαν 108 καταδίκας. Ἐκ τούτων ἦσαν : 43 ἐπὶ χασισοποσίᾳ, 65 ἐμπορίᾳ ἢ κατοχῇ χασισίου πρὸς ἐμπορίαν. Οὗτοι δηλαδὴ εἶναι ἀβελτίωτοι λαθρέμποροι ὑποστάντες ἐπανειλημμένας καταδίκας καὶ εἰς βαρυτέρας ποινὰς φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν καὶ ἐκτοπίσεις.

Καὶ ἐκ τῆς κατηγορίας ταύτης τῶν 53 χασισοποτῶν δείκνυται ὅτι ἡ χασισοποσία ἄγει ἂν μὴ εἰς τέλεσιν ἄλλων ἐγκλημάτων ὅμως εἰς τὴν ἀλητείαν καὶ τὴν λαθρεμπορίαν τῶν ναρκωτικῶν οὐσιῶν, λίαν ἐπικίνδυνον οὖσαν διότι διαδίδει περαιτέρω τὴν τοξικομανίαν. Ὁ χασισοπότης φυγόποvος ἀλήτης ὤν, πορίζεται τὰ τῆς συντηρήσεως καὶ τὰ τῆς πρὸς ἀπόκτησιν χασισίου ἀναγκαῖα, πωλῶν χασίσιον εἰς ἄτομα, εἰς ἃ δημιουργεῖ τὴν ἕξιν τῆς μεθυστικῆς ταύτης οὐσίας.

Ἐκ τῶν ἄνω 53 χασισοποτῶν οἱ 38 ἤτοι 71 % κατάγονται ἐκ νῦν ἢ ἄλλοτε τουρκοκρατουμένων τόπων, οἱ 25 ἤτοι 47 % ἐκ νήσων ἢ λιμένων (13 ἤτοι 24 %).

***

Γ΄ ἐκ τοῦ συνόλου τῶν 379 ἐπισεσημασμένων χασισοποτῶν διεκρίναμεν τρίτην κατηγορίαν περιέχουσαν 209 ἄτομα ἅτινα ἔχοντα ὑποστῆ καταδίκας ἐπὶ ἐγκλήμασιν

ὑπέστησαν μεταγενεστέρως καταδίκην ἐπὶ χασισοποσίᾳ μίαν ἢ πλείονας. Τὰ 209 ταῦτα πρόσωπα διακριτέα εἰς τρεῖς κατηγορίας ἤτοι :

α) Εἰς 52 ἄτομα ἤτοι 24 % μετὰ τὴν χασισοποσίαν ἡ προτέρα ἐγκληματικότης δὲν ἐξακολουθεῖ ἀλλὰ φαίνεται μειωθεῖσα ἢ καταπαύσασα, οὐχὶ διότι ἡ ἀπόλαυσις τοῦ χασισίου συνέχει τὴν πρὸς τὸ ἔγκλημα ροπήν, ἀλλὰ διότι : α) εἴτε πρόκειται περὶ ἀτόμων ἐκ περιστάσεως ἐγκληματησάντων καὶ ἐκ περιστάσεως ποιησαμένων χρῆσιν χασισίου, ἀποκατασταθέντων δὲ κοινωνικῶς δι' ἐργασίας, γάμου καὶ ἄτινα πιθανῶς κατεπαύσαντο τῆς περαιτέρω ἀπολαύσεως τοῦ χασισίου, β) εἴτε περὶ ἀτόμων προσφάτως ἀρξαμένων τὴν χασισοποσίαν (π.χ. ἔτους 1948), ὥστε μετ' αὐτὴν δὲν ὑπάρχει ἱκανὸς ἔτι χρόνος ἵνα σημειωθῇ τέλεσις ἐγκλημάτων, γ) εἴτε τέλος περὶ χασισοποτῶν, οἵτινες περιπεσόντες εἰς ἀλητείαν, ἀπεβίωσαν ἐξ ἀσιτίας κατὰ τὰ σκληρὰ ἔτη τῆς γερμανικῆς καὶ ἰταλικῆς κατοχῆς 1941—1943.

β) Ἐκ τῶν 209 ἐγκληματικῶν προσώπων, ἅτινα μεταγενεστέρως ὑπέστησαν καταδίκην ἐπὶ χασισοποσίᾳ ὑπάρχουσιν 157 ἤτοι 17 % εἰς ἃ ἐξακολουθεῖ ἡ προτέρα ἐγκληματικότης καὶ δή : I. Εἰς 82 ἄτομα. Ἡ προτέρα ἐγκληματικότης ἐξακολουθεῖ, δηλαδὴ δὲν δύναται σαφῶς νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς αἰσθητῶς ἐπιταθεῖσα μετὰ τὴν χασισοποσίαν (δηλαδὴ πλειότεραι καταδίκαι ἢ τέλεσις βαρυτέρων ἐγκλημάτων). Τὰ 82 ταῦτα ἄτομα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς χασισοποσίας εἶχον ὑποστῆ ἐν συνόλῳ 464 καταδίκας : Ἐκ τούτων 240 ἐπὶ ἐγκλήμασιν ἀτιμίας, 95 βιαιότητος, 22 παρανόμου ὁπλοφορίας. Μετὰ δὲ τὴν χασισοποσίαν ὑπέστησαν ἐν συνόλῳ 494 καταδίκας. Ἐκ τούτων 116 ἐπὶ ἐγκλήμασιν ἀτιμίας, 82 βιαιότητος, 18 παρανόμῳ ὁπλοφορίᾳ, 190 ἐπὶ χασισοποσίᾳ ἢ λαθρεμπορίᾳ ναρκωτικῶν.

II. Εἰς 75 ἄτομα : Ἡ προτέρα ἐγκληματικότης ἐπιτείνεται μετὰ τὴν χασισοποσίαν εἰς τὸ τριπλοῦν ἢ τετραπλοῦν, μάλιστα δὲ εἰς τὴν βίαν, μετ' ἐπιτάσεως τῆς ἀλητείας καὶ παρανόμου ὁπλοφορίας. Τὰ 75 ταῦτα ἄτομα πρὸ τῆς χασισοποσίας εἶχον ὑποστῆ ἐν συνόλῳ 294 καταδίκας. Ἐκ τούτων 158 ἐπὶ ἐγκλήμασιν ἀτιμίας, 47 βιαιότητος, 23 παρανόμου ὁπλοφορίας, 37 ἀλητείᾳ. Μετὰ δὲ τὴν χασισοποσίαν ὑπέστησαν 1180 καταδίκας. Ἐκ τούτων 401 ἐπὶ ἐγκλήμασιν ἀτιμίας, 154 βιαιότητος, 53 παρανόμου ὁπλοφορίας, 139 ἀλητείᾳ, 340 χασισοποσίᾳ καὶ λαθρεμπορίᾳ ναρκωτικῶν.

Ἀλλὰ μεταξὺ τῶν 75 τούτων ἀτόμων, ὧν μετὰ τὴν χασισοποσίαν ἡ ἐγκληματικότης ἐπιτείνεται διακριτέον ὅμιλον ἐξ 22 ἀτόμων παρ' οἷς παρατηρεῖται ἀναντιλέκτως οὐ μόνον ἰσχυροτάτη ἐπίτασις τῆς προτέρας ἐγκληματικότητος, ἀλλὰ καὶ ἀναντίλεκτος μεταστροφὴ αὐτῆς πρὸς τὴν βιαιότητα καὶ τὴν ἀλητείαν. Δηλαδὴ τὰ 22 ταῦτα ἄτομα εἶχον ὑποστῆ πρὸ τῆς χασισοποσίας ἐν συνόλῳ 91 καταδίκας. Ἐκ τούτων 59 ἐπὶ ἐγκλήμασιν ἀτιμίας, 6 βίας, 4 παρανόμου ὁπλοφορίας, 12 ἀλητείᾳ. Μετὰ δὲ τὴν χασισοποσίαν ὑπέστησαν 331 καταδίκας. Ἐκ τούτων 98 ἐπὶ ἐγκλήμασιν ἀτιμίας, 70 βιαιότητος, 14 παρανόμου ὁπλοφορίας, 10 κατὰ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ 50 ἀλητείᾳ.

Ἐκ τῶν ἄνω δῆλον ὅτι δὲν παρατηρεῖται ἰδιαιτέρα τις σχέσις τοῦ χασισίου πρὸς τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῶν ἠθῶν σπανίως παρατηροῦμεν βιασμόν, προσβολὴν ἠθῶν, παρὰ φύσιν ἀσέλγειαν. Κυρίως ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ χασισίου ἐντείνεται ἡ γενετήσιος ὁρμή, ἀλλὰ συνήθως ἐκδηλοῦται εἰς ἐρωτικὰς παραστάσεις ἢ ἐπιθυμίαν πρὸς ἁπλῆν συναναστροφὴν ἢ ἐρωτικὰς ὁμιλίας μετὰ γυναικῶν.

Ἐν τῇ ἄνω σπουδῇ δὲν ὑπῆρχεν ἡ εὐχέρεια νὰ καθορισθῇ κατὰ πόσον ἡ ἐγκληματικότης ὀφείλεται εἰς ὑπάρχουσαν ἐξ ὑπαρχῆς κατωτέραν ἢ ἀνώμαλον ἰδιοσυστασίαν, ἥτις καὶ ἄνευ τοῦ χασισίου θὰ ἦγε τὸ ἄτομον εἰς ἐγκλήματα. Οὐχ ἧττον ἐσχηματίσαμεν τὴν καθ' ὅλου ἀντίληψιν, ὅτι εἰς τὴν ἀπόκτησιν τῆς ἕξεως τοῦ χασισίου φέρονται ἄτομα νεαρᾶς ἡλικίας θύραθεν ψυχικῶς ἀνώμαλα καὶ ἄνευ κοινωνικοῦ καὶ οἰκογενειακοῦ στηρίγματος. Ἐνήλικες ψυχικῶς κανονικοὶ ὄντες δυσχερέστατα παρεσύρθησαν εἰς τὴν ἀπόκτησιν τῆς ἕξεως.

Τὸ χασίσιον παρατηρεῖται μεταξὺ τῶν μωαμεθανικῶν πληθυσμῶν ἢ συμβιούντων αὐτοῖς. Εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰσήχθη ἐκ τῆς Ἀνατολῆς πρὸ ἑκατονταετίας καὶ διεδόθη μεταξὺ τῶν κατωτέρων ναυτικῶν τῶν λιμένων. Τοῦτο δείκνυται ἐκ τοῦ ὅτι ἐκ τοῦ συνόλου τῶν 379 ἐπισεσημασμένων χασισοποτῶν οἱ 279 ἤτοι οἱ 73 % κατάγονται εἴτε ἐκ τόπων νῦν ἢ ἄλλοτε τουρκοκρατουμένων (οἱ 135 ἤτοι 35 %), εἴτε ἐκ λιμένων ἢ νήσων (οἱ 144 ἤτοι 37 %).

***

α) Χ. Ι. (Ἀριθ. Δ.Ε.Υ. 48554) ἐκ Πειραιῶς γεννηθεὶς τῷ 1910 εἰς ἡλικίαν 19 ἐτῶν τὸ πρῶτον κατεδικάσθη ὑπὸ τοῦ Πλημ. Πειραιῶς εἰς φυλάκισιν 6 ἡμερῶν ἐπὶ χασισοποσίᾳ εἰς ταύτην ἐπηκολούθησαν :

1) Τῇ 4-3-30 καταδίκη ὑπὸ Πλημ. Πειραιῶς εἰς φυλάκισιν 3 ἡμερῶν ἐπὶ παρανόμῳ ὁπλοφορίᾳ. 2) Τῇ 26-5-1932 αὐτόφωρος σύλληψις ἐν Πειραιεῖ ἐπὶ τραύμασι ἐκ προμελέτης καὶ βιαίᾳ φθορᾷ ξένης ἰδιοκτησίας. 3) Τῇ 21-6-1933 καταδίκη ὑπὸ τοῦ Πλημ. Πειραιῶς εἰς φυλάκισιν 30 ἡμερῶν ἐπὶ ἀπρομελετήτοις τραύμασι. 4) Τῇ 2-4-1934 καταδίκη ὑπὸ Πλημ. Πειραιῶς εἰς φυλάκισιν 3 μηνῶν ἐπὶ τραύμασι. 5) Τῷ 1935 καταδίκη ὑπὸ Πλημ. Πειραιῶς (ἀριθ. ἀποφ. 4663) εἰς φυλάκισιν 20 ἡμερῶν ἐπὶ αἰκίαις κατὰ δημοσίου ὑπηρέτου. 6) Τῇ 8-8-35 καταδίκη ὑπὸ Πλημ. Πειραιῶς εἰς φυλάκισιν 2 μηνῶν καὶ 10 ἡμερῶν ἐπὶ ἀδίκῳ ἐπιθέσει. 7) Τῇ 23-9-35 καταδίκη ὑπὸ τοῦ μονομελοῦς Πλημ. Πειραιῶς εἰς φυλάκισιν 15 ἡμερῶν ἐπὶ ἀπρομελετήτοις τραύμασι. 8) Τῇ 3-10-36 καταδίκη ὑπὸ Πλημ. Ἀθηνῶν εἰς φυλάκισιν $2\,^1/_2$ μηνῶν ἐπὶ ἀδίκῳ ἐπιθέσει καὶ βιαίᾳ φθορᾷ ξένης ἰδιοκτησίας. 9) Τῷ 1936 καταδίκη ὑπὸ Ἐφετείου Ἀθηνῶν (ἀριθ. ἀποφ. 662) εἰς φυλάκισιν ἑνὸς ἔτους ἐπὶ ἐκβιάσει. 10) Τῷ 1946 καταδίκη ὑπὸ Πλημ. Πειραιῶς (ἀριθ. ἀπόφ. 72) εἰς φυλάκισιν 10 ἡμερῶν ἐπὶ ἐξυβρίσει. 11) Τῷ 1937 καταδίκη ὑπὸ Πλημ. Πειραιῶς (ἀριθ. ἀποφ. 9838) εἰς φυλάκισιν 1 μηνὸς ἐπὶ ἀδίκῳ ἐπιθέσει.

β) Μ. Β. (ἀριθ. Δ.Ε.Υ. 6128) γεννηθεὶς ἐν Ἀθήναις τῷ 1897.

Τῇ 28-4-1921 εἰς ἡλικίαν 25 ἐτῶν κατεδικάσθη τὸ πρῶτον ἐπὶ χασισοποσίᾳ εἰς φυλάκισιν ἑνὸς ἔτους διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4436/28-4-1921 ἀποφ. Πλημ. Ἀθηνῶν. Εἰς τὴν καταδίκην ταύτην ἀκολουθοῦν : 1) Τῇ 24-11-22 σύλληψις ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀντιστάσει κατὰ τῆς ἀρχῆς. 2) Αὐτόφωρος σύλληψις τῇ 30-6-23 ἐν Ἀθήναις ἐπὶ ἀποπείρᾳ κλοπῆς διὰ ῥήξεως. 3) Ὁμοίως ἐν Ἀθήναις τῇ 28-6-30 ἐπὶ παρανόμῳ κατοχῇ ναρκωτικῶν. 4) Ὁμοίως τῇ 12-7-30 ἐπὶ ἀποπείρᾳ ἀναιρέσεως. 5) Τῇ 1-9-31 καταδίκη εἰς φυλάκισιν 2 ἐτῶν ἐπὶ κλοπῇ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1388/1-9-31 ἀποφάσεως Πλημ. Χαλκίδος. 6) Τῇ 14-10-33 καταδίκη εἰς φυλάκισιν 1 μηνὸς καὶ χρηματικὴν ποινὴν 1000 δρχμ. ἐπὶ παρανόμῳ κατοχῇ ναρκωτικῶν (νόμος 5539) διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 14210/14-10-33 ἀποφάσεως Πλημ. Ἀθηνῶν. 7) Τῇ 17-3-34 κατεδικάσθη εἰς φυλάκισιν 4 μηνῶν καὶ 5 ἡμερῶν ἐπὶ ἀδίκῳ δι' ὅπλου ἐπιθέσει καὶ παρανόμῳ ὁπλοφορίᾳ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3312 τῆς 17-3-34 ἀποφ. Πλημ. Ἀθηνῶν. 8) Τῇ 10-1-35 αὐτόφωρος σύλληψις ἐν Ἀθήναις ἐπὶ ἀδίκῳ δι' ὅπλου ἐπιθέσει. 9) Τῇ 18-5-35 κατεδικάσθη εἰς φυλάκισιν 3 μηνῶν καὶ χρημ. ποινὴν 100 δρχμ. ἐπὶ παρανόμῳ κατοχῇ ναρκωτικῶν (νόμ. 5539) διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 7279/18-5-35 ἀποφ. Πλημ. Ἀθηνῶν. 10) Τῇ 29-9-36 κατεδικάσθη εἰς φυλάκισιν 6 μηνῶν καὶ χρημ. ποινὴν 1000 δραχμ. ἐπὶ παρανόμῳ κατοχῇ ναρκωτικῶν (νομ. 5539) δυνάμει τῆς 15644/29-9-35 ἀποφάσεως Πλημ. Ἀθηνῶν. 11) Τῇ 28-11-1941 αὐτόφωρος ἐν Ἀθήναις σύλληψις ἐπὶ παραβάσει νόμου περὶ ναρκωτικῶν. 12) Τῇ 10-7-41 αὐτόφωρος ἐν Ἐλευσῖνι σύλληψις ἐπὶ κλοπῇ. 13) Τῇ 29-12-43 αὐτόφωρος σύλληψις ἐν Ἀθήναις ἐπὶ παραβάσει νόμου περὶ παιγνίων 258/1936.

γ) Δ. Κ. (ἀριθ. Δ.Ε.Υ. 45504) γεννηθεὶς ἐν ἔτει 1902 ἐν Πειραιεῖ.

1) Κατεδικάσθη τὸ πρῶτον ἐπὶ κλοπῇ εἰς ἡλικίαν 18 ἐτῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ.

408/27-4-20 ἀποφάσεως τοῦ Πταισματοδικείου Πειραιῶς, εἰς πρόστιμον 2.450 δρχ. 2) Τὸ πρῶτον ἐπὶ χασισοποσίᾳ κατεδικάσθη τῇ 8-1-20 εἰς φυλάκισιν 1 μηνὸς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 60/8-1-20 ἀποφάσεως Πλημ. Πειραιῶς. 3) Τῇ 24-8-26 καταδίκη εἰς φυλάκισιν 9 μηνῶν ἐπὶ ἀδίκῳ ἐπιθέσει διὰ τῆς 3230/24-8-26 ἀποφ. Πλημ. Πειραιῶς. 4) Τῇ 27-6-27 ἐπὶ κλοπῇ εἰς φυλάκισιν 1 μηνὸς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4156/27-6-27 ἀποφ. Πλημ. Πειραιῶς. 5) Καταδίκη τῇ 7-4-28 ἐπὶ λιποταξίᾳ εἰς φυλάκισιν 3 μηνῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 480/7-4-28 ἀποφάσεως Α' Διαρκοῦς Στρατοδικείου. 6) Τῇ 8-9-28 καταδίκη εἰς φυλάκισιν 6 μηνῶν ἐπὶ λιποταξίᾳ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1067/8-9-28 ἀποφάσεως Α' Διαρκοῦς Στρατοδικείου. 7) Τῇ 20-3-29 καταδίκη εἰς φυλάκισιν 10 ἡμερῶν ἐπὶ παρανόμῳ ὁπλοφορίᾳ, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 644/20-3-29 ἀποφ. Πλημ. Ἀθηνῶν. 8) Τῇ 5-2-31 καταδίκη εἰς κράτησιν 15 ἡμερῶν ἐπὶ χασισοποσίᾳ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 153/5-2-31 ἀποφάσεως Πλημ. Ἀθηνῶν. 9) Τῇ 8-6-31 φυλάκισις 15 μηνῶν ἐπὶ προμελετημένοις τραύμασι, ὁπλοχρησίᾳ καὶ ὁπλοφορίᾳ (ἀπόφ. 225/8-6-31 Ἀναθεωρ. Δικαστηρίου). 10) Τῇ 9-9-1932 καταδίκη εἰς φυλάκισιν 4 μηνῶν ἐπὶ κλοπῇ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 847/9-9-32 ἀποφάσεως Πλημ. Ἀθηνῶν. 11) Τῇ 8-6-33 καταδίκη εἰς φυλάκισιν 2 μηνῶν ἐπὶ κλοπῇ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 8690/8-6-33 ἀποφάσεως Πλημ. Ἀθηνῶν.

δ) Μ. Ι. (ἀριθ. Δ.Ε.Υ. 23210) γεννηθεὶς ἐν ἔτει 1902 ἐν Πειραιεῖ.

1) Τῇ 2-6-25 κατεδικάσθη ἐπὶ τραύμασι εἰς φυλάκισιν 8 ἡμερῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2517/2-6-25 ἀποφάσεως Πλημ. Πειραιῶς. 2) Τῇ 17-12-25 εἰς ἡλικίαν 25 ἐτῶν, κατεδικάσθη τὸ πρῶτον ἐπὶ χασισοποσίᾳ καὶ ἀδίκῳ ἐπιθέσει εἰς φυλάκισιν 6 μηνῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5388/17-12-25 ἀποφ. Πλημ. Πειραιῶς. 3) Τῇ 17-7-26 αὐτόφωρος σύλληψις ἐπὶ χασισοποσίᾳ ἐν Πειραιεῖ. 4) Τῇ 9-2-27 αὐτόφωρος ἐν Πειραιεῖ σύλληψις ἐπὶ χασισοποσίᾳ. 5) Τῇ 19-3-27 καταδίκη εἰς φυλάκισιν 16 ἡμερῶν ἐπὶ ἀδίκῳ ἐπιθέσει καὶ παρανόμῳ ὁπλοφορίᾳ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1705/27 ἀποφ. Πλημ. Ἀθηνῶν. 6) Τῇ 2-4-27 αὐτόφωρος σύλληψις ἐν Πειραιεῖ ἐπὶ παρανόμῳ ὁπλοφορίᾳ. 7) Τῇ 11-5-27 αὐτόφωρος σύλληψις ἐν Πειραιεῖ ἐπὶ χασισοποσίᾳ. 8) Τῇ 3-12-27 αὐτόφωρος σύλληψις ἐν Πειραιεῖ ἐπὶ χασισοποσίᾳ. 9) Τῇ 28-5-28 αὐτόφωρος σύλληψις ἐν Πειραιεῖ ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ ναρκωτικῶν. 10) Τῇ 19-7-29 αὐτόφωρος σύλληψις ἐν Πειραιεῖ ἐπὶ ἀποπείρᾳ ἀναιρέσεως. 11) Τῇ 14-7-30 αὐτόφωρος σύλληψις ἐν Πειραιεῖ ἐπὶ χασισοποσίᾳ. 12) Τῇ 26-9-30 αὐτόφωρος σύλληψις ἐν Πειραιεῖ ἐπὶ παρ. ὁπλοφορίᾳ. 13) Τῇ 19-11-30 αὐτόφωρος σύλληψις ἐν Πειραιεῖ ἐπὶ χασισοποσίᾳ. 14) Τῇ 17-9-31 αὐτόφωρος σύλληψις ἐν Πειραιεῖ ἐπὶ ἀδίκῳ ἐπιθέσει. 15) Τῇ 3-9-32 καταδίκη εἰς φυλάκισιν 6 ἡμερῶν ἐπὶ παραβάνει ν. 5539 διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2745/3-9-32 ἀποφάσεως Πλημ. Πειραιῶς. 16) Τῇ 2-11-33 καταδίκη εἰς φυλάκισιν 7 ἡμερῶν ἐπὶ παραβάσει ν. 5539, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3124 ἀποφ. Πλημ. Πειραιῶς. 17) Καταδίκη εἰς φυλάκισιν 1 μηνὸς τῇ 20-4-35, ἐπὶ παραβάσει ν. 5539 διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1185/20-1-35 ἀποφ. Πλημ. Πειραιῶς. 18) Τῇ 28-9-35 καταδίκη εἰς φυλάκισιν 1 ἔτους καὶ χρημ. ποινὴν 100 δραχμῶν καὶ ἐκτόπισιν $1\,^1/_2$ ἔτους ἐπὶ κατοχῇ ναρκωτικῶν φαρμάκων, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2796/28-9-35 ἀποφ. Πλημ. Πειραιῶς. 19) Τῷ 1936 καταδίκη εἰς φυλάκισιν 25 ἡμερῶν ἐπὶ ἀπρομελετήτοις τραύμασι, δυνάμει τῆς 3914/1936 ἀποφ. Πλημ. Πειραιῶς. 20) Τῇ 14-11-41 αὐτόφωρος σύλληψις ἐν Πειραιεῖ ἐπὶ παραβάσει ν. 258 καὶ 5539. 21) Τῇ 26-1-48 καταδίκη εἰς φυλάκισιν 7 μηνῶν ἐπὶ παραβάσει ν. 5539, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 167/26-1-48 ἀποφ. Πλημ. Ἀθηνῶν. 22) Τῇ 22-6-48 αὐτόφωρος σύλληψις ἐν Πειραιεῖ ἐπὶ παραβάσει ν. 5539.

ε) Σ. ἢ Π. Α. (ἀριθ. Δ.Ε.Υ. 944) γεννηθεὶς ἐν Ἀθήναις τῷ 1899.

1) Κατεδικάσθη τὸ πρῶτον εἰς ἡλικίαν 17 ἐτῶν ὑπὸ τοῦ Πλημ. Ἀθηνῶν δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 5559/1916 ἀποφ. εἰς φυλάκισιν 2 μηνῶν ἐπὶ κλοπῇ. 2) Τῇ 28-2-19

συνελήφθη ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐπὶ ἀποπείρᾳ κλοπῆς ἐν 'Αθήναις. 3) Τῇ 26-6-21 συνελήφθη ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐπὶ ἀποπείρᾳ κλοπῆς ἐν 'Αθήναις. 4) Κατεδικάσθη, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 717/15-2-21 ἀποφάσεως τοῦ Πλημ. Θεσσαλονίκης εἰς φυλάκισιν 20 ἡμερῶν ἐπὶ κλοπῇ. 5) Τῇ 27-8-23 αὐτόφωρος σύλληψις ἐν 'Αθήναις ἐπὶ χασισοποσίᾳ. 6) Τῇ 11-1-24 αὐτόφωρος σύλληψις ἐν 'Αθήναις ἐπὶ ἀλητείᾳ. 7) Καταδίκη ἐπὶ πλαστογραφίᾳ εἰς φυλάκισιν 5 μηνῶν, διὰ τῆς 2595/28-3-24 ἀποφ. Πλημ. 'Αθηνῶν. 8) Τῇ 30-4-24 αὐτόφωρος σύλληψις ἐν 'Αθήναις ἐπὶ παρανόμῳ ὁπλοφορίᾳ, φθορᾷ ξένης ἰδιοκτησίας καὶ τραύμασι. 9) Τῇ 30-5-24 αὐτόφωρος σύλληψις ἐν 'Αθήναις ἐπὶ ἀλητείᾳ. 9α) Τῇ 23-10-24 καταδίκη εἰς φυλάκισιν 5 μηνῶν ἐπὶ νοθείᾳ ἐγγράφου (ἀπόφασις 7335/23-10-24 Πλημ. 'Αθηνῶν). 10) Τῇ 6-11-25 καταδίκη εἰς φυλάκισιν 15 μηνῶν, δυνάμει τῆς 4122/6-11-25 ἀποφάσεως Πλημ. Θεσσαλονίκης ἐπὶ κλοπῇ. 11) Τῇ 12-11-28 σύλληψις ἐν 'Αθήναις ἐπὶ ἀλητείᾳ. 12) Τῇ 19-12-28 αὐτόφωρος σύλληψις ἐν 'Αθήναις ἐπὶ κλοπῇ διὰ ῥήξεως. 13) Τῇ 8-2-29 αὐτόφωρος σύλληψις ἐν 'Αθήναις ἐπὶ ἀλητείᾳ. 14) Τῇ 6-4-29 καταδίκη εἰς φυλάκισιν 2 ἐτῶν ἐπὶ κλοπῇ, δυνάμει τῆς 4/6-6-29 ἀποφ. Δικαστηρίου Συνέδρων 'Αλεξανδρουπόλεως. 15) Τῇ 28-8-31 καταδίκη εἰς φυλάκισιν 10 ἡμερῶν ἐπὶ ἀλητείᾳ, δυνάμει τῆς 155/28-8-31 ἀποφ. Πλημ. 'Αθηνῶν. 16) Τῇ 1-1-32 αὐτόφωρος σύλληψις ἐν 'Αθήναις ἐπὶ κλοπῇ. 17) Τῇ 28-11-32 αὐτόφωρος σύλληψις ἐπὶ κλοπῇ ἐν Πειραιεῖ. 18) Τῇ 21-3-34 αὐτόφωρος σύλληψις ἐν 'Αθήναις ἐπὶ κλοπῇ. 19) Τῇ 30-11-34 καταδίκη εἰς φυλάκισιν 6 μηνῶν ἐπὶ παραβάσει ν. 5539 δυνάμει τῆς 1027/30-11-34 ἀποφάσεως Πλημ. 'Αθηνῶν. 20) Τῇ 18-9-35 αὐτόφωρος σύλληψις ἐν Σκαραμαγκᾷ ἐπὶ παρανόμῳ ὁπλοφορίᾳ καὶ ἀδίκῳ δι' ὅπλου ἐπιθέσει. 21) Τῇ 18-11-35 καταδίκη εἰς φυλάκισιν 1 μηνὸς ἐπὶ ἀποπείρᾳ κλοπῆς καὶ ἀλητείᾳ, δυνάμει τῆς 11063/18-11-35 ἀποφ. Πλημ. 'Αθηνῶν. 22) Τῇ 26-5-36 αὐτόφωρος σύλληψις ἐν 'Αθήναις ἐπὶ παραβάσει ν. 5539. 23) Τῇ 14-7-36 αὐτόφωρος σύλληψις ἐν 'Αθήναις ἐπὶ παραβάσει ν. 5539. 24) Τῇ 16-9-36 καταδίκη εἰς φυλάκισιν 3 μηνῶν καὶ χρημ. ποινὴν 500 δραχ. ἐπὶ παραβάσει ν. 5539 δυνάμει τῆς 14303/16-9-36 ἀποφ. Πλημ. 'Αθηνῶν. 25) Τῇ 16-9-37 αὐτόφωρος σύλληψις ἐν Τριπόλει ἐπὶ ἀλητείᾳ. 26) Τῇ 21-9-1937 καταδίκη εἰς φυλάκισιν 2 μηνῶν ἐπὶ ὑπεξαιρέσει, δυνάμει τῆς 14729/21-9-37 ἀποφάσεως Πλημ. 'Αθηνῶν. 27) Τῇ 22-9-38 καταδίκη εἰς φυλάκισιν 55 ἡμερῶν ἐπὶ ἐξυβρίσει δημοσίου ὑπηρέτου καὶ παρανόμῳ ὁπλοφορίᾳ, δυνάμει τῆς 15222/22-9-38 ἀποφάσεως Πλημ. 'Αθηνῶν. 28) Τῇ 26-4-39 καταδίκη εἰς φυλάκισιν 2 μηνῶν ἐπὶ ἀποπείρᾳ κλοπῆς, δυνάμει τῆς 6921/26-4-39 ἀποφ. Πλημ. 'Αθηνῶν. 29) Τῇ 7-12-39 ἐκτόπισις ἐπὶ 1 ἔτος, ὡς ἐπικίνδυνος εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, δυνάμει τῆς 212/7-12-39 ἀποφάσεως Ε.Δ.Α. νομοῦ 'Αττικοβοιωτίας. 30) Τῇ 12-5-40 ἐκτόπισις 1 ἔτους διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, δυνάμει τῆς 2205/12-5-40 ἀποφάσεως Ε.Δ.Α. νομοῦ 'Αττικοβοιωτίας. 31) Τῇ 9-3-41 αὐτόφωρος σύλληψις ἐν 'Αθήναις ἐπὶ παραβάσει ἀστυνομικῆς ἐπιτηρήσεως. 32) Τῇ 17-6-41 αὐτόφωρος σύλληψις ἐν Τριπόλει ἐπὶ παραβάσει νόμου περὶ ἐκτοπίσεως. 33) Τῇ 2-5-42 αὐτόφωρος σύλληψις ἐν 'Αθήναις ἐπὶ κλοπῇ. 34) Τῇ 26-9-44 αὐτόφωρος σύλληψις ἐπὶ κλοπῇ ἐν 'Αθήναις. 35) Τῇ 5-3-45 καταδίκη εἰς φυλάκισιν 6 μηνῶν ἐπὶ παραβάσει ν. 5539, δυνάμει τῆς 2018/5-3-45 ἀποφ. Πλημ. 'Αθηνῶν. 36) Τῇ 31-7-46 καταδίκη εἰς φυλάκισιν 1 ἔτους ἐπὶ κλοπῇ, δυνάμει τῆς 7783/31-7-46 ἀποφάσεως Πλημ. 'Αθηνῶν. 37) Τῇ 28-8-47 καταδίκη εἰς φυλάκισιν 10 μηνῶν ἐπὶ κλοπῇ, δυνάμει τῆς 2665/28-8-47 ἀποφάσεως Πλημ. 'Αθηνῶν. 38) Τῇ 26-7-48 καταδίκη εἰς φυλάκισιν 10 μηνῶν ἐπὶ κλοπῇ, δυνάμει τῆς 5933/26-7-48 ἀποφάσεως Πλημ. 'Αθηνῶν.

Κ. ΓΑΡΔΙΚΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΣΠΑΡΤΗΣ

— ΕΝΑΣ ΘΕΣΜΟΣ ΠΟΥ ΚΡΑΤΗΣΕ ΣΤΟ ΥΨΟΣ ΤΗΣ ΤΗ ΣΙΔΕΡΕΝΙΑ ΠΟΛΙΤΕΙΑ —

Ὑπὸ Ἀστυφύλακος κ. **Σ. ΑΝΤΩΝΑΚΟΥ**

Ὁ ἄνθρωπος, αὐτὸ τὸ λογικὸ ὂν πάνω στὴ γῆ, ἀπὸ τὶς πρῶτες στιγμὲς τῆς κατὰ κοινωνίαν βιώσεώς του, ἀπὸ τὴν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἔνοιωσε τὴν ὕπαρξή του νὰ κινδυνεύῃ, ζήτησε καὶ βρῆκε ἕνα τρόπο γιὰ τὴν ἄμυνά του, τὴν ἄμυνα κατὰ τῶν στοιχείων τῆς φύσεως καὶ κατὰ τοῦ ἄλλου, τοῦ περιβάλλοντος αὐτὸν ζωϊκοῦ κόσμου. Καὶ ἐναντίον μὲν τῆς φύσεως ἠμύνθη βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον ἀποτελεσματικῶς, διότι ἦτο ὁ πρῶτος, ὁ δυνατώτερος τῶν δημιουργημάτων. Ὅμως, ἡ πρὸς τὴν ὁμαδικήν, τὴν κοινωνικὴν ζωὴν τάσις τοῦ ἀνθρώπου, ἐδημιούργησεν εἰς αὐτὸν νέα προβλήματα, ὄχι μόνον βιολογικά, ἀλλὰ καὶ προβλήματα τέτοια, τὰ ὁποῖα μόνος ὁ ἄνθρωπος, ὡς κοινωνικὴ μονάς, δὲν μποροῦσε νὰ ἀντιμετωπίσῃ.

Τέτοια προβλήματα εἶναι τὸ τῆς ἠθικῆς, διότι ἡ προοδευτικὴ ἐξέλιξις ἐδημιούργησεν ἠθικοὺς νόμους καὶ ἠθικοὺς φραγμούς, ἡ κλοπή, διότι μὲ τὴν αὔξησιν τῶν κοινωνιῶν ἐδημιουργήθη ζήτημα διατροφῆς, τέλος ἡ προστασία τῶν ἀμέτρητων πιστεύω, ποὺ ἦταν διὰ τὸν ἄνθρωπο τῆς προϊστορικῆς ἐποχῆς, τὰ μόνα βάθρα γιὰ τὴν πνευματική του ὑπόσταση. Ἔτσι, κάτω ἀπὸ αὐτὲς τὶς συνθῆκες, ὁ ἄνθρωπος ἠναγκάσθη νὰ δημιουργήσῃ μιὰ ὑποτυπώδη ἀστυνομία, ἕνα θεσμὸ εἰς τὸν ὁποῖον πειθαρχοῦσε καὶ τὸν ὁποῖον ἐσέβετο. Μὲ τὴν ἐξέλιξη τῶν κοινωνιῶν, ἐξειλίχθη καὶ ὁ θεσμὸς τῆς ἀστυνομίας, ὥστε νὰ τὸν βλέπουμε ἀρκετὰ προωδευμένο στοὺς μεγάλους ἀνατολικοὺς λαούς, τοὺς Σουμερίους, Βαβυλωνίους, Πέρσας, Ἀσυρίους, Αἰγυπτίους κ.ἄ. Ὅμως ὁ ἀστυνομικὸς θεσμὸς ἐμφανίζεται σὰν ξεχωριστὴ ὑπηρεσία, κατὰ πρῶτον στὴν ἀρχαία Ἑλλάδα. Ἐδῶ, ἕνας λαὸς εὐέξαπτος, ὁ ὁποῖος συνεχῶς δημιουργεῖ καὶ ἐκπολιτίζεται, ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ νόμους καὶ ἀπὸ αὐστηρὴ ἐπιτήρησι τῆς ἐφαρμογῆς των. Ἔτσι βλέπουμε τὶς δυὸ μεγάλες ἑλληνικὲς δυνάμεις, τὰς Ἀθήνας καὶ τὴ Σπάρτη, νὰ καταρτίζουν αὐτοτελῆ ἀστυνομικὰ σώματα, ἐντελῶς ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴ στρατιωτικὴ δύναμη, τὰ ὁποῖα ἔπαιξαν διάφορον εἰς τὰς δύο πόλεις ρόλον, καὶ κατέστησαν πολλάκις ρυθμιστὰι τῆς ὅλης αὐτῶν ἐξελίξεως, πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς. Ἂς δοῦμε λοιπὸν τὴ Σπαρτιατικὴ ἀστυνομία, τὴ θέση ποὺ εἶχε μέσα στὸ σιδερένιο ἐκεῖνο κράτος καὶ τὴ συμβολή της στὴν ἐξάπλωση καὶ τὴν ὑπόστασή του. Ὁ Λυκοῦργος, ὁ σοφὸς νομοθέτης τῆς Σπάρτης, σὰν ἐπιστέγασμα τῆς νομοθεσίας του, ἔθεσε τὴν ἐπικυριαρχία τοῦ δωρικοῦ, τοῦ καθαροῦ δωρικοῦ στοιχείου, ἐπὶ τῶν ἄλλων κατοίκων τῆς περιοχῆς, τῶν περιοίκων καὶ κυρίως τῶν Εἱλώτων, οἱ ὁποῖοι ἦσαν οἱ περισσότερον ἐπικίνδυνοι διὰ τὸ καθεστὼς τῆς Σπάρτης. Πῶς ὅμως θὰ μποροῦσε ἡ ἄρχουσα δωρικὴ τάξις, νὰ ἐπιβληθῇ καὶ νὰ κυριαρχήσῃ πάνω σ' ἕνα πλῆθος ἀπὸ Εἵλωτας, ἕνα πλῆθος τὸ ὁποῖον ἦτο ἀπαραίτητο νὰ παραμένῃ ἐντὸς τῆς πόλεως, καθ' ὅτι ἦτο ὁ βασικώτερος καὶ ἴσως ὁ μοναδικὸς παράγων γιὰ τὴν οἰκονομικὴ ἐπιβίωση τῆς Σπαρτιατικῆς πολιτείας ;

Ἡ παραμονὴ τῶν Εἱλώτων ἐντὸς τῆς πόλεως, ἦτο καὶ ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἡ Σπάρτη δὲν ἔκτισε ποτὲ τεῖχη. Εἰς τὴν μυστικὴν ὑπηρεσίαν ἀσφαλείας, λοιπόν, ἀνέθεσε ὁ Λυκοῦργος τὸ βαρὺ ἔργον τῆς ἀγρύπνου παρακολουθήσεως τῶν Εἱλώτων, τοῦ κινδύνου αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ μποροῦσε ν' ἀνατρέψῃ καὶ κυριολεκτικὰ νὰ ἀποσυνθέσῃ τὸ Σπαρτιατικὸ πολίτευμα.

Ἡ Ἀθηναϊκὴ ἀστυνομία ἦτο κυρίως ἀστυνομία τάξεως. Ἀρχαῖοι συγγρα-

φεῖς ἀναφέρουν ὅτι κατὰ τὰς μεγάλας ἑορτάς, ὅπως τὰ Παναθήναια, τὰ Ἐλευσίνια καὶ τὰ Διονύσια, ἀστυνομικοὶ οἱ ὁποῖοι ἦσαν κατὰ τὸ πλεῖστον Σκύθαι, ἐλάμβανον μέτρα εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ τοὺς λατρευτικοὺς χώρους, διὰ τὴν τάξιν καὶ τὴν συμπεριφορὰν τῶν ἑορταστῶν. Ἀκόμη ἡ Ἀθηναϊκὴ ἀστυνομία, ἦτο ἀστυνομία ἠθῶν, διότι εἰς τὰς Ἀθήνας, ὡς συνήθως συμβαίνει εἰς μεγάλας πόλεις, συνηθροίζοντο ἑταῖραι ἀπὸ ὁλόκληρον τὴν λεκάνην τῆς Μεσογείου.

Ἐκτὸς τῶν δημοσίων, ὑπῆρχον ἀκόμη καὶ ἰδιωτικοὶ ἀστυνομικοὶ εἰς Ἀθήνας. Ἀντιθέτως εἰς τὰς τάξεις τῆς Σπαρτιατικῆς ἀστυνομίας ἐστρατολογοῦντο μόνον ἐλεύθεροι πολῖται, οἱ ὁποῖοι ἔπρεπε νὰ εἶναι γνήσιοι Σπαρτιᾶται καὶ νὰ διακρίνωνται διὰ τὸ ἦθος, τὴν ὀξύνοιαν καὶ τὴν σωματικὴν διάπλασιν.

Οἱ Σπαρτιᾶται ἐπίστευον, ὅτι μόνον ἐλεύθεροι πολῖται ἦτο δυνατὸν νὰ ἀναλάμβάνουν ὑπηρεσίας τῆς πόλεως, ὡς τὴν ἀστυνομικήν. Ἡ Σπαρτιατικὴ ἀστυνομία δὲν ἠσχολεῖτο μὲ ζητήματα τάξεως καὶ ἠθῶν. Καὶ τοῦτο διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ πειθαρχία, ὡς γνωστόν, ἦτο στενὰ συνυφασμένη μὲ τὴν νοοτροπίαν τοῦ Σπαρτιάτου πολίτου καὶ ἀπετέλει τὸ ὑπόβαθρον τῆς κυριαρχίας τοῦ Σπαρτιατικοῦ καθεστῶτος, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἠθικῆς τάξεως, τὸ ὁποῖον σπανιώτατα προέκυπτεν, ἦσαν ὑπεύθυνοι οἱ πέντε Ἔφοροι, τὰ ἀνώτατα ὄργανα τῆς Σπαρτιατιακῆς πολιτείας. Δὲν γνωρίζομεν οὐδὲ ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, τὸ σύστημα καὶ τὴν λειτουργίαν τῆς δυναμικῆς αὐτῆς ἀστυνομίας, διότι κανεὶς ἐκ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων δὲν κατώρθωσε νὰ μάθῃ ποτὲ τὰ μυστικά της καὶ νὰ μᾶς τὰ περιγράψῃ. Δροῦσε κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε καὶ αὐτοὶ ἀκόμα οἱ ἄρχοντες τῆς πόλεως, ν' ἀποροῦν διὰ τὰ ἀποτελέσματα καὶ τὴν ταχύτητα ἐνεργείας. Τὸ ἕνα τμῆμα, ἡ ὑπηρεσία ἃς ποοῦμε ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας, εἶχε σὰν ἐπίκεντρο τῶν ἐνεργειῶν της καὶ τὴν πόλιν τῆς Σπάρτης, ἀλλὰ κυρίως τὰς περιοχὰς ὅπου εἰργάζοντο οἱ Εἵλωτες. Ἡ παρακολούθησις τῶν Εἱλώτων καθίστατο περισσότερον αὐστηρὰ εἰς ἐποχὰς κατὰ τὰς ὁποίας ἐξεδηλοῦντο εἰς τὴν ἄλλην Ἑλλάδα καὶ κυρίως εἰς τὴν Πελοπόννησον, πόλεμοι ἢ ἐπαναστατικὰ κινήματα. Ἡ αὐτὴ τακτικὴ ἐτηρεῖτο, καὶ κατὰ τὰς μεταπολεμικὰς περιόδους, ὁπότε οἱ Εἵλωτες καθίσταντο περισσότερον ἐπικίνδυνοι, λόγῳ τῆς ἐξαντλήσεως καὶ τῆς φθορᾶς τὴν ὁποίαν ἡ Σπάρτη ὁπωσδήποτε ὑφίστατο. Ὁ Πλούταρχος ἀναφέρει ἕνα γεγονός, τὸ ὁποῖον πραγματικὰ προκαλεῖ τὴν φρίκην, ἀλλὰ καὶ ποὺ εἶναι ἀπόλυτα δικαιολογημένο.

«Οἱ Σπαρτιᾶται, διηγεῖται ὁ Πλούταρχος, ἐκάλεσαν ὅσους ἐκ τῶν Εἱλώτων ἐπολέμησαν γενναῖα κατὰ τὸν δεύτερον Μεσσηνιακὸν πόλεμον. Ἀφοῦ τοὺς ἐστεφάνωσαν καὶ τοὺς ἐτίμησαν ὅπως ἄξιζε σὲ παλληκάρια, μέσα σὲ μιὰ νύχτα τοὺς ἔσφαξαν ὅλους». Γιατὶ αὐτοὶ ἦσαν οἱ πιὸ γενναῖοι καὶ ἐπομένως οἱ πιὸ ἐπικίνδυνοι. Αὐτὰ εἶναι τὰ περίφημα «κρυπτεῖα» διὰ τῶν ὁποίων ἡ μυστικὴ ἀστυνομία τῆς Σπάρτης, ἐξηφάνιζε κάθε ὕποπτο ἐπαναστατικὸ στοιχεῖο. Τὸ δεύτερον σπουδαῖον σκέλος τῆς Σπαρτιατικῆς ἀστυνομίας, ἦτο ἡ ὑπηρεσία παρακολουθήσεως τῶν ξένων, οἱ ὁποῖοι ἤρχοντο εἰς τὴν Σπάρτην. Οὗτοι, ἐπισκεπτόμενοι τὴν πόλιν ὡς πρέσβεις, διανοούμενοι ἢ δι' ὁποιονδήποτ λόγον, ἐν καιρῷ μὲν εἰρήνης παρηκολουθοῦντο, ἐν καιρῷ δὲ πολεμικῶν ἢ μεταπολεμικῶν περιόδων, ἐδιώκοντο ἀπὸ τὴν Σπάρτην.

Αἱ διώξεις αὐταὶ εἶναι αἱ γνωσταὶ «ξενηλασίαι». Ἕνα τρίτο σπουδαῖο καὶ αὐτὸ κομμάτι τῆς Σπαρτιατικῆς ἀστυνομίας, ἦτο τὸ τῆς κατασκοπείας εἰς βάρος ξένων πόλεων. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἐκτὸς τῆς πόλεως διαμένοντες Σπαρτιᾶται δὲν ἀπέφευγον καὶ αὐτοὶ τὴν συνεχῆ παρακολούθησιν.

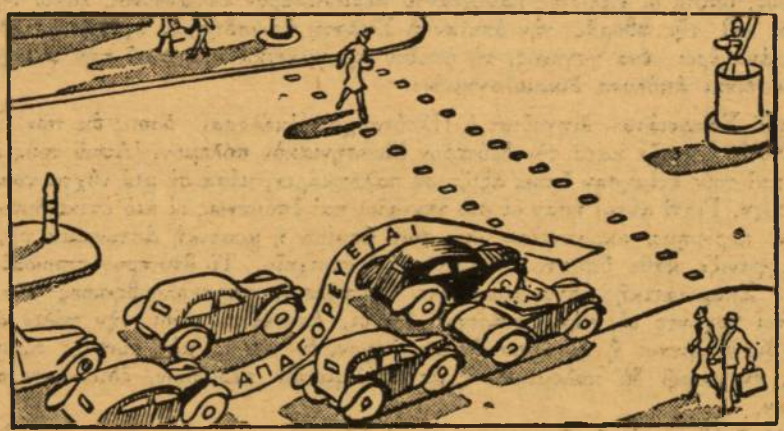
Ἀρκεῖ νὰ θυμηθοῦμε τὸ βασιληᾶ τῆς Σπάρτης Παυσανία, τὸν νικητὴν τῶν Πλαταιῶν, ὁ ὁποῖος, κατηγορηθεὶς διὰ συνεργασίαν μὲ τὸν Ξέρξην καὶ κληθεὶς νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Σπάρτην, δὲν μπόρεσε νὰ καταφύγῃ εἰς τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν,

ὅπως ἔκαμαν ὁ Ἱππίας, ὁ Θεμιστοκλῆς καὶ ἄλλοι πολιτικοὶ ἄνδρες, ἀλλὰ ἐκλείσθη καὶ ἀπέθανε μέσα στὸ ναὸ τῆς Χαλκιοίκου Ἀθηνᾶς. Τὸ γεγονὸς τοῦτο καὶ μερικὰ ἄλλα, μᾶς κάνουν νὰ πιστέψουμε πὼς καὶ μέσα στὰ Σπαρτιατικὰ στρατεύματα δροῦσε καὶ συντελοῦσε στὴ διατήρηση τῆς σιδηρᾶς Σπαρτιατικῆς πειθαρχίας.

Αὐτὴ μὲ λίγα λόγια, ἦταν ἡ ἀστυνομία τῆς πρωτευούσης τῶν Δωριέων. Ἕνας θεσμός, ποὺ ἴσως χάρις σ' αὐτόν, μέχρις ἑνὸς βέβαια σημείου, ἀνεδείχθη ἡ Σπάρτη εἰς πρωτεύουσαν τῆς Ἑλλάδος, ἀντιμετώπισεν μετὰ τῶν Ἀθηναίων τὴν Περσικὴν λαίλαπα καὶ διενοήθη νὰ καταλύσῃ καὶ αὐτὸ τὸ κράτος τοῦ μεγάλου βασιλέως. Ἡ Σπάρτη, αὐτὴ ἡ παράξενη ὅσο καὶ πρωτότυπη πολιτεία, γνώριζε πρὶν δυόμισι χιλιάδες χρόνια, τὴ μεγάλη ἀξία καὶ τὴ σημασία τῆς ἀστυνομίας, τὴν ὠργάνωσε σὰν θεσμὸ καὶ τὴν παρέδιδε ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ ἀπὸ τὴ μιὰ γενεὰ στὴν ἄλλη. Ἔτσι, μαζὶ μὲ τὰ προτερήματα τοῦ λαοῦ της καὶ τὴ σοφὴ νομοθεσία της, ἐδημιούργησε μιὰ Ἱστορία γεμάτη ἀπὸ θρύλους παλληκαριᾶς καὶ αὐτοθυσίας, μπρὸς στὴν ὁποία μένει ἐκστατικὸς μέχρι σήμερον ὁ πολιτισμένος κόσμος.

Σ. ΑΝΤΩΝΑΚΟΣ

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Ὅταν σᾶς σταματήσῃ ὁ ἀστυφύλαξ ἢ τὸ φωτεινὸ σῆμα, δὲν πρέπει νὰ προσπαθῆτε νὰ μπῆτε μέσα στὰ ἄλλα σταματημένα αὐτοκίνητα γιὰ νὰ ἐξασφαλίσετε τὴν προτεραιότητα κατὰ τὴν ἐκκίνησι. Αὐτὸ ἀπαγορεύεται καὶ προκαλεῖ συχνὰ δυστυχήματα.

Η ΑΠΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΒΡΕΦΟΥΣ ΤΩΝ ΛΙΝΤΜΠΕΡΓΚ

'Απὸ τὸ 'Αμερικανικὸν περιοδικὸν «Reader's Digest», κατὰ μετάφρασιν ἀστυφύλακος κ. **Α. ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

'Ο Ρεϊλὺ διατηροῦσε ἀκόμα τὴν βεβαιότητα περὶ τῆς νίκης, ἀλλὰ ὅσο προχωροῦσε ἡ δίκη, τόσο γινόταν πιὸ κατάδηλο ὅτι πολλοὶ ἀπὸ τοὺς μάρτυρες ὑπερασπίσεως δὲν ἰσχυροποιοῦσαν τὴν θέσι τοῦ κατηγορουμένου.

'Ο Κρίστιαν Φρέντερικσεν, ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ἀρτοποιείου, ὅπου ἐργαζόταν ἡ "Αννα ὡς σερβιτόρος, δὲν μπόρεσε νὰ ἀποδείξῃ θετικῶς ἐὰν ὁ Χάουπτμανν βρισκόταν στὸ ἀρτοποιεῖο κατὰ τὴν νύκτα τῆς ἀπαγωγῆς. Παραδέχθηκε μόνον ὅτι ὁ κατηγορούμενος πήγαινε ἐκεῖ συχνὰ τὴν κάθε Τρίτη, βράδυ, ἀλλὰ δὲν μποροῦσε νὰ ὁρκισθῇ ὅτι τὸν εἶχε ἰδῆ εἰδικῶς κατὰ τὴν ἡμερομηνία αὐτή. 'Εν τῇ προσπαθείᾳ του νὰ ἀποδείξῃ τὸ ἄλλοθι τοῦ Χάουπτμανν ὁ Ρεϊλὺ κάλεσε τὸν Λούϊς Κὶς στὸ Δικαστήριο τὴν Παρασκευή, 31 'Ιανουαρίου. 'Ο Κὶς ὡρκίσθηκε ὅτι εἶχεν ἰδῆ τὸν Χάουπτμανν στὸ ἀρτοποιεῖο κατὰ τὴ νύκτα ἐκείνη.

'Ο Βιλέντς μὲ τὶς ἐρωτήσεις του ἀπέδειξεν ὅτι ὁ Κὶς ἦταν ἕνας λαθρέμπορος ποτῶν.

'Ο ἑπόμενος μάρτυρας τοῦ Ρεϊλὺ ἦταν ὁ "Ογκαστ Βὰν Χένκε, ὁ ὁποῖος κατέθεσεν ὅτι εἶχε ἰδῆ τὸν Χάουπτμανν στὴ Μπρὸγξ κατὰ τὴν νύκτα τῆς διαπράξεως τοῦ ἐγκλήματος. 'Ο Βιλέντς τὸν ρώτησε ἐὰν εἶχε ποτὲ ποτοπωλεῖον ἀπηγορευμένων ποτῶν. "Οχι, ἀπήντησε ὁ Χένκε. Εἴχετε ἑστιατόρια; Μάλιστα. Τὰ ἔκανε συχνὰ ἐφόδους ἡ ἀστυνομία; Μάλιστα.

'Ο Ρεϊλὺ κάλεσε μετὰ τὸν Λούϊς Χάρντιγκ, ἕνα ἐργάτη, ὁ ὁποῖος εἶπε ὅτι ἐργαζόταν στὴν ἐπισκευὴ ἑνὸς δρόμου στὴ Πρίνσετον τῆς Νιοὺ Τζέρσεϋ, τὸ ἀπόγευμα τῆς 1ης Μαρτίου. Αὐτὸς κατέθεσεν ὅτι κατὰ τὴν ἡμερομηνία ἐκείνην σταμάτησε ἕνα αὐτοκίνητο μὲ δύο ἐπιβάτες, οἱ ὁποῖοι τοῦ ζήτησαν πληροφορίες περὶ τῆς κατοικίας τοῦ Λίντμπεργκ. Στὸ πίσω μέρος τοῦ αὐτοκινήτου ὑπῆρχε μιὰ σκάλα, ἀλλὰ κανένας ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς δὲν ἦταν ὁ Χάουπτμανν.

'Ο Βιλέντς τὸν διέκοψε πάλι. Εἶχε ποτὲ ὁ μάρτυς καταδικασθῇ γιὰ ἔγκλημα—εἰδικῶς γιὰ ἐπίθεσι καὶ σωματικὲς βλάβες ἐναντίον γυναικός; Ἢ πιὸ ἁπλᾶ, ἐπιτέθηκε σὲ καμμιὰ γυναίκα; Στὸν Χάρντιγκ δὲν ἄρεσε ὁ ὁρισμὸς αὐτός. 'Επρόκειτο γιὰ κατηγορία βιασμοῦ, εἶπε.

«Ποῦ τοὺς βρίσκουν αὐτοὺς τοὺς μάρτυρες;» ρώτησε θυμωμένος ὁ Χάουπτμανν, ὅταν ὁ Λόϋντ Φίσερ τὸν ἐπισκέφθηκε στὸ κελλί του, στὸ τέλος τῆς ἑβδομάδος ἐκείνης. «Μὲ κάνουν ζημιά».

Καὶ πράγματι ἔκαναν ζημιὰ στὸν Χάουπτμανν. Τὴν ἑπομένη ἑβδομάδα οἱ ἐρωτήσεις τοῦ Βιλέντς ἀπεκάλυψαν ὅτι ἕνας ἀπὸ τοὺς μάρτυρες τοῦ Ρεϊλὺ ποὺ ἐκλήθη στὴν ἐξέδρα, ἦταν ἕνας ἐπαγγελματίας ψευδομάρτυρας, ὁ ὁποῖος εἶχε ἀπειλήσει νὰ ἀλλάξῃ τὴν κατάθεσί του ἐὰν δὲν τοῦ πλήρωναν ὅσα ζητοῦσε. 'Ο ἄλλος εἶχε βγῆ ἀπὸ κλινικὴ ψυχοπαθῶν ὅπου εἶχε κλεισθῆ γιατὶ εἶχε ἀπειλήσει μιὰ γυναῖκα πρὸς τὴν ὁποία εἶχε γράψει πρόστυχες ἐπιστολές.

'Ακόμα καὶ ὁ εἰδικὸς τῆς ὑπερασπίσεως ἀποδείχθηκε ὡς μὴ ἀξιόπιστος. Τὴν Πέμπτη, 7 Φεβρουαρίου, ἐξετάσθηκε ὡς μάρτυρας ὁ Τσὰρλς Ντὲ Μπίσοπ, ὁ ὁποῖος δήλωσε ὅτι ἐπαγγέλλεται τὸν ξυλέμπορο καὶ ἐργολάβο οἰκοδομῶν. 'Επιπροσθέτως εἶπεν ὅτι προμήθευε εἰδικὴ ξυλεία γιὰ τοὺς λεπτουργούς.

Καθὼς ὁ ξυλέμπορος ἄρχισε τὴν κατάθεσί του, ὁ Βιλέντς κάλεσε τὸν "Αρθουρ Κόελερ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου. Δόθηκαν στὸν Ντὲ Μπίσοπ τὸ καδρόνι 16 καὶ ἡ σανίδα τοῦ πατώματος τῆς σοφίτας, ὁ ὁποῖος μὲ ἔκπληξι κατέθεσε ὅτι ἦταν τελείως διαφορετικά.

«Δὲν ταιριάζουν» εἶπε «τουλάχιστον ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἐπιφάνεια κι' ἀπ' τὶς δύο πλευρές». Ξαφνικὰ δίστασε, στρίβοντας τὰ ξύλα στὰ χέρια του. «Ἔτσι ὑποθέτω θὰ πρέπει νὰ ταιριάζουν», εἶπε κοιτάζοντας τοὺς δικαστάς. «Ποιὸ πρέπει νὰ εἶναι ἀπὸ πάνω;».

«Μιὰ στιγμή», τὸν διέκοψε ὁ Βιλέντς. «Τὸν κ. Κόελερ ρωτᾶτε;».

«Μὰ ναί».

Ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ὁρισθέντα εἰδικόν, ὁ Μπίσοπ δὲν μπόρεσε νὰ πείσῃ τοὺς ἐνόρκους ὅτι εἶχε δίκιο.

Τὴν ἄλλη μέρα ὁ Ρεϊλὺ παρουσίασε ἄλλον εἰδικὸν ἐπὶ τοῦ ξύλου, τὸν ἰδιοκτήτη ἐργοστασίου ξυλείας Ἔβαλαντ Μίλκε. Καὶ αὐτὸς ἐπίσης δήλωσε ὅτι τὸ καδρόνι 16 καὶ ἡ σανίδα τῆς σοφίτας δὲν ἦταν ἀπὸ τὸ ἴδιο ξύλο.

Γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ ὁ Βιλέντς κατέρριψε τὶς ἀποδείξεις αὐτές. Πόση ὥρα διέθεσε ὁ μάρτυς γιὰ νὰ ἐξετάσῃ τὰ δύο κομμάτια τοῦ ξύλου;

«Ἴσως πέντε λεπτὰ» ἀπάντησε ὁ Μίλκε.

Ἦταν τὸ καλύτερο ποὺ εἶχε νὰ κάνῃ ὁ Ρεϊλύ. Καθὼς ὁ μάρτυρας ἀποχωροῦσε ἀπὸ τὴν ἐξέδρα, σηκώθηκε ἀργὰ καὶ ἀπευθύνθηκε πρὸς τὸν δικαστή. «Ἡ ὑπεράσπισις ἀποσύρεται», εἶπε ὁ Ρεϊλύ.

Ὅταν ὁ Ρεϊλὺ ἄρχισε νὰ συνοψίζῃ καὶ νὰ ἀπαριθμῇ τὰ μαρτυρικὰ στοιχεῖα, τὸ ἀκροατήριον εἶχε ν' ἀκούσῃ μιὰ ὁμιλία γεμάτη ἀστραπὲς καὶ βροντές. Λίγα ἀκόμα πύρινα λόγια καὶ τελείωνε τὴν ὁμιλία του.

Μὲ περίλυπη ἔκφρασι, ὁ δικηγόρος ὑπερασπίσεως ἔβαλε τὸ χέρι του στὴν τσέπη του καὶ ἔβγαλε ἕνα μικρὸ μαῦρο βιβλίο, τὸ ὁποῖο σήκωσε ψηλὰ μὲ εὐλάβεια. Ἦταν ἡ Ἁγία Γραφή.

«Κυρίες καὶ κύριοι ἔνορκοι» εἶπε ἤσυχα «θέλω νὰ σᾶς διαβάσω μιὰ περικοπὴ ἀπὸ τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον: «Μὴ κρίνῃς, διότι θὰ κριθῇς»: καὶ νὰ σᾶς ζητήσω νὰ σκεφθῆτε ὅτι δὲν μπορεῖτε νὰ ἀφαιρέσετε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν μπορεῖτε νὰ δώσετε—τὴ ζωή».

Τοποθέτησε ξανὰ τὴν Ἁγία Γραφὴ στὴ θέσι της καὶ συνέχισε τὴν ἀγόρευσί του. «Τὸ πρῶτο πρᾶγμα ποὺ ἔχετε νὰ κάνετε ὅταν ἀποσυρθῆτε στὴν αἴθουσα συσκέψεως τῶν ἐνόρκων εἶναι αὐτό: Πῶς γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ἤξερε ὁ Χάουπτμανν ἀπὸ τὴ Μπρὸγξ λεπτομέρειες γιὰ τὴν κατοικία τῶν Λίντμπεργκ; Ἦταν τοῦτο δυνατόν; Ὄχι. Ὁ συνταγματάρχης Λίντμπεργκ χτυπήθηκε πισώπλατα ἀπὸ μὴ ἀφωσιωμένους ἀνθρώπους ποὺ ἐργάζονταν στὸ σπίτι του.

Ποιὸς ἤξερε ὅτι τὸ μωρὸ εἶχε κρυολογήσει καὶ ἔπρεπε νὰ μείνῃ στὴ Χόουπγουέλ; Πάντως ὄχι ὁ Χάουπτμανν. Κανεὶς ἄλλος ἐκτὸς ἀπὸ τὸν συνταγματάρχη, τὴν ἀξιαγάπητη σύζυγό του, τοὺς ὑπηρέτες, Βέττυ Γκάου καὶ Ρὲντ Τζόνσον, τὸ ἤξερε αὐτό. Τὴ Μπέττυ Γκάου ὁ συνταγματάρχης μπορεῖ νὰ τῆς ἔχει ἀπόλυτο ἐμπιστοσύνη. Ἐγὼ ὅμως ὄχι.

Οὔτε βήξιμο δὲν ἀκούοταν ἀπὸ τὸ ἀκροατήριο, οὔτε μουρμούρισμα ἢ θρόϊσμα, καθὼς ὁ Ρεϊλὺ διετύπωνε τὶς ἀπόψεις του γιὰ τὸ ἔγκλημα :

Ὁ συνταγματάρχης καὶ ἡ σύζυγός του ἔτρωγαν στὴν τραπεζαρία. Ἀπὸ ἐκεῖ δὲν φαινόταν ἡ κυρία εἴσοδος καὶ ἡ εἴσοδος τῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ πίσω. Ὅλως ξαφνικὰ δίνεται τὸ σῆμα : Ἡ παραλία εἶναι καθαρή. Τώρα δειπνοῦν. Τὸ σῆμα; Ἡ τηλεφωνικὴ κλῆσις τοῦ Ρὲντ Τζόνσον.

Ἡ βαρειά, προστακτικὴ φωνή, συνέχισε ὑπενθυμίζοντας τὸν περίεργο ρόλο τοῦ Δρος Κόντον στὴν ὑπόθεσι, καὶ ἀνέφερε μὲ περιφρόνησι τὴν ἐξέτασι τοῦ γραφικοῦ χαρακτῆρος τοῦ Χάουπτμανν ποὺ εἶχε γίνει στὸ ἀστυνομικὸ τμῆμα. «Ἔγραφα ὅπως μοῦ ὑπαγορεύανε νὰ γράφω» εἶχε πῆ ὁ Χάουπτμανν καὶ δὲν ὑπῆρχε ἕνας ἔστω μάρτυς νὰ καταρρίψῃ τὸν ἰσχυρισμὸ αὐτὸ τοῦ Χάουπτμανν;

Τώρα, γιὰ τὰ σημειώματα τῶν λύτρων, συνέχισεν ὁ Ρεϊλύ, καὶ τὶς καταθέσεις τῶν εἰδικῶν τῆς πολιτείας. Ὁ δικαστὴς μποροῦσε νὰ πῇ στοὺς ἐνόρκους ὅτι ἡ μαρτυ-

ρία τοῦ εἰδικοῦ ἦταν λίγο - πολὺ μαρτυρία γνώμης. Καὶ τί σημαίνει ἡ γνώμη ὡς μαρτυρικὴ ἀπόδειξις;

Μαρτυρία γνώμης σημαίνει ὅτι αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος λέει: Νομίζω ὅτι ἔτσι εἶναι. Καὶ τὰ δικαστήρια ἀποφάσισαν ὅτι οἱ ἔνορκοι ἔχουν ὅλο τὸ δικαίωμα νὰ ἀπορρίψουν ὁλότελα τὴ μαρτυρία γνώμης ἀνάλογα μὲ τὴν ἀντίληψί τους.

Εἶναι σπουδαῖο γιὰ τὸ δικαστήριο νὰ προσπαθήσῃ νὰ τοποθετήσῃ τὸ σημείωμα ποὺ βρέθηκε στὸ δωμάτιο τοῦ παιδιοῦ στὰ χέρια τοῦ Χάουπτμανν—ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει ἀπόδειξις ἐκτὸς τοῦ ὅτι αὐτὸ φέρνει τὸν Χάουπτμανν στὸ δωμάτιο τὴν 1 Μαρτίου—ἀλλὰ τὸ σημείωμα αὐτὸ τὸν τοποθετεῖ ἐκεῖ σύμφωνα μὲ τὴ γνώμη ἢ ὑπόθεσι, μποροῦμε νὰ ποῦμε, τῶν μαρτύρων κατηγορίας.

Δὲν εἶναι τοῦτο ἀρκετὸ γιὰ νὰ στείλῃ ἕνα ἄνθρωπο στὸ θάνατο;

Κυρίες καὶ κύριοι ἔνορκοι, κατέληξεν ὁ Ρεϊλὺ μὲ φωνὴ ἠχοῦσαν ἀπὸ πειστικότητα, «πιστεύω ὅτι ὁ Ρίτσαρντ Χάουπτμανν εἶναι ἀπολύτως ἀθῷος στὸ ἔγκλημα αὐτό. Καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι ἀκόμα καὶ ὁ συνταγματάρχης Λίντμπεργκ δὲν θὰ περίμενε παρὰ νὰ ἐκτελέσετε τὸ καθῆκον σας μὲ βάσιν τὶς μαρτυρίες».

Ὁ Ρεϊλὺ ὑποκλίθηκε καὶ ἀποσύρθηκε στὴν τράπεζα τῆς ὑπερασπίσεως.

Τὸ δικαστήριο ἔλυσε τὴ συνεδρίασί του γιὰ τὴν ἡμέρα ἐκείνη.

Τὴν ἄλλη μέρα πρωί, ὁ Βιλέντς σηκώθηκε νὰ ἀγορεύσῃ ἐκ μέρους τῆς πολιτείας. Καὶ αὐτὸς ἐπίσης κρατοῦσε τὴν Ἁγία Γραφὴ στὸ χέρι του. Ὁ Ρεϊλὺ εἶχε διαβάσει περικοπὴ τῆς Καινῆς Διαθήκης. Ὁ Βιλέντς ἄρχισε μὲ μιὰ περικοπὴ τῆς Παλαιᾶς διαθήκης.

«Μὴ κρίνῃς γιὰ νὰ μὴ κριθῇς» εἶπε ὁ ἀντίπαλός μου. Ἀλλὰ ξεχνᾷ τὴν ἄλλη βιβλικὴ παραίνεσι : Καὶ αὐτὸς ποὺ ἐφόνευσε ἄνθρωπον πρέπει νὰ θανατωθῇ».

Εἰς τελείαν ἀντίθεσιν μὲ τὴν λυπημένην ἔκφρασι τοῦ Ρεϊλύ, ὁ Βιλέντς βημάτιζε πίσω καὶ μπρὸς πρὸ τῆς ἕδρας τῶν ἐνόρκων.

«Τί εἶδους ἄνθρωπος πρέπει νὰ εἶναι αὐτὸς ποὺ δολοφόνησε τὸ παιδὶ τοῦ Τσάρλς καὶ τῆς Ἄννας Λίντμπεργκ; Πρέπει νὰ εἶναι κάποιος ποὺ μέσα στὶς φλέβες του ρέει παγωμένο νερό. Πρέπει νὰ εἶναι ἕνας μανιακὸς ἐγωϊστής».

Ἀμέσως ὁ Βιλέντς διέτρεξε τὰ στοιχεῖα μαρτυρίας—τὰ σημειώματα τῶν λύτρων, τὴ σκάλα, τὸ μεγάλο ποσὸν τῶν λύτρων, τὴν ἀποκάλυψι τοῦ Χάουπτμανν ἀπὸ τὸν Δρα. Κόντον καὶ Λίντμπεργκ. Μετὰ ἡ φωνὴ τοῦ κατηγόρου ἔφθασε στὸ κατακόρυφο: «Ὑπ' ἀριθ. 1 παγκόσμιος δημόσιος ἐχθρός, περὶ αὐτοῦ πρόκειται. Κοιτάξτε τον ὅταν θὰ ἐξέρχεται ἀπὸ τὴν αἴθουσα τοῦ δικαστηρίου σήμερα—σὰν πάνθηρας, χαιρέκακος καὶ αἰσθανόμενος ἄνετα.

Τὰ μάτια τῶν ἐνόρκων ἔπεσαν πάνω στὸν Χάουπτμανν. Τὸ πρόσωπό του ἦταν κατσουφιασμένο καὶ κόκκινο. Τὸ σκούπισε μ' ἕνα μανδύλι καὶ στριφογύριζε στὸ κάθισμά του.

Ὁ Βιλέντς ἀπευθύνθηκε καὶ πάλι πρὸς τοὺς ἐνόρκους. Ἤθελε νὰ καταδείξῃ πόσον ἐπίορκος ἦταν ὁ Χάουπτμανν—ἕνας ψεύτης ποὺ ἐψεύδετο μέσα σ' αὐτὸ τοῦτο τὸ δικαστήριο. Τοὺς ὑπενθύμισε ὅτι ὁ Χάουπτμανν εἶχε ὁρκισθῇ, ὅτι κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἐξετάσεως τοῦ γραφικοῦ χαρακτῆρος του, οἱ ἀστυνομικοὶ τοῦ εἶχαν ὑπαγορεύσει νὰ γράψῃ singnature ἀντὶ signature.

Ὁ Βιλέντς τώρα ἔνωσε τὰ χέρια του. «Τώρα κύριοι ἔνορκοι» φώναξε «πάρτε αὐτὰ ποὺ ἔγραψε ὁ Χάουπτμανν στὴν ἀστυνομία. Μελετῆστε τὸ καθένα χωριστὰ καὶ δὲν θὰ βρῆτε πουθενὰ τὴν λέξη signature. Γιατὶ δὲν τοῦ ζητήθηκε ποτὲ νὰ τὴ γράψῃ σωστὰ ἢ λάθος. Καὶ αὐτὸς ἐπιμένει καὶ ὁρκίζεται ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ τοῦ ὑπαγόρευσαν νὰ τὴ γράψῃ λανθασμένη».

Πράγματι ἡ λέξις αὐτὴ δὲν εἶχε τοποθετηθῇ ἐπίτηδες στὸ κείμενο, γιατὶ οἱ ἐφημερίδες εἶχαν δώσει στὴ δημοσιότητα τὸ ὀρθογραφικὸ αὐτὸ λάθος.

Αὐτὸ ἦταν μιὰ καταπληκτικὴ ἀποκάλυψις καὶ ὁ Βιλέντς συνέχισε μὲ μιὰ τελικὴ ἔκκλησι: «Ὑπάρχουν μερικὲς περιπτώσεις στὶς ὁποῖες δύναται νὰ συσταθῇ οἰ-

κτος—στὴν προκειμένη ὅμως περίπτωσι ὄχι. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἦ εἶναι ὁ πλέον καταχθόνιος καὶ ὁ πλέον ποταπὸς ὄφις ποὺ ἔχει ποτὲ συρθῆ μέσα στὰ χόρτα, ἦ εἶναι τελείως ἀθῷος. Δικαίωμά σας εἶναι νὰ τοῦ χαρίσετε τὴ ζωή. Ἀλλὰ ἐγὼ νομίζω ὅτι θὰ μπορέσετε νὰ βρῆτε τὸ θάρρος νὰ ἀποδώσετε στὸν Ρίτσαρντ Χάουπτμανν ἐνοχὴ διαπράξεως ἐγκλήματος πρώτου βαθμοῦ».

Τὴν ἑπομένη ἡμέρα, Τετάρτη 13 Φεβρουαρίου, οἱ ἔνορκοι ἀποσύρθηκαν γιὰ σύσκεψι. Οἱ ὧρες περνοῦσαν καὶ κατὰ τὸ ἀπόγευμα ἕνα τεράστιο εἰς ὄγκο πλῆθος εἶχε συγκεντρωθῆ ἔξω ἀπὸ τὸ δικαστήριο.

Ὁλόκληρο τὸ δρᾶμα τῆς δίκης διεξήχθηκε μέσα σὲ ἀτμόσφαιρα καρναβάλου φωνασκοῦντος πλήθους, συμφορήσεις τροχαίας κυκλοφορίας, τουρίστας καὶ κυνηγοὺς αὐτογράφων. Μόνο ἐντὸς μιᾶς Κυριακῆς σχεδὸν 100.000 ἄτομα ἐπισκέφθηκαν τὴ Φλέμιγκτον. Χιλιάδες ἀπὸ κυνηγοὺς σουβενὶρ κατέκλυζαν τὴν ἄδεια αἴθουσα τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὴν διακοπὴ τῶν ἐργασιῶν του τὰ Σαββατοκύριακα, ἔκοβαν ξύλα ἀπὸ τὰ καθίσματα καὶ τὰ τραπέζια, σκάλιζαν τὰ ἀρχικὰ γράμματα τοῦ ὀνόματός των καὶ περίμεναν τὴ σειρά τους νὰ καθίσουν στὴν ἐξέδρα τῶν ἐνόρκων, στὸ κάθισμα τοῦ Λίντμπεργκ καὶ στὸ κάθισμα τοῦ Χάουπτμανν. Χιλιάδες ἄλλοι ἔσπευδαν πρὸς τὸ δάσος τοῦ Σάουρλαντ γιὰ νὰ ἰδοῦν τὸ σημεῖο στὸ ὁποῖο εἶχε βρεθῆ τὸ πτῶμα τοῦ βρέφους. Καὶ κατὰ τὶς τελευταῖες ἑβδομάδες οἱ μικροπωληταὶ σουβενὶρ ἔκαναν χρυσὲς δουλειὲς πουλώντας μικροσκοπικὲς ξύλινες σκάλες 10 σέντς, τὴ μία, γιὰ καρφίτσες καὶ περιδέραια.

Τώρα, καθὼς οἱ ὧρες ἀναμονῆς παρατείνονταν καὶ τὴ νύκτα, τὰ πρόσωπα τῶν δέκα χιλιάδων ἀτόμων φαίνονταν κάτασπρα κάτω ἀπὸ τὰ δυνατὰ φῶτα ποὺ εἶχαν τοποθετηθῆ γιὰ τοὺς φωτορεπόρτερς τῶν ἐπικαίρων. Ὅσο περνοῦσε ἡ ὥρα, ἡ ἀγωνία ἐντείνονταν καὶ ἡ νύκτα γέμιζε μὲ φωνὲς καὶ γιουχαΐσματα, μέσα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ξεχώριζε ἡ κραυγὴ τοῦ ὄχλου:

«Θάνατος στὸν Χάουπτμανν. Θάνατος στὸν Χάουπτμανν. Θάνατος στὸν Χάουπτμανν».

Στὶς 10.35, μετὰ ἀπὸ 11 ὧρες σύσκεψι, οἱ ἔνορκοι βγῆκαν. Στὴν ἀσφυκτικῶς γεμάτη αἴθουσα βασίλευε ἄκρα ἡσυχία, καθὼς ὁ Χάουπτμανν ὡδηγεῖτο δεμένος μὲ χειροπέδες, ἀνάμεσα σὲ δύο φρουρούς, στὴ θέσι του. Ἔξω οἱ φωνὲς τοῦ ὄχλου σταμάτησαν. Ὁ δικαστὴς Τρέντσαρντ ἔνευσε στὸ δικαστικὸ κλητῆρα, ὁ ὁποῖος ζήτησε ἀπὸ τὸν πρόεδρο τῶν ἐνόρκων τὴν ἐτυμηγορία.

Ὁ πρόεδρος, Τσάρλς Γουῶλτον, ἔσυρε ἕνα διπλωμένο χαρτὶ ἀπὸ τὴν τσέπη του. Τὰ χέρια του ἔτρεμαν καὶ μὲ φωνὴ ποὺ ἠχοῦσε παράξενα σπασμένη, διάβασε :

«Ἐμεῖς οἱ ἔνορκοι εὕρομεν τὸν κατηγορούμενον ἔνοχον δολοφονίας πρώτου βαθμοῦ».

Ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχε πρότασις γιὰ χάρι, ἡ ἐτυμηγορία κατέστησε τὴν ποινὴ τοῦ θανάτου ἐπιβλητέα. Ἕνας ἀνυπόμονος ἀγγελιαφόρος ἔτρεξε ἔξω ἀπὸ τὴν αἴθουσα πρὸς ἕνα παράθυρο ποὺ εἶχε θέα πρὸς τὸ δρόμο. Τὸ ἄνοιξε καὶ φώναξε: «Ἔνοχος. Θάνατος». Ὁ ὄχλος βούηξε ἔξω.

Ὁ Χάουπτμανν καθόταν ἀμίλητος κοιτάζοντας τὸ δικαστή καθὼς διάβαζε τὴν καταδίκη, ὁρίζοντας τὴν ἡμερομηνία ἐκτελέσεως γιὰ τὴν ἀμέσως ἑπομένη ἑβδομάδα, ἤτοι στὶς 18 Μαρτίου 1935. Μετὰ οἱ φρουροὶ τὸν ὡδήγησαν ἔξω ἀπὸ τὸ δικαστήριο. Ὁ πολυήμερος καρνάβαλος εἶχε τελειώσει καὶ τὰ πλήθη ἄρχισαν νὰ σκορπίζουν.

Τὴ νύκτα ἐκείνη, ὁ Χάουπτμανν κλεισμένος στὸ κελί του ἔκλαιγε, καὶ πότε-πότε ψιθύριζε «Λίγοι ἄνθρωποι, λίγα κομμάτια ξύλο, λίγα τσαλακωμένα χαρτιά».

Καθὼς ἡ εἴδησις περὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου διεδίδετο σ' ὅλη τὴ χώρα, παρουσιάζονταν ἀνάμικτες ἀντιδράσεις. «Ὁ καθένας ποὺ ἔχει παιδιὰ» ἔγραφε σ' ἕνα ἄρθρο της ἡ «Νταίηλυ Νιούς» τῆς Νέας Ὑόρκης, «μπορεῖ νὰ αἰσθάνεται περισσότερο ἀσφαλὴς παρὰ χθές». Ἀλλὰ ἐπειδὴ οἱ ἀποδείξεις ἦταν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τυχαῖες, πολλοὶ θεωροῦσαν τὴν εἰς θάνατο καταδίκη πολὺ αὐστηρή.

Οἱ δικηγόροι τοῦ Χάουπτμανν προσεπάθησαν νὰ ἀποσπάσουν τὴ συμπάθεια τοῦ κοινοῦ κατὰ ἕνα ἁπλὸ δραματικὸ τρόπο, γιὰ νὰ συγκεντρώσουν χρήματα γιὰ ἔκκλησι. Στὶς 27 Φεβρουαρίου, δύο ἑβδομάδες μετὰ τὴ δίκη, ἡ Ἄννα Χάουπτμανν παρουσιάσθηκε σὲ μιὰ μεγάλη συγκέντρωσι στὴ Γιόρκβιλλ, τὴν καρδιὰ τῶν Γερμανῶν μεταναστῶν τῆς Ἀμερικῆς, ὅπου τῆς ἔγινε μιὰ ἐνθουσιώδης ὑποδοχὴ ἀπὸ ἕνα πλῆθος 2500 ἀνθρώπων.

Παρουσιάζοντάς την ὁ Ρεϊλύ, ἰσχυρίσθηκε ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Λίντμπεργκ σὲ κάθε φάσι τῆς δίκης ἐπηρέαζε τοὺς ἐνόρκους ἐναντίον τοῦ Χάουπτμανν. Σφυρίγματα καὶ ἀποδοκιμασίαι ἀκούονταν στὸ ὄνομα τοῦ Λίντμπεργκ. Ἐπευφημίες στὸ ὄνομα τοῦ Χάουπτμανν. Ἐν συνεχείᾳ ἡ Ἄννα μίλησε γερμανικὰ καὶ ἔκαμε ἔκκλησι γιὰ βοήθεια γιὰ νὰ παλαίψῃ νὰ σώσῃ τὴ ζωὴ τοῦ Χάουπτμανν. Πάνω ἀπὸ 1300 δολλάρια συγκεντρώθηκαν τὴν ἡμέρα ἐκείνη καὶ τὴν ἑπομένη ἑβδομάδα ἡ Ἄννα συγκέντρωσε ἄλλα 2000 δολλάρια μιλώντας στὴ Νιοὺ Τζέρσεϋ καὶ στὴ Μπρόγξ.

Καὶ ὁ Χάουπτμανν ἀνακάλυψε ὅτι μποροῦσε κι' αὐτὸς νὰ μαζέψῃ χρήματα, γράφοντας ἁπλῶς τὸ ὄνομά του. Τὰ τσέκ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἑνὸς δολλαρίου, ἄρχισαν νὰ τὸν κατακλύζουν στὴ φυλακή. Παρ'ὅλον ὅτι ἦταν φανερὸ ὅτι οἱ ἀποστολεῖς ἤθελαν ἁπλῶς τὴν ὑπογραφή του, ὁ Χάουπτμανν στὸ κελί τοῦ θανάτου τὰ ὑπέγραφε ἀδιστάκτως.

Περὶ τὰ τέλη Ἰουνίου ἔκαμε ἔκκλησι πρὸς τὸ ἀναθεωρητικὸ δικαστήριο τῆς Νιοὺ Τζέρσεϋ καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ φθινοπώρου, οἱ 14 ἀναθεωρητικοὶ δικασταὶ ἐξέδωσαν τὴν ὁμόφωνο ἀπόφασίν τους: Οἱ ἀποδείξεις ἦταν τόσες πολλὲς περὶ τῆς ἐνοχῆς του, ὥστε δὲν χωροῦσε πλέον οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ἦταν ἔνοχος. Δὲν μποροῦσε νὰ ἐκδοθῇ ἄλλη ἐτυμηγορία παρὰ μόνο ὅτι ἦταν ἔνοχος.

Οἱ δικηγόροι ὑπερασπίσεως ὑπέβαλαν ἔφεσι πρὸς τὸ Ἀνώτατο Δικαστήριο τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν πρὸς ἀναθεώρησι τῆς ἀποφάσεως, ἀλλὰ στὶς 9 Δεκεμβρίου, τὸ ἐν λόγῳ δικαστήριο ἀπέρριψε τὴν ἔφεσι μὲ μιὰ μόνο δακτυλογραφημένη σειρά. Τέσσερες ἡμέρες ἀργότερα ὁ δικαστὴς Τρέντσαρντ κατεδίκασε καὶ πάλι τὸν κρατούμενο σὲ θάνατο καὶ ὥρισε τὴν ἐκτέλεσίν του ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος, ἤτοι στὶς 13 Ἰανουαρίου 1936.

Μόλις πέρασε ὁ σάλος τῆς δίκης, ὁ Τσάρλς καὶ ἡ Ἄννα Λίντμπεργκ προσπάθησαν νὰ ξαναβροῦν τὴν ἡσυχία καὶ ὁμαλὴ ζωή τους. Μὲ τὴν αἴγλη ἑνὸς μεγάλου κατορθώματος, εἶχαν ἐπιτυχίες. Τὸν Ἰούνιο ἀπονεμήθηκε στὴν Ἄννα ὁ τίτλος τοῦ ἐπιτίμου διδάκτορος τεχνῶν ἀπὸ τὸ σχολεῖο της, τὸ κολλέγιο Σμίθ. «Ποιητής, πιλότος, θαλασσοπόρος, ἀσυρματιστής, συνεξερευνητὴς τοῦ συζύγου της στὶς μεγάλες ἀεροπορικὲς γραμμὲς πάνω ἀπὸ πέντε ἠπείρους καὶ δύο ὠκεανούς», τῆς προσεφώνησεν ὁ πρόεδρος Γουίλλιαμ Νέϊλσον, ἀπονέμοντάς της τὸν τίτλο «εἶναι τὸ καύχημα τοῦ σχολείου μας καὶ ἡ δόξα τῆς χώρας μας».

Μερικὲς μέρες ἀργότερα τὸ ἰνστιτοῦτον ἰατρικῶν ἐρευνῶν τοῦ Ροκφέλλερ, ἀνήγγειλεν ὅτι ὁ Τσάρλς Λίντμπεργκ εἶχε συμπληρώσει τὴν ἀνακάλυψι μιᾶς τεχνητῆς καρδιᾶς (πλήρεις μηχανικοὺς πνεύμονας, τεχνητὴ κυκλοφορία αἵματος καὶ σύνθετο ἀναπνοή), ἡ ὁποία θὰ ἐπέτρεπε τὰ κύρια ὄργανα τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος ἢ ζώων, νὰ διατηροῦνται ἐν ζωῇ, ἀποσπώμενα ἀπὸ τὸ σῶμα, γιὰ πρώτη φορὰ στὴν ἱστορία. Ἦταν ἕνας αἰσθηματικὸς ἰατρικὸς καὶ ἐπιστημονικὸς θρίαμβος γιὰ τὸν Λίντμπεργκ καὶ τὸν συνεργάτην του στὶς ἀνακαλύψεις Δρα Ἀλέξη Κάρρελ, βραβευθέντα μὲ τὸ βραβεῖο Νόμπελ.

Ἀλλὰ ἡ ἀτομικὴ ζωὴ τοῦ Λίντμπεργκ ἦταν πολὺ διαφορετική. Τὴν Κυριακὴ 15 Δεκεμβρίου, ὁ Τσάρλς καὶ ἡ Ἄννα εἶχαν μιὰ ἔκτακτο οἰκογενειακὴ σύσκεψη. Γιὰ κάμποσο καιρὸ οἱ νεαροὶ γονεῖς ὑπέφεραν ἀπὸ ἕνα φαινόμενο ποὺ τοὺς δικαιολογοῦσε: Ἕνας κατακλυσμὸς ἀπὸ ἐξαγριωμένα γράμματα, ποὺ ἀπειλοῦσαν τὸν Τζὼν, τὸ τριετῆ γυιό τους. Τώρα συνηντῶντο γιὰ νὰ συζητήσουν ἕνα σπουδαῖο θέμα. Ἔπρεπε νὰ ριψοκινδυνεύουν, συνεχίζοντας τὴ ζωή τους στὴν Ἀμερική;

Τὰ γράμματα ἀπὸ ψυχοπαθεῖς, ἀπὸ φθονεροὺς καὶ ἀδικηθέντας δὲν ἦταν ἀσύ-

νηθες φαινόμενο γιὰ τοὺς Λίντμπεργκ. Ἦταν ἕνα ἀπὸ τὰ μειονεκτήματα ποὺ εἶχαν προκύψει μετὰ τὴν ἔνδοξη ἱστορικὴ πτῆσι τοῦ Τσάρλς καὶ γιὰ τὴν Ἄννα ἐπίσης—νὰ δεχθοῦν ἐκδικητικὸ φόρο τιμῆς. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπαγωγή, οἱ ἐπιστολογράφοι ἐπολλαπλασιάσθησαν ἀπὸ ἑκατοντάδες σὲ δεκάδες χιλιάδες. Μὲ τὰ γενέθλια τοῦ Τζὼν αὐξήθηκαν καὶ πάλι καὶ μὲ τὴν καταδίκη τοῦ Χάουπτμανν οἱ ἀπειλὲς ἐδιπλασιάσθηκαν καὶ τριπλασιάσθηκαν.

Ἡ πλειονότης τῶν ἐπιστολῶν παραδίδονταν στὶς ἀρχὲς καὶ ἕνας ἀριθμὸς ἐπιστολογράφων ἀνακαλύφθηκε. Μερικοὶ ἦταν πράγματι ψυχοπαθεῖς καὶ ἐνεκλείσθησαν σὲ κλινικές. Εἴκοσι ἄλλοι ἀλληλογράφοι, ποὺ ἀπειλοῦσαν δεύτερη ἀπαγωγή, συνελήφθηκαν καὶ φυλακίσθηκαν.

Ἀλλὰ δὲν ἦταν μόνο τὰ γράμματα ποὺ τοὺς ἐνοχλοῦσαν. Ὁ Τζὼν παρακολουθοῦσε ἕνα νηπιαγωγεῖο. Κάθε μέρα μιὰ δασκάλα του τὸν ἔφερνε πίσω στὸ σπίτι. Μιὰ μέρα τὸ αὐτοκίνητο ποὺ μετέφερε τὸ μικρὸ παιδάκι, σταμάτησε στὸν αὐλόγυρο τοῦ σχολείου, ὁπότε μιὰ κουρτίνα σηκώθηκε σ' ἕνα διπλανὸ φορτηγὸ αὐτοκίνητο. Δύο μεταλλικοὶ γυαλιστεροὶ σωλῆνες ἦταν ἐστραμμένοι πρὸς τὸν Τζών. Ὕστερα ἀπὸ μερικὰ λεπτὰ τρόμου, τὸ φορτηγὸ ἀνεχώρησε ὁλοταχῶς. Εἰδοποιήθηκε ἀμέσως περὶ τούτου ἡ ἀστυνομία καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ τὸ κατεδίωξαν. Στὸ φορτηγὸ ἐπέβαιναν φωτορεπόρτερς.

Πιὸ πρόσφατα, ἕνα ἄλλο αὐτοκίνητο πλεύρισε τὸ αὐτοκίνητο τοῦ Τζὼν σὲ μιὰ στροφή. Διάφορες φάτσες ἐπρόβαλλαν. Ἡ δασκάλα τράβηξε κοντά της τὸν Τζὼν καὶ τὰ τρομαγμένα τους πρόσωπα εἶδαν τοὺς φακοὺς φωτογραφικῶν μηχανῶν ποὺ ἦταν προτεταμένοι. Ὑποψίες καὶ ἀβεβαιότης, γινόταν πλέον βίωμα στὴν καθημερινὴ ζωὴ τοῦ Τζών.

Ὕστερα, κατὰ τὶς τελευταῖες λίγες ἡμέρες, ὅλη ἡ ἔντασις καὶ ὅλοι οἱ φόβοι εἶχαν φθάσει στὸ κατακόρυφο. Ἕνας νέος χείμαρρος ἀπὸ ἀπειλητικὰ γράμματα, μέσα στὰ ὁποῖα ἦταν καὶ μερικὰ ποὺ ζητοῦσαν χρήματα μὲ ἀπειλὲς ἀπαγωγῆς καὶ δολοφονίας τοῦ Τζών, ἄρχισε νὰ κατακλύζῃ τὴν κατοικία τῶν Λίντμπεργκ. Ὅταν τὸ ἀνώτατο δικαστήριο ἀρνήθηκε νὰ ἀναθεωρήσῃ τὴν δίκη τοῦ Χάουπτμανν καὶ μερικὲς ἡμέρες ἀργότερα, ἔγιναν περισσότερα καὶ ἀπειλητικώτερα ἰδίως δὲ ὅταν ὁ δικαστὴς Τρέντσαρντ ὥρισε τὴν νέα ἡμερομηνία ἐκτελέσεως.

Τώρα οἱ Λίντμπεργκ ἀναρωτιόνταν ποῦ μποροῦσαν νὰ βροῦν τὴ φυσιολογικὴ ζωὴ τὴν ὁποία τόσο πολὺ εἶχαν ἀνάγκη. Ἤθελαν ἀνεπισημότητα γιὰ τὸν Τζὼν καὶ ἤθελαν ἡσυχία ὁ Τσάρλς γιὰ τὰ ἐπιστημονικὰ πειράματά του καὶ ἡ Ἄννα γιὰ νὰ γράφῃ. Κατὰ τὴ σύσκεψή τους στὴν κατοικία τῆς Μόρροου κατέληξαν σὲ μιὰ ἀπόφασι. Θὰ πήγαιναν στὴν Ἀγγλία, ὅπου ἕνας φίλος τους τοὺς προσέφερε κατοικία.

Ἔγιναν οἱ ἀπαραίτητες προετοιμασίες ἀθόρυβα γιὰ νὰ ἀποφευχθῇ ἡ δημοσιότης καὶ στὶς 21 Δεκεμβρίου, ἀφοῦ ἀποχαιρέτισαν ἐπιφυλακτικὰ μερικοὺς γνωστούς, οἱ Λίντμπεργκ ἐπεβιβάσθηκαν σ' ἕνα φορτηγὸ ποὺ ἀπέπλεε γιὰ τὴ Λίβερπουλ.

Πάνω ἀπὸ 13 μῆνες οἱ δικηγόροι τοῦ Μπροῦνο Τσάρλς Χάουπτμανν ἔκαναν πᾶν ὅ,τι ἦταν νόμιμο γιὰ νὰ ἐφεσιβάλουν τὴν ἀπόφασι ἢ νὰ καθυστερήσουν τὴν ἐκτέλεσι. Κατὰ τὸν χρόνο αὐτὸ εἶχαν δοθῇ στὸν Χάουπτμανν δύο ἀναστολὲς τῆς θανατικῆς ἐκτελέσεώς του. Τώρα ὅμως ὁ ἀδυσώπητος χρόνος εἶχε ἐξαντληθῇ.

Μερικὰ λεπτὰ πρὸ τῆς 8.30', τὴ νύκτα τῆς Παρασκευῆς 3 Ἀπριλίου 1936, ὁ Χάουπτμανν ὡδηγήθηκε στὸ θάλαμο ἐκτελέσεων. Τὸ πρόσωπό τοῦ καταδίκου ἦταν ὠχρὸ καὶ χωρὶς ἔκφρασι. Δὲν μίλησε καὶ μόλις ἔρριξε μιὰ ματιὰ πρὸς τοὺς 50 μάρτυρες ποὺ κάθονταν μέσα στὴν αἴθουσα.

Ὁ Χάουπτμανν προχώρησε πρὸς τὴν ἠλεκτρικὴ καρέκλα καὶ κάθισε. Οἱ φρουροὶ τοῦ πέρασαν ἀμέσως μιὰ μαύρη μάσκα στὸ πρόσωπο καὶ ἔδεσαν τὸ σῶμα του, τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια στὴν καρέκλα. Μετὰ ἀπὸ μερικὰ λεπτὰ σιωπή, ἀκούσθηκε ὁ θόρυφος τῆς ἠλεκτρογεννητρίας. Δυὸ χιλιάδες βόλτ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ἐκκενώθηκε στὸ σῶμα τοῦ Χάουπτμανν. Στὶς 8.47' ἀνηγγέλθη ὅτι ἦταν νεκρός.

ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΩΝ ΑΠΟΧΩΡΗΣΑΝΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ-Ι-ΚΟΥ**

Γιὰ δεύτερη ἐφέτος χρονιὰ γιορτάσθηκε ἐπίσημα στὶς Δ/σεις Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἡ ἀποχώρηση ἐκ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος τῶν ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας καταληφθέντων, τὸ τέλος τοῦ ἔτους, ἀξιωματικῶν καὶ κατωτέρων ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων.

Ἀναμφισβήτητα ἡ καθιέρωση τῆς γιορτῆς αὐτῆς ἦταν κάτι ποὺ ἔλλειπε καὶ μπορεῖ στ' ἀλήθεια νὰ θεωρηθῇ ὡς λίαν ἐπιτυχὴς ἔμπνευση. Ἦταν μιὰ ὀφειλομένη ἐκδήλωση τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς παλαιμάχους ἀστυνομικοὺς συναδέλφους, οἱ ὁποῖοι , ὕστερα ἀπὸ μιὰ πολυετῆ εὐδόκιμη ὑπηρεσία στὴν Ἀστυνομία, βρίσκονται ξαφνικὰ ἐκτὸς τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας.

Νοιώθουμε τὴν ὑποχρέωση καὶ ἐπιτακτικὸν τὸ καθῆκον ν' ἀποκαλυφθοῦμε μπροστὰ στὸ δημιουργικό τους ἔργο καὶ νὰ τοὺς εὐχαριστήσουμε, μέσα ἀπὸ τὴν καρδιά μας, γιὰ ὅ,τι πρόσφεραν. Αἰσθανόμαστε ἀδήριτη τὴν ἀνάγκη νὰ τοὺς διαβεβαιώσουμε, ὅλοι ἐμεῖς ποὺ σήμερα βρισκόμαστε στὶς τάξεις τῆς Ἀστυνομίας, ὅτι τὸ παράδειγμά τους θἄναι γιὰ μᾶς μιὰ ἀστείρευτη πηγή, ἀπὸ τὴν ὁποία θ' ἀντλοῦμε νέες δυνάμεις γιὰ τὴν συνέχιση τοῦ ἔργου ποὺ αὐτοὶ μᾶς ἄφησαν.

Ἐπιθυμοῦμε εἰλικρινά, τούτη τὴ στιγμή, ἀπὸ τὶς στῆλες τοῦ ἐπίσημου τούτου περιοδικοῦ μας, νὰ τοὺς ὑποσχεθοῦμε ὅτι γιὰ μᾶς θἄναι πάντα στὴν ἐνεργὸ ὑπηρεσία. Θὰ τοὺς βλέπουμε σὰν φίλους, σὰν καλοὺς καὶ πολύτιμους συνεργάτες καὶ θὰ νοιώθουμε ξεχωριστὴ χαρὰ νὰ τοὺς συμβουλευώμαστε. Παράλληλα θἄναι γιὰ μᾶς οἱ θερμοὶ συμπαραστάτες στὶς δύσκολες στιγμές, ὅπως κι' ἐμεῖς θὰ εἴμαστε γι' αὐτούς, ἂν ποτὲ ζητήσουν τὴν συνδρομή μας.

Ἂν ἀπὸ μιὰ πλευρὰ νοιώθουμε γι' αὐτοὺς αἰσθήματα συγκινήσεως, γιὰ τὸν τυπικὸ ἀποχωρισμό τους, νοιώθουμε ἀπεναντίας αἰσθήματα χαρᾶς καὶ ζήλειας γιὰ τὸ ὅτι ἀξιώθηκαν ἀπὸ τὸ Θεὸ νὰ διανύσουν τὸ μακρυνὸ τῆς σταδιοδρομίας των στάδιο ὑγιεῖς καὶ νὰ βρίσκωνται σήμερα ἀκμαῖοι καὶ μὲ γενναῖο τὸ φρόνημα γιὰ καινούργιους ἀγῶνες, ποὺ τυχὸν θὰ ἤθελαν νὰ συνεχίσουν.

Ὅλους αὐτοὺς ποὺ ὁ καταλύτης χρόνος ἔφερε στὶς τάξεις τῶν συνταξιούχων, τοὺς βλέπουμε σὰν κάτι ἀπὸ τὸν ἑαυτό μας, κάτι ἀπὸ τὸ Εἶναι μας. Αὐτοὶ ποὺ ἔδωσαν ὅ,τι εἶχαν καὶ δὲν εἶχαν στὴν Ὑπηρεσία ποὺ ὑπηρέτησαν, εἶναι γιὰ μᾶς οἱ τιμημένοι ἀγωνιστές, στὸ πέρασμα τῶν ὁποίων θὰ νοιώθουμε ἀντανακλαστικὰ περηφάνεια. Τὸ σπίτι μας, τὸ σπίτι ποὺ αὐτοὶ δημιούργησαν, δηλαδὴ ἡ Ἀστυνομία, θἄναι γι' αὐτοὺς πάντα ἀνοικτό, πάντα φιλόξενο, πάντα φιλόστοργο. Νύχτα καὶ μέρα, μέρα καὶ νύχτα, θὰ εἴμαστε στὴ διάθεσή τους. Νεώτεροι καὶ σχετικῶς ἄπειροι ἐμεῖς, θὰ ζητᾶμε ἀπ' αὐτοὺς, τοὺς πιὸ μεγάλους κι' ἔμπειρους, τὶς πολύτιμες γνώσεις των. Θἄναι γιὰ μᾶς, μ' ἕνα λόγο, οἱ παληοὶ συνεργάτες γιὰ ἕνα καλύτερο μέλλον τῆς Ἀστυνομίας.

Μ' αὐτὲς τὶς σκέψεις τοὺς εὐχόμαστε ὁλόψυχα, ὅπως συνεχίσουν τὴ πολιτική τους ζωὴ μὲ ὑγεία, εὐτυχία καὶ ἐπιτυχία. Τοὺς εὐγνωμονοῦμε εἰλικρινὰ γιὰ ὅ,τι μᾶς ἄφησαν καὶ τοὺς ὑποσχόμαστε ὅτι θὰ συνεχίσουμε μὲ τὸν ἴδιο ἐνθουσιασμὸ τὸ ἔργο τους, γιὰ νὰ τὸ παραδώσουμε στοὺς ἐπιγενομένους «πλείω καὶ ἀρείω».

Ὕστερα ἀπὸ τὰ λόγια αὐτά, τὰ ὁποῖα πιστεύω ἀκράδαντα ὅτι συμφωνοῦν μὲ τὶς ἐνδόμυχες σκέψεις ὅλων τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀστυνομικῶν, καιρὸς εἶναι νὰ περιγράψουμε, σὲ γενικὲς γραμμές, τὶς γιορτὲς ποὺ ἔλαβαν χώραν τόσο στὴν Ἀθήνα, ὅσο καὶ στὸν Πειραιᾶ. Ἀρχίζουμε πρῶτα ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ καὶ τοῦτο γιὰ νὰ κρατήσουμε τὴ χρονολογικὴ τάξη.

31 Δεκεμβρίου 1961, ὥρα 11 π.μ.

Βρισκόμαστε στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση Πειραιῶς γιὰ νὰ παραστοῦμε στὴ

γιορτὴ ποὺ θὰ γίνῃ πρὸς τιμὴν τῶν ἀποχωρούντων, λόγῳ ὁρίου ἡλικίας, ἀστυνομικῶν τῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς.

Βαθειὰ μᾶς κατεῖχε συγκίνηση σᾶν βρεθήκαμε στὴ μεγάλη αἴθουσα διαλέξεων καὶ μορφωτικῶν συγκεντρώσεων τῆς Ἀστυνομικῆς Δ/νσεως Πειραιῶς. Στὶς 11.25′ τῆς 31-12-1961, στὴν αἴθουσα αὐτὴ ἔλαβε χώρα μιὰ σεμνὴ ὅσο καὶ συγκινητικὴ γιορτή. Ἡ αἴθουσα, ἁπλῆ κι' ἀπέριττη, χωρὶς κανένα ξεχωριστὸ στόλισμα, ἦταν γεμάτη ἀπὸ ἀστυνομικοὺς τῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς, ὅλων τῶν βαθμῶν. Μπροστὰ-μπροστά, ἀριστερὰ καὶ δεξιά, οἱ ἀπερχόμενοι τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, κατεῖχον τιμητικὲς θέσεις. Στὰ πρόσωπά των διακρίνει κανείς, χωρὶς πολὺ κόπο, μιὰ βαθειὰ συγκίνηση. Βουβοὶ καὶ σιωπηλοὶ παίρνουν μέρος στὴ γιορτή, ἐνῷ, χωρὶς ἀντίρρηση, οἱ σκέψεις των γυρίζουν χρόνια πολλὰ πίσω, ἀναπολώντας τὶς πρῶτες μέρες τῆς ἀστυνομικῆς των ζωῆς. Φέρνουν στὶς θύμησές των, σᾶν σὲ κινηματογραφικὴ ταινία, τὰ ὅσα πέρασαν κι' ἄθελά τους νοιώθουν ἕνα κόμπο στὸ λαιμό καὶ τὰ μάτια τους νὰ βουρκώνουν.

Μπορεῖ νὰ μὴ γίνωνται ἀντιληπτὰ τὰ δάκρυα αὐτά, τὰ νοιώθεις ὅμως νοερὰ νὰ κατρακυλᾶνε καυτὰ στὶς παρειές των, καθὼς ἀντικρύζεις τὸ ἁπλανὲς καὶ θολωμένο βλέμμα τους. Καὶ γίνεται πιὸ δυνατὸς ὁ πόνος, ὅταν δὲν ἐξωτερικεύεται μὲ τὰ δάκρυα, ἀλλὰ πνίγεται στὰ φυλλοκάρδια.

Προσπαθοῦν νὰ κρύψουν τὴ συγκίνησή τους, τὸν πόνο τους, μὰ δὲν τὸ καταφέρνουν. Τοὺς προδίδει ἡ ὅλη ἐμφάνισή των. Νέοι κι' αὐτοὶ κάποτε, μὲ χίλια στὶς σκέψεις των ὄνειρα, ξεκίνησαν, ἀπὸ τὴ κάθε γωνιὰ τῆς ἑλληνικῆς γῆς, γιὰ νὰ σταδιοδρομήσουν στὸ ἐπάγγελμα ποὺ διάλεξαν. Ἄλλοι μὲν ἐπέτυχαν σχεδὸν ἀπόλυτα, ἄλλοι δὲ σχετικά. Ἀνεξάρτητα ὅμως ἀπ' αὐτό, ἠνάλωσαν ὅλοι τους τὰ καλύτερα χρόνια τῆς ζωῆς των στὴν ὑπηρεσία τοῦ καθήκοντος. Τοῦτο καὶ μόσο ἔχει τὴν πιὸ τρανὴ σημασία. Γερασμένοι κάπως τώρα ἀπὸ τὰ χρόνια ποὺ φέρνουν στὶς ράχες των, κουρασμένοι λίγο, βλέπουν καὶ αἰσθάνονται περήφανα πὼς κάτι κι' αὐτοὶ πρόσφεραν στὸ οἰκοδόμημα ποὺ λέγεται Ἀστυνομία Πόλεων. Παρ' ὅλα αὐτὰ καὶ μολονότι ἀρκετοὶ νοιώθουν ἀκμαῖες τὶς δυνάμεις των γιὰ δράση, βρίσκονται ἐκτὸς ὑπηρεσίας. Μπορεῖ νὰ νοιώθουν ἄτεγκτη καὶ ἀδυσώπητη τὴ μοῖρα, ὅμως δὲν γίνεται ἀλλοιῶς. Ὁ νόμος τῆς ἐναλλαγῆς καὶ τῆς φυσικῆς διαδοχῆς, ἔχει κι' ἐδῶ τὴν ἐφαρμογή του. Παραμερίζουν λοιπὸν ἀγόγγυστα, γιὰ νἄρθουν στὴ θέση τους οἱ νεώτεροι. Εἶναι τῶν ἀνθρώπων ἡ μοῖρα τέτοια.

Μαζὶ μὲ τοὺς ἀπερχομένους συγκαταλέγονται ἀξιωματικοί, οἱ ὁποῖοι ὑπῆρξαν πρότυπα ἐργατικότητος καὶ ἐπαγγελματικῆς καταρτίσεως καὶ οἱ ὁποῖοι κατὰ καιρούς, ἀπὸ διάφορους τομεῖς εὐθύνης, πρόσφεραν ἀνεκτίμητες ὑπηρεσίες, χωρὶς μὲ τοῦτο νὰ θέλουμε νὰ μειώσουμε τὴν συμβολὴ τῶν ἄλλων. Γιὰ μᾶς ὅλοι τους ἔπραξαν εἰς τὸ ἀκέραιον τὸ καθῆκον τους.

Ὁ ἀποχωρῶν Διευθυντὴς Πειραιῶς κ. Κοντογεώργος, ἔχων παράπλευρά του τὸν νέον Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Πειραιῶς κ. Νικητάκην Νικόλαον, καταφανῶς συγκινημένος, παίρνοντας τὸν λόγο καὶ ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς παλαιούς συνεργάτες του, εἶπε μεταξὺ τῶν ἄλλων τὰ ἑξῆς :

«Ἦτο ἐπιβεβλημένη ἡ παροῦσα συγκέντρωσις διὰ δύο κυρίως λόγους. Κατὰ πρῶτον μὲν ἵνα εἶμαι συνεπὴς πρὸς τὴν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος χαραχθεῖσαν ὑπ' ἐμοῦ γραμμήν, καθ' ἣν εἰς τοὺς ἀπερχομένους, λόγῳ ὁρίου ἡλικίας παλαιμάχους τοῦ Σώματος, θὰ ἔδει, κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀποχωρήσεώς των, νὰ προσγίνηται εἰς αὐτοὺς ἡ προσήκουσα τιμή. Κατὰ δεύτερον δὲ ἵνα σᾶς παρουσιάσω τὸν μέλλοντα Διευθυντήν σας καὶ ἐκ παραλλήλου ἀπευθύνω διὰ ζώσης τὸν πρὸς ὑμᾶς ὀφειλόμενον τελευταῖον ὑπηρεσιακὸν χαιρετισμόν.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἀπὸ τὸ ἑσπέρας τῆς σήμερον ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις Πειραιῶς θὰ στερηθῇ τῶν περαιτέρω ὑπηρεσιῶν ἀπὸ ὡρισμένους ὑπαλλήλους της. Ἡ τοιαύτη ἀλλαγὴ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως εἶναι φυσικὸν νὰ δημιουργῇ ἐκατέ-

ρωθεν αἰσθήματα συγκινήσεως, ἥτις εἰς ἐνίους ἐκ τῶν ἀποχωρούντων ἐνδέχεται νὰ εἶναι καὶ ἀνάμικτος πικριῶν, ἐφ' ὅσον ἡ τύχη δι' αὐτοὺς κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὑπηρεσιακῆς των σταδιοδρομίας ἐπὶ 10ετηρίδας δὲν ὑπῆρξε τόσον εὔνους, ὅσον ἀρχῆθεν ἐφιλοδόξησαν. Ὅμως, κατὰ ἀπαράβατον φυσικὸν νόμον περὶ ἐπιβιώσεως ἐμψύχων καὶ ἀψύχων ὀργανισμῶν, εἶναι ἐπιβεβλημένη ἡ τοιαύτη ἀλλαγή, διότι ἄνευ ταύτης δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ ζωή. Ἐπιβάλλεται ὅμως, ὅπως κατὰ τὰς στιγμὰς τῆς διακοπῆς τῶν ὑπηρεσιακῶν δεσμῶν, ἐπέρχεται μιὰ ἀμβλυνσις εἰς τὰ δημιουργούμενα αἰσθήματα συγκινήσεως, ὡς προανέφερον, διότι μείρακες εἰσῆλθον εἰς τὸ Σῶμα καὶ κεκμηκότες ἀπέρχονται, μὲ τὴν ἱκανοποίησιν ὅτι ἔπραξαν τὸ καθῆκοντων καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ὑπῆρξαν θεμελιωταὶ κατὰ τὸ ἀναλογοῦν εἰς ἕκαστον ποσοστόν. τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, τὸ ὁποῖον ἀφίνουσιν εἰς Ὑμᾶς ἐν εὐκλεεῖ

Εἰς τὴν φωτογραφίαν, ἡ ὁποία ἐλήφθη εἰς τὴν Λέσχην τῆς Ἀστυν. Διευθύνσεως Πειραιῶς, κατὰ τὴν ἑορταστικὴν ἐκδήλωσιν πρὸς τιμὴν τῶν ἀποχωρησάντων ἀστυνομικῶν, διακρίνονται ὁ ἀποχωρήσας Ἀστυν. Δ/ντὴς Πειραιῶς κ. Γ. Κοντογεώργος, ὁ διαδεχθεὶς τοῦτον κ. Ν. Νικητάκης, ὡς καὶ ἄλλοι Ἀξιωματικοὶ καὶ κατώτεροι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι.

θέσει. Πρέπει νὰ γνωρίζετε ὅτι οἱασδήποτε πικρίας κατὰ τὰς στιγμὰς ταύτας κατισχύει εἰς αὐτοὺς τὸ αἴσθημα ἑνὸς πόθου ἀναλόγου πρὸς τὸν τοῦ γεννήτορος διὰ τὰ ἑαυτοῦ τέκνα, περὶ τὸ τέρμα τοῦ βίου του. Καὶ ὁ πόθος οὗτος δὲν εἶναι ἄλλος παρὰ ὅταν θὰ εὑρίσκωνται μακρὰν τοῦ Σώματος, ἐν τῷ νέῳ των βίῳ, νὰ βλέπωσι τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα ἐν προόδῳ καὶ εὐτυχίᾳ, συμμετέχοντες ψυχικῶς εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις χαρᾶς καὶ λύπης τούτου.

Διὰ τοῦτο ἀναλαμβάνετε ὑμεῖς οἱ παραμένοντες μίαν κληρονομίαν, ἣν δέον νὰ φυλάττητε καὶ παραδίδητε εἰς τοὺς ἐπιγενομένους ἀλώβητον».

Ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς ἀπερχομένους εἶπε: «Σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τὴν εἰλικρινῆ συνεργασίαν σας καὶ τὴν συνδρομὴν ἣν μοὶ παρέσχετε πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ ἔργου μου, καθ' ὃ διάστημα ἐχρημάτισα προϊστάμενός σας. Εὔχομαι ὅπως διέλθητε τὸν νέον σας βίον ἐν ὑγείᾳ καὶ χαρᾷ».

Στὴ συνέχεια τοῦ λόγου του ὁ κ. Κοντογεώργος μιλώντας στοὺς παρισταμένους γιὰ τὸν καινούργιο προϊστάμενό τους εἶπε τὰ ἑξῆς: «Σᾶς παρακαλῶ ὅλως ἰδιαιτέρως νὰ συνεχίσητε μὲ τὸν αὐτὸν ζῆλον τὸ ἔργον σας καὶ ὑπὸ τὸν νέον Διευθυντὴν κ. Νικητάκην. Θεωρῶ τοῦτον κατὰ πάντα ἱκανὸν διάδοχόν μου καὶ ἐκφράζω τὴν ἱκανοποίησίν μου τόσον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ὅσον καὶ πρὸς τὴν ἡγεσίαν τοῦ Σώματος, διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἐκλογὴν τούτου. Οἱ πάντες γνωρίζετε ἀρκούντως τὸν κ. Νικητάκην. Ἱκανὸς κατὰ πάντα, εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον, λόγῳ τῆς μικρᾶς ἐνταῦθα παρουσίας μου, δὲν ἠδυνήθην νὰ φέρω εἰς πέρας, ὡς ἐγὼ τουλάχιστον τὸ ἐθεώρουν. Εὔχομαι εἰς τὸν διάδοχόν μου οὐ μόνον νὰ συνεχίσῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπεκτείνῃ τὸ ἔργον τῆς Ἀστυν. Δ/νσεως Πειραιῶς, τόσον πρὸς τὸ καλὸν τῆς πατρίδος καὶ τῆς φίλης Πειραϊκῆς Κοινωνίας, ὅσον καὶ πρὸς τὸ καλὸν τῆς Ἀστυνομίας καὶ ὑμῶν αὐτῶν».

Παρουσιάζοντας ὁ κ. Κοντογεώργος τοὺς παλιοὺς συνεργάτες του εἰς τὸν κ. Νικητάκην εἶπε: «Κύριε Διευθυντά. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης παραδίδω εἰς Ὑμᾶς τὰ καθήκοντα τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως τῆς πόλεως τοῦ Πειραιῶς, ἐφ' ἧς ἐν τῷ μέλλοντι θὰ ἀστυνομεύητε, ἔχοντες ὡς συνεργάτας τοὺς παρισταμένους, ὡς καὶ ἐκείνους δι' οὓς ὁ χῶρος τῆς αἰθούσης δὲν ἐπέτρεψε νὰ προσέλθουν. Ὑπῆρξαν πιστοὶ εἰς τὸ καθῆκον, ἀφωσιωμένοι εἰς τὸ πρόσωπόν μου καὶ ἔνθερμοι συμπαραστάται εἰς τὸ ἔργον μου. Ἐμπιστεύομαι τούτους εἰς ὑμᾶς μὲ τὴν ἀπόλυτον διαβεβαίωσιν ὅτι ἐξ ἴσου πρὸς ὑμᾶς θὰ εἶναι ἀφωσιωμένοι καὶ ἔνθερμοι συμπαραστάται εἰς τὸ μέλλον νὰ ἐπιτελεσθῇ ἔργον. Ἐν ταὐτῷ παραδίδω εἰς ὑμᾶς καὶ τὸν οἶκον τοῦτον εἰς ὃν ἐν τῷ μέλλοντι θὰ ἑδρεύητε πρὸς ἄσκησιν τοῦ ὑψηλοῦ λειτουργήματός σας, ὧν ὡσαύτως βέβαιος ὅτι θὰ τηρήσητε τὴν ἱερότητα καὶ τὴν εὐπρέπειαν τούτου.

Εὔχομαι νὰ ἐπιτύχητε εἰς τὸ ἔργον σας, διότι τοῦτο θ' ἀποβῇ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Σώματος, τοῦ Πειραϊκοῦ Λαοῦ καὶ τοῦ συνόλου. Εὐελπιστοῦντες ὅτι ὑμεῖς θὰ ὁδηγήσητε τοὺς παρισταμένους εἰς τὸν ὀρθὸν δρόμον, τὸν δρόμον τῆς εὐτυχίας αὐτῶν καὶ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, εὔχομαι καὶ πάλιν νὰ ἐπιτύχητε ἀπολύτως εἰς τὰ νέα σας καθήκοντα».

Τελειώνοντας τὸν λόγον του καὶ ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς παρισταμένους εἶπε: «Ἤδη ἦλθε καὶ ἡ ἰδική μου σειρὰ νὰ σᾶς ἀποχαιρετήσω, διότι συγκαταλέγομαι καὶ ἐγὼ μεταξὺ τῶν ἀποχωρούντων τοῦ Σώματος, λόγῳ ὁρίου ἡλικίας. Σᾶς ἀπηύθυνα μίαν ἡμερησίαν διαταγὴν ἐν ᾗ διατυποῦνται αἱ τελευταῖαι συμβουλαί μου ἅμα δὲ καὶ αἱ εὐχαριστίαι μου πρὸς ὑμᾶς, τοὺς ἀμέσους συνεργάτας μου. Ἐπιπροστίθημι τὰ ὅσα πρὸ ὀλίγου εἶπον, ἐπὶ πλέον δὲ ἐπιθυμῶ καὶ διὰ ζώσης νὰ ἐπαναλάβω τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς ὑμᾶς διὰ τὴν ἀφοσίωσίν σας πρὸς ἐμὲ καὶ τὴν συμπαράστασίν σας εἰς τὸ ἔργον μου. Σᾶς ἀπευθύνω τὴν τελευταίαν ἀπὸ τὰ μύχια τῆς ψυχῆς μου εὐχήν. Νὰ εὐτυχήσητε ὑμεῖς καὶ τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα.».

Μὲ ἔκδηλη τὴ συγκίνηση ὁ κ. Κοντογεώργος, παρεχώρησε τὴ θέσι του στὸν κ. Νικητάκη, ὁ ὁποῖος ἀρχόμενος τοῦ λόγου ἐξῆρε τὴν προσωπικότητα καὶ τὸ ἔργον τοῦ ἀποχωροῦντος συναδέλφου του, γιὰ τὸν ὁποῖον εἶπε χαρακτηριστικῶς τὰ ἑξῆς: «Αἰσθάνομαι λίαν ἐπηυξημένας τὰς εὐθύνας μου, καθ' ὅσον παραλαμβάνω τὴν σκυτάλην τῆς ἀστυνομικῆς δραστηριότητος τῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς ἀπὸ τὸν ἀκάματον καὶ λίαν πεπειραμένον ἀστυνομικόν, τὸν ἐργώδη ἄνθρωπον, τὸν εἰς πάντας τοὺς τομεῖς διακριθέντα κ. Κοντογεώργον. Ἡ πολιτεία του ἐν γένει καὶ ἡ ἐν τῇ Ἀστυνομίᾳ δραστηριότης του θὰ εἶναι δι' ἐμὲ πηγὴ ἀντλήσεως δυνάμεων διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ ἔργου του».

Στὴ συνέχεια ὁ κ. Νικητάκης, ἀφοῦ ηὐχαρίστησε, ἐπ' εὐκαιρίᾳ, τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Σώματος γιὰ τὴν τιμὴ ποὺ τοῦ ἐγένετο, ἀνεφέρθη, ἐν ὀλίγοις, στὸ ἔργο τὸ ὁποῖον ὅλοι καλοῦνται νὰ ἐπιτελέσουν καὶ συνέστησε στοὺς παρισταμένους νὰ ἐργασθοῦν μὲ τὸν ἴδιο ζῆλον, ἔχοντες πάντοτε ὑπ' ὄψιν των τὸ συμφέρον καὶ μόνον τῆς Ἀστυνομίας. Ἐτόνισεν ἰδιαίτερα τὴν ἀνάγκην τῆς ἐξυπηρετήσεως, ἐν παντὶ καὶ πάντοτε, τοῦ πολίτου, μακρὰν πάσης προσωποληψίας καὶ μεροληψίας. Ἐπέμενεν

ἀρκετὰ στὸν παράγοντα εὐγένεια, ὁ ὁποῖος, ὡς εἶπεν, ἀποτελεῖ πρωταρχικὸν στοιχεῖον ἐπιτυχίας μας. Μιλώντας σχετικῶς γιὰ τὶς σχέσεις των πρὸς τοὺς πολίτες, εἶπε μεταξὺ τῶν ἄλλων τὰ ἑξῆς:

«Σεβασθῆτε τὸ κοινὸν καὶ συμπεριφερθῆτε πρὸς τοῦτο φιλικῶς. Μὴν ἀντιδικῆτε καὶ μὴ καταχρᾶσθε τῆς ἐξουσίας, ἣν ἡ πολιτεία μᾶς παρέσχεν. Αἱ συστάσεις, αἱ συμβουλαὶ καὶ αἱ μηνύσεις εἰσέτι νὰ τείνουν εἰς τὸ νὰ καταστήσωμεν τοὺς πολίτας χρηστοὺς καὶ νομιμόφρονας καὶ γενικῶς φίλους μας ὄχι ἐχθρούς μας. Ἡ σύνεσις ἂς εἶναι ὁ γνώμων πάσης ἐνεργείας σας. Ἡ ὑπεράσπισις τῶν ἀγαθῶν τοῦ πολίτου νὰ εἶναι δι' ὅλους μας κύριον μέλημα. Πρὸς τοῦτο ὀφείλομεν νὰ γνωρίζωμεν καλῶς τοὺς κειμένους νόμους καὶ διατάξεις. Μὴν ἐπιδιώξητε ποτὲ τὴν ἐφαρμογὴν διατάξεων, τὰς ὁποίας ἢ δὲν γνωρίζετε καλῶς ἢ ἀγνοεῖτε. Χρειάζεται διαρκῶς μελέτη πρὸς βελτίωσιν τῆς ἐπαγγελματικῆς μας θέσεως. Ἡ στολὴ ἣν φέρομεν ἔχει μεγίστας ὑποχρεώσεις καὶ δημιουργεῖ μεγάλας εὐθύνας, δοθέντος ὅτι εἴμεθα οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Κράτους».

Ἀναφερόμενος στὴν στάση αὐτοῦ πρὸς τοὺς νέους συνεργάτες του εἶπε: «Σᾶς διαβεβαιῶ ὅτι θὰ εὑρεθῶ συμπαραστάτης εἰς τὰς ἀνάγκας ἑνὸς ἑκάστου ἐξ ὑμῶν, μὲ ἐντελῶς ἀντικειμενικὰ καὶ ὑπηρεσιακὰ κριτήρια. Θὰ βραβεύσω πᾶσαν καλὴν ἐνέργειαν καὶ θὰ τιμωρήσω ἀμειλίκτως πᾶσαν ἐκτροπήν. Θὰ καταστήσω ἀποσυναγώγους τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι θά προσπαθήσουν νὰ καταρρακώσουν τὸ γόητρον τῆς ἀστυνομίας».

Στὴ συνέχεια, μιλώντας γιὰ τοὺς ἀπερχομένους εἶπε:

«Βαρεῖαι αἱ εὐθῦναι μας πρὸς τὴν κοινωνίαν καὶ τοὺς ἀπερχομένους, οἱ ὁποῖοι ἠγωνίσθησαν καὶ ἐπρομάχησαν διὰ τὴν σημερινὴν κατάστασιν τῆς Ἀστυνομίας. Εἰς τοὺς ὁπωσδήποτε καταστάντας ἀνικάνους ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντος ἢ ἠρωϊκῶς πεσόντας ἐν αὐτῷ, κλίνομεν εὐλαβικῶς τὸ γόνυ. Πρὸς τοὺς ἀπερχομένους συναδέλφους μας στρέφονται αἱ σκέψεις μας καὶ ἡ προσοχή μας. Δύο ἀπερχόμενοι ἠγέται, οἱ κ.κ. Κοντογεῶργος καὶ Ταβουλάρης, διὰ τῆς μακρᾶς σταδιοδρομίας των καὶ τῶν πολλαπλῶν ἱκανοτήτων των, ἀπέδειξαν ὅτι ἔθεσαν τὸν θεμέλιον λίθον διὰ νὰ στηριχθῇ ἐπὶ ὑγιῶν βάσεων τὸ ἀστυνομικὸν οἰκοδόμημα. Πρὸς αὐτούς, οἵτινες ἐχάραξαν τὴν λεωφόρον, στρέφεται ἀμέριστος ἡ εὐγνωμοσύνη μας, ὡς ἐλαχίστη ἀπόδειξις ἀναγνωρίσεως τῶν ὅσων πρὸς τὸ Σῶμα ἐπετέλεσαν.

Ἀπευθυνόμενος τώρα πρὸς ὅλους τοὺς ἀπερχομένους, ἐκφράζομεν τὰς εὐχαριστίας τοῦ Σώματος διὰ τὸ ὑπ' αὐτῶν προσφερθὲν ἔργον καὶ τοὺς διαβεβαιώνομεν ὅτι θὰ συνεχίσωμεν τὴν ἐξελικτικὴν ἄνοδον. Θὰ κρατήσωμεν ὑψηλὰ καὶ ἀνημμένην τὴν δᾷδα τῶν ἐπιτυχιῶν τῆς Ἀστυνομίας. Μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι τὸ 1962 θὰ χαρίσῃ εἰς ὅλους μας προσωπικὰς ἐπιτυχίας, χαρετίζω τοὺς ἀπερχομένους συναδέλφους καὶ εὔχομαι ὑγείαν καὶ εὐτυχίαν εἰς τὸν ἀπὸ τῆς αὔριον πολιτικόν των βίον».

Τοὺς λόγους τῶν κ.κ. Κοντογεώργου καὶ Νικητάκη ἐκάλυψαν παρεταμένα χειροκροτήματα. Ὕστερα ἀντηλλάγησαν ἑκατέρωθεν θερμὲς χειραψίες καὶ εὐχὲς καὶ ἐν συνεχείᾳ, προπορευομένων τῶν ἀποχωρούντων τοῦ Σώματος, μετέβημεν ὅλοι στὶς λοιπὲς αἴθουσες τοῦ ἐντευκτηρίου, ὅπου καὶ μᾶς προσεφέρθησαν διάφορα ποτὰ μετὰ γλυκισμάτων. Ἔτσι, σεμνὰ καὶ συγκινητικά, ἐτελείωσε ἡ γιορτὴ αὐτή. Ἦταν κάτι ποὺ ἔπρεπε νὰ γίνῃ καὶ πρέπει νὰ γίνεται, σὰν ἐλάχιστη ἀναγνώριση τῶν ὑπηρεσιῶν, τὶς ὁποῖες πρόσφεραν οἱ ἀποχωροῦντες.

***

4 Ἰανουαρίου 1962, ὥρα 10.45΄ π.μ.

Βρισκόμαστε στὴ μεγάλη ἀστυνομικὴ λέσχη τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, ὅπου σὲ λίγο θὰ λάβῃ χώρα ἡ καθιερωθεῖσα, ἀπὸ τὸν περασμένο χρόνο, γιορτὴ πρὸς τιμὴν τῶν ἀποχωρούντων, λόγῳ ὁρίου ἡλικίας, ἀστυνομικῶν.

Στὴν εἴσοδο τῆς λέσχης, ὁμὰς ἀπὸ εὐσταλεῖς ἀξιωματικοὺς ὑποδέχεται τοὺς προσερχομένους, ἐνῷ πρὸς τὸ κέντρον δέχεται αὐτοὺς προσωπικῶς ὁ Ἀστυνομικὸς

Δ/ντὴς Ἀθηνῶν κ. Καραμπέτσος Εὐάγγελος. Πλάϊ του ὁ Ὑποδιοικητὴς τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας, Ἀστυνομικὸς Δ/ντὴς Β΄ κ. Τασιγεώργος, ρυθμίζει καὶ ἐλέγχει καὶ τὴν πιὸ μικρὴ λεπτομέρεια. Τὰ πάντα εἶναι καθωρισμένα ἐκ τῶν προτέρων. Μπροστὰ-μπροστὰ οἱ θέσεις τῶν κληθέντων ἐπισήμων καὶ πίσω, στὴ συνέχεια, τῶν ἄλλων οἱ ὁποῖοι θὰ τιμήσουν τὴν γιορτή. Στὴ συνέχεια οἱ προϊστάμενοι τῶν Ἀστυν. Ὑπ/νσεων τῆς Δ/νσεως Ἀθηνῶν καὶ μετὰ οἱ Διοικηταὶ Τμημάτων καὶ Παραρτημάτων τῆς Δ/νσεως Ἀθηνῶν, ὡς καὶ ἀντιπροσωπεῖες ἀστυνομικῶν τῶν διαφόρων Ὑπηρεσιῶν.

Ἀπέναντι ἀκριβῶς ἀπὸ τὴν εἴσοδο διακρίνουμε τοὺς ἀποχωρήσαντας παλαιμάχους συναδέλφους, οἱ ὁποῖοι χαιρετοῦν καὶ ἀνταλλάσσουν εὐχὲς μὲ φίλους καὶ γνωστούς. Τὸ νὰ γράψουμε κι' ἐδῶ τί αἰσθήματα νοιώσαμε σὰν βρεθήκαμε στὴ λέσχη τῆς Ἀσφαλείας γιὰ νὰ παρακολουθήσουμε τὴ γιορτὴ τῶν παλαιμάχων συναδέλφων θἄταν περιττό, μιὰ κι' ἀσχοληθήκαμε στὴν προηγούμενη περιγραφὴ ἐν ἐκτάσει. Τοῦτο μόνο ἔχουμε νὰ προσθέσουμε. Τὰ αἰσθήματά μας εἶναι τὰ ἴδια γιὰ ὅλους τοὺς ἀποχωρήσαντας συναδέλφους, ὅπου κι' ἂν αὐτοὶ ὑπηρέτησαν. Λυπούμεθα ποὺ δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ σφίξουμε καθενὸς χωριστὰ τὸ χέρι. Τοῦτο θὰ μᾶς ἔδινε ἰδιαίτερη χαρά.

Τὰ λεπτὰ τῆς ὥρας περνοῦν καὶ οἱ προσκεκλημένοι καταφθάνουν. Ἀλλὰ ὥσπου νἄρθουν οἱ ἐπίσημοι, ἂς ρίξουμε μιὰ ματιὰ σ' αὐτοὺς ποὺ ἤδη ἔχουν καταλάβει τὶς θέσεις των. Διακρίνουμε τοὺς κ.κ. Ἰωάννην Βαρβιτσιώτην, βουλευτὴν Β΄ περιφερείας Ἀθηνῶν, Ἀρχιμανδρίτην, Ἀργυράκην, Τζηρίτην, τὰ μέλη τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀστυνομικῆς Ἀποστολῆς κ.κ. Φέρλογκ, Τζάκσον καὶ Ἄλες, τοὺς Ἀστυνομικοὺς Διευθυντὰς Α΄ τάξεως κ.κ. Καθάρειον, Νούσιαν, Ἀδαμόπουλον, Παπαδόπουλον, Ἀρχοντουλάκην, Παπασταφίδαν, Μουρούσιαν, Βερελῆν, Κανελλάκην κ.ἄ. τοὺς Ἀστυν. Δ/ντὰς Β΄ κ.κ. Τουζένην, Χατζηελευθερίου, Τσαλτάκην, Παπαγιάννην, Γεωργίου, Διαβάτην, Δημόπουλον, Ἀναστασόπουλον κ.ἄ. Τὸν πρύτανι τῶν δημοσιογράφων κ. Λεωτσάκον, ἄλλους δημοσιογράφους καὶ φωτορεπόρτερς, τὸν τ. Ἀστυν. Α΄ κ. Ἀργυρόπουλον, τὸν κ. Γεωργακάκον κ. ἄ. τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα μᾶς διαφεύγουν αὐτὴ τὴ στιγμή.

Ὥρα 11. Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Ρακιντζῆς Θεόδωρος εἰσέρχεται εἰς τὴν λέσχην. Χαιρετᾶ φίλους καὶ γνωστούς, παλαιοὺς συνεργάτες καὶ ὑφισταμένους καὶ παίρνει τὴν θέση του. Στὶς 11.5΄ καταφθάνει ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑφυπουργὸς, κ. Δαβάκης. Τὰ πάντα ἕτοιμα. Ὁ Ἀστυνομικὸς Δ/ντὴς Ἀθηνῶν κ. Καραμπέτσος, παίρνοντας θέση μπροστὰ στὸ μικρόφωνο, ἄρχισε τὸ λόγο του, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

«Κύριε Ὑπουργέ, Κύριε Ἀρχηγέ, Κύριοι,

Μὲ ἰδιαιτέραν καὶ ἀνυπόκριτον χαρὰν σᾶς ὑποδέχομαι εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτήν, εἰς τὴν ὁποίαν προσήλθατε, εὐγενῶς ἀνταποκριθέντες εἰς τὴν πρόσκλησίν μου καὶ σᾶς εὐχαριστῶ, θερμῶς, διότι διὰ τῆς παρουσίας σας τιμήσατε τὴν σεμνὴν ταύτην συγκέντρωσιν. Ἰδιαιτέρως εὐχαριστῶ Ὑμᾶς Κύριε Ὑπουργέ, διότι, παριστάμενος, προσδίδετε ἰδιάζουσαν αἴγλην καὶ λαμπρότητα εἰς αὐτήν, ἐμὲ δέ, προσωπικῶς, πληροῖτε αἰσθημάτων χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης.

Καὶ εἶναι, ἐλπίζω, εὐεξήγητα τὰ αἰσθήματά μου αὐτά, ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι σκοπὸς τῆς σημερινῆς συγκεντρώσεως εἶναι, ἡ κατὰ τὸν πανηγυρικώτερον δυνατὸν τρόπον ἀπονομὴ τῆς ὀφειλομένης τιμῆς πρὸς τοὺς ἀποχωρήσαντας τῆς Ὑπηρεσίας συναδέλφους τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν καὶ τῶν λοιπῶν, εἰς Ἀθήνας ἐδρευουσῶν, Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Διερμηνεύων, ἐν προκειμένῳ, τὰς ἀντιλήψεις καὶ τὰ αἰσθήματα τοῦ συνόλου τῶν ὑπαλλήλων τῆς ὑπ' ἐμὲ Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως, ὀφείλω νὰ εἴπω, ὅτι ἡ ἀπονεμομένη, σήμερον, τιμὴ πρὸς τοὺς ἀποχωρήσαντας τῆς ἐνεργοῦ Ὑπηρεσίας συναδέλφους, ἀποτελεῖ ἐπιβεβλημένην ἐκδήλωσιν ὀφειλῆς, ἡμῶν τῶν παραμεινάντων εἰσέτι, πρὸς τοὺς συναδέλφους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ὑπηρετήσαντες εὐόρκως καὶ εὐσυνειδήτως ἐπὶ τρεῖς, περίπου, δεκαετηρίδας, τινὲς δὲ καὶ πλέον, τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα,

τὴν Κοινωνίαν, τὴν Πολιτείαν καὶ τὴν Πατρίδα, ἀποσύρονται ἤδη ἐκ τῆς πρώτης γραμμῆς τῆς, ὑπὲρ τῆς τάξεως, τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς κοινωνικῆς ἰσορροπίας, μάχης.

Ἀγαπητοί μου ἀποχωρήσαντες συνάδελφοι, ἐξαιρετικὴ μὲ συνέχει συγκίνησις, διότι ὡς Προϊστάμενος τῆς Διευθύνσεως Ἀστυνομίας τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπὶ ἔτη μακρὰ ἐθητεύσατε, ἔχω τὴν τύχην νὰ σᾶς ἀπευθύνω, κατὰ τὴν ἐπίσημον αὐτὴν ὥραν, ἐγκάρδιον, ἐπὶ τῇ ἀποχωρήσει σας, χαιρετισμόν.

Ἡ ἀποχώρησίς σας συμπίπτει μὲ τὴν συμπλήρωσιν 40ετοῦς βίου τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος. Ἑνὸς θεσμοῦ, ὁ ὁποῖος ἐγκατεστάθη εἰς τὴν χώραν μας, εἰς καιροὺς χαλεπούς, πλήρεις ποικίλων ἀντιξοοτήτων καὶ ἐθνικῶν περιπετειῶν. Παρὰ ταῦτα, ὄχι μόνον ἐπέζησεν, ἀλλὰ καὶ ἠνδρώθη καὶ ἀνεκτιμήτους προσέφερεν ὑπηρεσίας πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὴν κοινωνίαν καὶ κατέκτησεν τὴν συμπάθειαν τοῦ κοινοῦ,

Ὁ Ὑφυπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Δαβάκης μετὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Ρακιντζῆ, τοῦ Ἀστυνομικοῦ Δ/ντοῦ Ἀθηνῶν κ. Καραμπέτσου καὶ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας κ. Καραχάλιου κατὰ τὴν ἑορταστικὴν ἐκδήλωσιν πρὸς τιμὴν τῶν ἀποχωρησάντων ἀστυνομικῶν.

χάρις εἰς τοὺς κόπους, τὰς θυσίας, τὸ ἀνώτερον ἦθος καὶ τὴν ὑψηλὴν περὶ καθήκοντος συνείδησιν τῶν πρώτων ἀστυνομικῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων, συγκαταλέγεσθε.

Ἡ ἀναδρομὴ αὐτὴ ὁδηγεῖ τὴν σκέψιν μου εἰς ἡμέρας, κατὰ τὰς ὁποίας εἶχον τὸ προνόμιον νὰ συνεργασθῶ μὲ πολλοὺς ἐξ ὑμῶν, τόσον κατὰ περιόδους εὐτυχεῖς διὰ τὴν Πατρίδα καὶ τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα, ὅσον καὶ κατὰ περιόδους ἀτυχεῖς.

Ἐν καιρῷ Εἰρήνης ὑπήρξατε ἀκατάβλητοι καὶ νικηφόροι ἀθληταὶ εἰς τὸν στίβον τῶν ὡραίων καὶ εὐγενῶν ἀγώνων τοὺς ὁποίους ἡ Πολιτεία μᾶς ὥρισεν. Εἰς ἐποχὰς ἐθνικῶν ἀντιξοοτήτων, ἡρωϊκοὶ καὶ ἀκαταγώνιστοι ὑπερασπισταὶ τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν μας καὶ αἰωνίων καὶ ἀναλλοιώτων ἀξιῶν τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, τὸν ὁποῖον ἐκληροδότησαν εἰς ἡμᾶς οἱ εὐκλεεῖς δημιουργοί του καὶ πρόγονοί μας.

Διὰ τῶν προαναφερθεισῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν ποικίλων ἀγώνων σας, κατεκτήσατε, αὐτοδικαίως, ἀπαραγράπτους ἠθικοὺς τίτλους, ὄχι μόνον δι' ἑαυτούς, ἀλλὰ

καὶ ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ Ἀστυνομικοῦ μας Σώματος, χάρις εἰς τὴν δημιουργικὴν πίστιν σας ἐπὶ τὴν ἀποστολήν του, καὶ τὴν ἀπαρασάλευτον ἀφοσίωσίν σας εἰς τὰ ἐθνικὰ καὶ ὑπηρεσιακὰ ἰδανικά.

Ἀγαπητοί μου συνάδελφοι, δὲν ἀγνοῶ τὰς εἰδικὰς ψυχολογικὰς συνθήκας, ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ὁποίων διατελεῖτε, συνεπείᾳ ἐπελθούσης μεταβολῆς εἰς τὴν ἐπαγγελματικήν σας ζωήν. Φοβοῦμαι, ἀκόμη, ὅτι μερικοὶ ἀπὸ ὑμᾶς αἰσθάνεσθε, ἐνδεχομένως, ἀπορφανισθέντες τῆς ἐπαγγελματικῆς οἰκογενείας σας. Τὸ τελευταῖον τοῦτο δὲν εἶναι ὀρθόν. Ἐπιτρέψατέ μου νὰ σᾶς διαβεβαιώσω, ὅτι δύνασθε νὰ ὑπολογίζετε, πάντοτε, ἐπὶ τῆς ἀγάπης, τῆς φιλίας καὶ τῆς συμπαραστάσεως ὅλων τῶν παραμεινάντων εἰς τὴν ἐνέργειαν συναδέλφων σας.

Δράττομαι, ἐν τούτοις, τῆς εὐκαιρίας, διὰ νὰ σᾶς τονίσω ὅτι θὰ ὑπάρξουν περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας θὰ ἔχωμεν καὶ ἡμεῖς ζωηρὰν ἀνάγκην τῆς συμπαραστάσεώς σας, ὄχι μόνον τῆς ἠθικῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς οὐσιαστικῆς, διὰ τῆς προσφορᾶς τῆς ἐμπειρίας σας εἰς τὴν ἐπίλυσιν ὑπηρεσιακῶν προβλημάτων.

Περαίνων, ἐπιθυμῶ, διερμηνεύων ἐν προκειμένῳ καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν λοιπῶν ἐν τῇ Ἀστυνομικῇ Διευθύνσει Ἀθηνῶν συναδέλφων, νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης μᾶς κατέχουν, δι' ὅσα ὑπὲρ τῆς Πατρίδος, τῆς Πολιτείας, τοῦ Σώματος καὶ τῆς Κοινωνίας ἐπετελέσατε, κατὰ τὴν μακροτάτην ὑπηρεσιακήν σας διαδρομήν. Ἐπιθυμῶ, ἀκόμη, νὰ σᾶς διαβεβαιώσω, ὅτι διὰ τῆς αὐστηρᾶς προσηλώσεώς σας εἰς τὸ καθῆκον καὶ τὰ ἐθνικὰ καὶ ὑπηρεσιακὰ ἰδεώδη, ἐδημιουργήσατε παράδοσιν ὑψηλήν, τὴν ὁποίαν σᾶς ὑποσχόμεθα ὄχι μόνον νὰ διατηρήσωμεν εἰς τὴν ἁρμόζουσαν περιωπήν, ἀλλὰ καὶ νὰ κληροδοτήσωμεν ἀλώβητον καὶ εἰς τοὺς ἐπιγενομένους συναδέλφους.

Σᾶς εὔχομαι καλὴν τύχην, εἰς τὴν νέαν ζωήν σας».

Μετὰ τὸν κ. Καραμπέτσον, πῆρε τὸν λόγο ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Ρακιντζῆς Θεόδωρος, ὁ ὁποῖος εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Κύριε Ὑπουργέ, Κύριοι,

Συνεκεντρώθημεν ἐνταῦθα ἵνα ἀποτίσωμεν, κατὰ τρόπον πανηγυρικόν, κατὰ τρόπον ἐπίσημον, φόρον εὐγνωμοσύνης καὶ φόρον τιμῆς, ἅμα δὲ καὶ νὰ ἐκφράσωμεν τὰς εὐχαριστίας μας πρὸς τοὺς ἄρτι ἀποχωρήσαντας τοῦ Σώματος ἐκλεκτοὺς συναδέλφους καὶ συνεργάτας μας. Ἅπαντες οὗτοι ἐπὶ μίαν 30ετίαν καὶ πλέον, μοχθοῦντες σκληρῶς καὶ ἀγωνιζόμενοι, ἐστάθησαν εἰς τὰς ἐπάλξεις τοῦ καθήκοντος καὶ ὑπηρέτησαν πιστῶς καὶ ἀποδοτικῶς τὴν Ἀστυνομίαν, προσέφερον δὲ ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας εἰς τὴν Κοινωνίαν. Κύριοι συνεργάται, οἵτινες ἀπεχωρήσατε τοῦ Σώματος, ὑπηρέτησα ἐπὶ μακρὸν ὡς Διοικητὴς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ ὡς Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν. Ἐπὶ 3ετίαν καὶ πλέον μοῦ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ ἔχω ὅλους σας ἢ σχεδὸν ὅλους σας συνεργάτας εἰς τὸ βαρὺ ἔργον καὶ ὑπὸ περιστάσεις ἀντιξόους, περιστάσεις δυσκόλους. Μοῦ ἐδόθη οὕτω ἡ εὐκαιρία νὰ ἐκτιμήσω τὰς ἀρετάς σας καὶ νὰ διαπιστώσω τὴν βαθεῖαν σας προσήλωσιν πρὸς τὴν ἰδέαν τοῦ καθήκοντος. Ἤδη ὅτε ἀπεχωρήσατε τοῦ Σώματος πρέπει νὰ ἔχετε ἥσυχον τὴν συνείδησιν καὶ νὰ εἶσθε ὑπερήφανοι, ὅτι ἐπετελέσατε πλήρως τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθῆκον σας, καὶ ὅτι συνεβάλατε τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἑδραίωσιν καὶ θεμελίωσιν τοῦ μεγάλου καὶ λαμπροῦ οἰκοδομήματος ποὺ λέγεται Ἀστυνομία τῶν Πόλεων. Σᾶς ἐκφράζω τὰς θερμάς μου εὐχαριστίας καὶ τὰς εὐχαριστίας ὁλοκλήρου τοῦ Σώματος ἅμα δὲ καὶ τὴν ἄκραν μου εὐαρέσκειαν. Αἱ εὐχαὶ καὶ ἡ συμπαράστασις τοῦ Σώματος σᾶς συνοδεύουν εἰς τὴν νέαν σας ζωήν».

Ὕστερα ἀπὸ τοὺς λόγους τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ καὶ τοῦ κ. Καραμπέτσου, τοὺς ὁποίους ἐκάλυψαν παρεταμένα χειροκροτήματα, πῆρε τὸν λόγο ἐκ μέρους τῶν ἀποχωρούντων ἀστυνομικῶν, ὁ Ἀστυνόμος κ. Ἀνδρινόπουλος, ὁ ὁποῖος εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Κύριε Ὑπουργέ, Κύριε Ἀρχηγέ, Κύριοι,

Καίτοι δὲν προηγοῦμαι καθ' ἱεραρχίαν τῶν ἐξελθόντων συναδέλφων, λόγῳ ἀπουσίας τοῦ ἀρχαιοτέρου καὶ ἀνωτέρου ὅλων καὶ λόγῳ ἀδιαθεσίας τοῦ κ. Προϊστα-

μένου τέως Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α΄ κ. Πανέτσου, ὁ κλῆρος ἔλαχεν εἰς ἐμέ, σὰν τὸν ἀνώτερον καὶ ἀρχαιότερον μεταξὺ τῶν ἄλλων συναδέλφων, νὰ σᾶς πῶ δύο λόγια. Σεβαστέ μου κ. Ὑπουργέ, Σεβαστέ μου κ. Ἀρχηγέ, Σεβαστέ μου κ. Διευθυντά. Εὐχαριστοῦμε πάρα πολὺ διὰ τὴν τιμητικὴν διάκρισιν ποὺ μᾶς κάνατε νὰ μᾶς καλέσετε ἐδῶ καὶ νὰ ἀκούσωμε τὰ καλὰ λόγια διὰ τὴν ἐργασίαν τὴν ὁποίαν προσφέραμε καὶ ἡμεῖς στὸ Σῶμα. Φεύγουμε, εἶναι ἀλήθεια, εὐχαριστημένοι, μὲ τὴν συνείδησιν ἐλαφρὰν ὅτι καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ὑπερ35ετοῦς ὑπηρεσίας μας ἐπετελέσαμεν τὸν πρὸς τὴν Ὑπηρεσίαν καὶ τὴν Πατρίδα καθῆκον, πολεμήσαντες τόσον τὸν ἐσωτερικόν, ὅσον καὶ τὸν ἐξωτερικὸν ἐχθρόν. Δὲν ὠρρωδήσαμεν πρὸ οὐδενός. Πιστεύουμε ὅτι οἱ περισσότεροι τῶν συναδέλφων, οἱ ὁποῖοι εἰς τὸ πλευρόν μας ἐστάθησαν ὡς συνάδελφοι, ὡς κατώτεροι, ὡς ἀνώτεροι, νὰ ἀναγνωρίζουν ὅτι καὶ ἡμεῖς δὲν ὑστερήσαμεν εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ καθήκοντος. Εὐχόμεθα ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῆς κοινωνίας νὰ ἐργασθοῦν ὅπως καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν ὅτι εἰργάσθημεν».

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Δαβάκης, μετὰ τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Ἀνδρινοπούλου, παίρνοντας τὸν λόγο εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Ἡ ὁμιλία τοῦ ἐκπροσώπου τῶν ἀποχωρησάντων ἀστυνομικῶν μοῦ δημιουργεῖ τὴν ἀνάγκην νὰ εἴπω κι' ἐγὼ δύο λέξεις, χωρὶς νὰ εἶναι εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς σεμνῆς αὐτῆς τελετῆς. Πράγματι πρέπει νὰ ἀποτελῇ ἰδιαιτέραν τιμὴν διὰ τοὺς ἀποχωρήσαντας τὸ γεγονὸς ὅτι ἐπὶ μίαν μακρὰν σταδιοδρομίαν ὑπηρέτησαν μίαν δύσκολον ἀποστολὴν καὶ πολὺ λεπτὴν καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἦτο δυνατὸν ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς λεπτῆς αὐτῆς ἀποστολῆς των νὰ τοὺς συμβοῦν καὶ ἀτυχήματα ἀκόμη καὶ ὑπὸ ἄλλας συνθήκας νὰ εὑρεθοῦν ἐκτὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος. Τὸ γεγονὸς τοῦ ὅτι κατὰ τὴν σκληρὰν αὐτὴν ἀποστολὴν ηὐτύχησαν πρῶτον νὰ ἐπιζήσουν μιᾶς δυσκόλου δεκαετοῦς ἐποχῆς κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἀστυνομία ἀντεμετώπισε κατὰ σκληρὸν τρόπον τὸν ἑλλοχεύοντα ἐχθρὸν τῆς πατρίδος μας, τὸν κομμουνισμόν, καὶ δεύτερον τὸ ὅτι εὐόρκως ὑπηρέτησαν τὴν πατρίδα τους καὶ τὴν ἀποστολήν τους καὶ ὅτι ἀποχωροῦν μὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὁρίου ἡλικίας, εἰς τὸ ὁποῖον, κύριοι, ἅπαντες θὰ ὑποκύψωμεν, πρέπει νὰ ἀποτελῇ ἰδιαιτέραν τιμὴν ὅτι ὑπὸ τὰς τετιμημένας αὐτὰς συνθήκας ἀπέρχονται τοῦ ἐπαγγέλματός των καὶ ἐγώ, ὡς Ὑπουργὸς σας, θὰ ἤθελον νὰ εὐχηθῶ εἰς τοὺς ἀπερχομένους νὰ εἶναι καὶ εἰς τὴν νέαν τους ἀποστολὴν ὡς ἐλεύθεροι πλέον Ἕλληνες πολῖται, εἰς τὴν ὁποίαν καθένας θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐπιλέξῃ, εὐτυχεῖς καὶ ὑπερήφανοι, διότι κατ' αὐτὸν τὸν εὔορκον τρόπον ηὐτύχησαν νὰ ἐπιτελέσουν τὴν ἀποστολήν τους καὶ ὡς Ἀξιωματικοὶ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος καὶ ὡς Ἕλληνες πατριῶται».

Ὁ λόγος τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, καλυφθεὶς ἀπὸ τὰ ἔνθερμα χειροκροτήματα τῶν παρισταμένων, ἐπροξένησε ἰδιαίτερη ἐντύπωση, γιατὶ γιὰ μία ἀκόμη φορὰ ὁ κ. Ὑπουργὸς ἔδειξε τὰ πραγματικὰ αἰσθήματα ποὺ τρέφει γιὰ τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων. Τὸ γεγονὸς αὐτό, γιὰ μᾶς τοὺς ἀστυνομικούς, ἔχει μεγάλη σημασία καὶ πρέπει νὰ τὸ θεωρήσωμεν σὰν ἰδιαίτερη εὔνοια. Ἐλπίζουμε καὶ πιστεύουμε πὼς ὁ κ. Ὑπουργός, ὁ ὁποῖος πάντοτε τιμᾷ μὲ τὴν παρουσία του κάθε μας ἐκδήλωση θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ἔχῃ τὰ ἴδια γιὰ μᾶς αἰσθήματα καὶ ὅτι θὰναι συμπαραστάτης μας στὴ κάθε περίσταση. Ἐμεῖς νοιώθουμε ὅτι στὸ πρόσωπό του βρήκαμε, ἐκτὸς ἀπὸ ἕνα ἐξαίρετο δημιουργικὸ προϊστάμενο, ἕνα εἰλικρινέστατο φίλο καὶ πολύτιμο συμπαραστάτη. Ἀπὸ μέρους μας θὰ κάνουμε τὸ πᾶν γιὰ νὰ φανοῦμε ἀντάξιοι τῆς ἐκτιμήσεώς του.

Τέλος, ὕστερα ἀπὸ τὸν λόγο τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, μίλησε ὁ ἀποχωρήσας Ἀστυνόμος Α΄ κ. Σηφάκης, ὁ ὁποῖος εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Σεβαστέ μου Κύριε Ὑπουργέ, Σεβαστέ μου Κύριε Ἀρχηγέ, Σεβαστοί μου Κύριοι Ἀστυνομικοὶ Δ/νταί, Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι,

Καίτοι ἐνόμιζα καὶ ἐθεώρουν χθὲς ὅτι δὲν θὰ ἤμουν σήμερα εἰς θέσιν νὰ παραστῶ εἰς τὴν ὁμήγυριν αὐτήν, ἡ ὁποία πρὸς τιμὴν μᾶς ἐδόθη, ἐν τούτοις κατώρθωσα νὰ σηκω-

θῶ καὶ ὅπως μὲ εἴδατε καθυστερημένος νὰ παραστῶ εἰς τὴν τιμὴν αὐτήν, τὴν ὁποίαν μᾶς ἐπεφυλάξατε. Θεωρῶ ὑποχρέωσίν μου καὶ ἐλπίζω ὅτι καὶ οὐδεὶς τῶν λοιπῶν συναδέλφων θὰ ἔχῃ ἀντίρρησι πρὸς τοῦτο, νὰ εὐχαριστήσωμε πρῶτα τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος μᾶς ἠξίωσε νὰ εὑρεθοῦμε εἰς τὸ εὐχάριστον αὐτὸ σημεῖον τῆς ἀποχωρήσεως ἐκ τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος μὲ σχετικῶς καλὴν ὑγείαν. Διότι πολλοὶ ἐκ τῶν κ. συναδέλφων μας ἄλλοι μὲν ἀπὸ διαφόρους ἀσθενείας, λόγῳ τῆς ἐπιπόνου ὑπηρεσίας, προσβληθέντες, διέκοψαν τὴν ἀστυνομικήν των ὑπηρεσίαν καὶ ἄλλοι μὲν βρίσκονται εἰς τὰ νοσοκομεῖα εἰσέτι, ἄλλοι εἰς τὴν τιμητικὴν διαθεσιμότητα τεθέντες, ἄλλοι δὲ ἐπὶ βαρύτερον ὑποστάντες τὸ πλῆγμα τῶν διαφόρων ἀσθενειῶν ὑπέκυψαν καί, βρίσκονται εἰς τὴν ἄλλην ζωήν· ὑπάρχει δὲ καὶ μία τρίτη κατηγορία συναδέλφων οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸ παρελθὸν εἶχον σκληροτέραν μοῖραν καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν ἔφτασαν ὄχι μόνον ἡμᾶς ἀλλὰ ἦσαν, τὸ κλῖμα ἦτο βαρύτερον δι' αὐτοὺς καὶ καθὼς γνωρίζετε ἐσφαγιάσθησαν σκληρότατα καὶ ἀπανθρωπότατα παρὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς 'Ελλάδος, τῶν κομμουνιστῶν, ἡμεῖς εἴπα πρὸ ὀλίγου, ἠδοκήσαμεν θελήματι Θεοῦ, ἠξιώθημεν θελήματι Θεοῦ, νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ σημεῖον αὐτό. Μετὰ τὴν εὐχαριστίαν πρὸς τὸν Θεόν, εὐχαριστῶ τὸν κ. 'Αρχηγὸν καὶ ἅπαντας ἡμᾶς τοὺς κ. συναδέλφους, διότι διὰ τῆς κατανοήσεως, τῆς συμπαραστάσεως, τῆς εὐγενοῦς συμπεριφορᾶς, τῆς καθοδηγήσεως, τῆς τοποθετήσεώς μας εἰς τὰς ἀναλόγους ὑπηρεσίας, ἀναλόγως τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως ἑνὸς ἑκάστου, μᾶς ἐβοήθησαν τὰ μέγιστα νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ τῆς ἐξόδου μας ἐκ τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος ἐν οἵᾳ καταστάσει σήμερον εὑρισκόμεθα. Τὰ παρήγορα λόγια τὰ ὁποῖα ὁ κ. Ὑπουργός, ὁ κ. 'Αρχηγός, ὁ κ. Διευθυντὴς μᾶς εἶπαν, δὲν θὰ λησμονηθοῦν ποτὲ ἀπὸ ἡμᾶς, διότι ἡ ἀλήθεια εἶναι, ὅτι αὐτὰ θὰ τὰ ἔχωμε εἰς τὴν ψυχήν μας ὡς παρήγορα λόγια καὶ θὰ αἰσθανώμεθα καὶ ἡμεῖς ὅτι ὁ δεσμὸς ὁ ψυχικὸς δὲν διεκόπη μὲ ὑμᾶς τοὺς παραμένοντας εἰς τὸ 'Αστυνομικὸν Σῶμα καὶ εἰς τὸ μέλλον θὰ σᾶς θεωροῦμεν συναδέλφους, θὰ σᾶς βοηθοῦμε εἰς ὅ,τι δυνάμεθα πνευματικῶς ἢ καὶ σωματικῶς καὶ νὰ εἶσθε βέβαιοι, ὅτι θὰ εἴμεθα παρὰ τὸ πλευρόν σας καὶ εἰς τὸ μέλλον. Σᾶς εὐχαριστῶ ἅπαντας θερμά».

Μὲ τὸν λόγο τοῦ κ. Σηφάκη ἔκλεισε τὸ πρῶτο μέρος τῆς γιορτῆς. Καὶ τώρα ἂς περάσουμε στὸ δεύτερο μέρος, στὸ ὑλικό. Ὕστερα ἀπὸ τὰ πνευματικὴ πανδαισία, σειρὰ ἔχει τώρα ἡ ὑλική. Χωρὶς ἀμφιβολία καὶ ἡ ὑλικὴ ὑπῆρξε καθ' ὅλα ἀντάξια τῆς πνευματικῆς.

Περνώντας στὸ βάθος τῆς ἀστυνομικῆς λέσχης, βρεθήκαμε μπροστὰ ἀπὸ πολλὰ τραπέζια πάνω στὰ ὁποῖα προκλητικώτατα φιγουράριζαν κάθε εἴδους ἐδέσματα καὶ ποτά. Θερμὰ συγχαρητήρια σ' ὅλους ἐκείνους ποὺ φρόντισαν καὶ τὰ δυὸ μέρη τοῦ προγράμματος. Εἰδικώτερα τὸ δεύτερο πρόσφερε ἐξαιρετικὴ ἐντύπωση, τόσο γιὰ τὴν ποικιλία τῶν ἐκτιθεμένων ἐδεσμάτων, ὅσο καὶ γιὰ τὴν ὅλη τάξη καὶ ἐμφάνιση.

Ὁ κ. Ὑπουργός, ὁ κ. 'Αρχηγὸς καὶ οἱ λοιποὶ προσκεκλημένοι ἐγείρουν πρόποση πρὸς τιμὴν τῶν ἀποχωρούντων. Συνταξιοῦχοι ἀστυνομικοὶ καὶ ἐν ἐνεργείᾳ ἀστυνομικοί, ἀδελφωμένοι παίρνουν μέρος στὴν πανδαισία. Ἡ συγκίνηση ποὺ πρὶν λίγο μᾶς κατεῖχε παρεχώρησε τὴ θέση της στὴ χαρὰ καὶ στὴν συναδέλφωση. Ὅλοι μείναμε ἀπόλυτα ἱκανοποιημένοι ἀπὸ τὰ προσφερθέντα καὶ πιὸ πολὺ μερικοί... καλοφαγάδες.

Ὅλα τὰ καλὰ πράγματα ἔχουν κάποιο γρήγορο τέλος. Ἔτσι, μὲ τὴν ἐπιβαλλομένη ἐπισημότητα καὶ τὸ ἀπαραίτητο κέφι, ἔκλεισε τούτη ἡ γιορτὴ τῆς 'Αστυνομικῆς Διευθύνσεως 'Αθηνῶν, ποὺ γίνηκε πρὸς τιμὴν τῶν παλαιμάχων συναδέλφων μας, ποὺ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου τοὺς ἔθεσεν ἐκτὸς τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας. Καίτοι ἐντελῶς ἀναρμόδιοι, ὑποβάλλουμε τὴν παράκληση, ὅπως συνεχισθοῦν καὶ καθιερωθοῦν ἐπίσημα παρόμοιες γιορτές. Θἄναι ἡ τελευταία προσφορὰ στὶς προσπάθειες καὶ τοὺς ἀγῶνες πολλῶν χρόνων τῶν ἀπελθόντων 46 ἀξιωματικῶν καὶ κατωτέρων συναδέλφων μας.

Τώρα ποὺ οἱ συγκινήσεις καταλάγιασαν, τώρα ποὺ ἐμεῖς, οἱ ὁποῖοι μείναμε,

ΣΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

ΓΙΑ ΤΗ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΙΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

Ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες εἴμαστε ἕνας λαὸς παράξενος. Καλός, ὁ ὁποῖος καὶ τὶς λύπες του καὶ τὶς χαρές του, συνήθισε νὰ τὶς ζῇ ὄχι μὲ πλακωμένη τὴ καρδιά του, ἀλλὰ νὰ τὶς ἀντιμετωπίζῃ μὲ τὸ γέλιο καὶ τὴν ἐλπίδα μιᾶς καλύτερης τύχης. Συνηθίσαμε νὰ ζοῦμε ἀδελφωμένοι κι' ἀγαπημένοι στὶς κρίσιμες τῆς πατρίδος μας στιγμές, ἔστω κι' ἂν προηγουμένως μᾶς χώριζαν τὰ πάθη καὶ ἡ ἀνθρώπινη μοχθηρία.

Εἴμαστε ἕνας λαὸς μὲ πλούσια εὐγενικὰ αἰσθήματα, λαὸς πιστὸς στὶς παραδόσεις καὶ τὶς συνήθειες ποὺ μᾶς ἄφησαν οἱ πρόγονοί μας. Ὁ Ἕλληνας ζῇ τὴ ζωή ὄχι μέσα στὶς τυπικότητες καὶ τοὺς κανόνες τοῦ σαβουὰρ-βίβρ, ἀλλὰ μὲ τὸν δικό του, τὸν γνήσιο ἑλληνικὸ τρόπο. Σπάνια βλέπεις τὸν Ἕλληνα κατσουφιασμένο καὶ βαρύθυμο. Κι' ὅταν ἀκόμη ὅλα γύρω του εἶναι σκοτεινιασμένα, αὐτὸς διασκεδάζει μὲ τὴν φτώχεια του, ὅπως ὁ πλούσιος μὲ τὰ πλούτη του. Δὲν μπορεῖ νὰ λησμονήσῃ τὶς συνήθειές του, τὰ ἔθιμά του κι' ὅταν ἀκόμη νοιώθῃ τὴν τσέπη του ἄδεια. Θυσιάζει καὶ τὴ τελευταία δραχμή, ἀρκεῖ νὰ κάνῃ τὸ κέφι του, νὰ γλεντήσῃ, νὰ ξεχάσῃ γιὰ λίγο τὶς μιζέριες τῆς ζωῆς. Μπορεῖ ἀκόμη σπίτι του νὰ μὴν ἔχῃ ψωμὶ γιὰ τὴν αὐριανὴ μέρα, ὅμως θὰ φανῇ συνεπὴς στὶς πατροπαράδοτες συνήθειές του.

Τέτοιοι εἴμαστε ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες, καὶ νὰ γιατὶ οἱ ξένοι, ποὺ μᾶς ἐπισκέπτονται, τρίβουν τὰ μάτια τους καὶ παραξενεύονται μὲ τὸν τρόπο τῆς ζωῆς μας. Εἶναι ἀρκετὰ δύσκολο σ' ἕνα ξένο νὰ νοιώσῃ τὴν ψυχοσύνθεση τοῦ Ἕλληνος. Ἐκεῖ ποὺ μᾶς βλέπουν νὰ τρωγώμαστε, σὰν τοὺς πιὸ μισητοὺς ἐχθρούς, μᾶς βλέπουν σὲ λίγο ν' ἀγκαλιαζώμαστε, νὰ φιλιώμαστε καὶ νὰ θυσιαζώμαστε ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλον, σὰν κάποτε οἱ περιστάσεις τὸ κρίνουν ἀπαραίτητο. Ἔτσι ζοῦσαν οἱ πατέρες μας, ἔτσι ἐμεῖς, κι' ἔτσι χωρὶς ἀμφιβολία θὰ ζοῦνε παντοτεινὰ οἱ Ἕλληνες.

Ἡ μόδα, τὸ ξένο στοιχεῖο ποὺ πολλὲς φορὲς χτυπάει τὴν πόρτα μας, ζητώντας νὰ καταργήσουμε τὶς παληές μας συνήθειες, δὲν βρίσκει πρόσφορο ἔδαφος, στὸν τομέα αὐτό. Δὲν νοιώθουμε τὸν ἑαυτό μας μειωμένο ἀπέναντι τῶν ἄλλων λαῶν κι' οὔτε τοὺς ζηλεύουμε γιὰ τὶς δικές των συνήθειες. Μᾶς ἀρέσει ὅπως εἴμαστε. Ξέρουμε νὰ κλαῖμε καὶ νὰ γελᾶμε ἀντάμα, ὅπως ξέρουμε νὰ πολεμᾶμε γιὰ τὴν λευτεριά μας καὶ νὰ πεθαίνουμε γι' αὐτή.

Στὶς πατροπαράδοτες συνήθειές μας καὶ στὰ ἀπὸ αἰῶνες ἔθιμά μας, ξεχωριστὴ θέση κατέχει ἡ γιορτὴ τῆς βασιλόπιττας. Τοῦτες τὶς μέρες σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα γίνονται παρόμοιες γιορτές. Στὸ χωριὸ καὶ στὴ πρωτεύουσα, πλούσιοι καὶ φτωχοί, γραμματισμένοι κι' ἀγράμματοι, ἀκολουθοῦν πιστὰ τούτη τὴν παράδοσι. Τοῦτες τὶς μέρες τὸ γλέντι καὶ τὸ ξεφάντωμα βρίσκονται στὴν ἀποθέσωσή τους.

Σὲ κάθε σπίτι τὸ κόψιμο τῆς πίττας θεωρεῖται ὡς ἱεροτελεστία. Περιμένουμε

ριχθήκαμε μὲ περισσότερο κέφι στὴν συνέχιση τοῦ ἀστυνομικοῦ μας ἔργου γιὰ νὰ γίνῃ τρανὸ κι' ἀτράνταχτο τὸ οἰκοδόμημα ποὺ λέγεται Ἀστυνομία Πόλεων, ἂς ἐπιτρέψουν οἱ ἀποχωρήσαντες καὶ στὸν γράφοντα, μ' ὅλα τὸν σεβασμὸ καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη ποὺ νοιώθει γι' αὐτούς, νὰ τοὺς εὐχηθῇ μέσα ἀπὸ τὴ καρδιά του, ὅπως ὁ καλὸς Θεὸς τοὺς δίνῃ, πρὶν ἀπ' ὅλα, ὑγεία κι' ὕστερα κάθε ἐπιτυχία στὴ καινούργια τους, ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ ἡ ἔκφραση, ζωή. Ἐμεῖς θὰ εἴμαστε πάντοτε κοντά τους. Πιστοὶ συνεχιστὲς τοῦ μεγάλου των ἔργου. Ἀντάξιοι κληρονόμοι μιᾶς βαρειᾶς κληρονομιᾶς. Ὁ Θεὸς μαζί σας.

Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΣ

μ' ἀγωνία σὲ ποιὸν θὰ πέσῃ τὸ νόμισμα, γιατὶ αὐτὸ τὸ θεωροῦμε σὰν καλὸ οἰωνὸ γιὰ τὸν καινούργιο χρόνο.

Τούτη λοιπὸν τὴν παράδοση ἀκολουθώντας καὶ ἡ Ὑποδιεύθυνση Τροχαίας Κινήσεως καὶ μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς διανομῆς τῶν ὑπὸ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ πρὸς τοὺς Τροχονόμους προσφερομένων κατὰ τὴν παραμονὴ τῆς πρωτοχρονιᾶς δώρων, μᾶς κάλεσε νὰ τιμήσουμε τὴν ἐπίσημη καὶ γιορταστικὴ αὐτὴ ἐκδήλωσή της. Γιὰ τὴν ὀργάνωση ὅμως τῆς γιορτῆς ποὺ γίνηκε, ἀξίζει ἕνας θερμὸς ἔπαινος στὴ ψυχὴ αὐτῆς, στὸν Διοικητὴ τῆς Τροχαίας, Ἀστυν. Δ/ντὴν Α' κ. Παπασταφίδαν Ἀγησίλαον καὶ στοὺς συνεργάτες του.

Τὴν 11.45' ὥρα τῆς 5 Ἰανουαρίου 1962 βρισκόμαστε στὴν ὑπόγεια αἴθουσα τῆς Τροχαίας, ὅπου σὲ λίγη ὥρα θὰ λάβῃ χώρα τὸ κόψιμο τῆς πίττας καὶ ἡ διανομὴ τῶν δώρων. Ἀπὸ καθῆκον ρίχνουμε μιὰ ματιὰ γύρω μας στὴν ὅλη προετοιμασία τῆς γιορτῆς. Τὰ πάντα ὅμορφα τοποθετημένα στὶς πρόχειρες προθῆκες. Στὸ κέντρο, πάνω σ' ἕνα τραπέζι, φιγουράρει προκλητικὴ ἡ βασιλόπιττα. Στὴν εἴσοδο τῆς αἰθούσης ὑποδέχεται τοὺς προσκεκλημένους μὲ εὐγένεια καὶ χαμόγελο ὁ Ἀστυνόμος Β' κ. Καραμούζης Γ., βοηθούμενος ἀπὸ κατωτέρους ὑπαλλήλους. Ὅλοι αὐτοὶ ἀποτελοῦν τὴν ἐπιτροπὴ διανομῆς τῶν δώρων γι' αὐτὸ καὶ οἱ ματιές των συχνὰ στρέφονται πρὸς τὰ ἐκεῖ, γιὰ τὴν τακτοποίηση καὶ τῆς πιὸ μικρῆς λεπτομέρειας. Ὁ κ. Καραμούζης καὶ ὁ Ὑπαστυνόμος Β' κ. Γιαμπουρᾶς Ἐμμανουὴλ μᾶς παρέχουν πρόθυμα κάθε πληροφορία. Ἔτσι μαθαίνουμε πὼς τὸ δῶρο τοῦ κάθε ἀστυφύλακος ἀποτιμᾶται στὶς 300-350 δραχμές. Στὴν κλήρωση θὰ πάρουν μέρος ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι τῆς Τροχαίας, τῆς Ἀμέσου Δράσεως καὶ 20 ὁδηγοὶ τῆς Μηχανοκινήτου Ὑποδ/νσεως. Συνολικὰ οἱ κλῆροι εἶναι 550. Στοὺς κλήρους αὐτοὺς ὑπάρχουν καὶ περὶ τοὺς 20 «διακεκριμένοι» λαχνοί, τῶν ὁποίων τὸ δῶρον φθάνει ἢ καὶ ὑπερβαίνει τὶς χίλιες δραχμές. Πρόκειται γιὰ δῶρα ἀξίας, ὅπως στρωματές, θερμοσίφωνες, μπαράκια, κοστούμια κ.λ.π.

Δῶρα προσέφεραν ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Καραμανλῆς, ὁ Ὑπουργὸς Συγκοινωνιῶν κ. Βρανόπουλος, ὁ Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν κ. Ράλλης, ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν κ. Δαβάκης, ὁ κ. Βενιζέλος, ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Τσουκαλᾶς, τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἡ Ἐμπορική, ἡ Ἰονικὴ-Λαϊκή, ὁ Ο.Τ.Ε., ἡ Δ.Ε.Η. καὶ ἄλλα ἄτομα ἢ ὀργανισμοί.

Μιὰ καὶ ὁ λόγος γιὰ τὰ δῶρα, μάθαμε, χωρὶς νὰ μποροῦμε νὰ ἐξηγήσουμε τὸν λόγο, ὅτι ἐφέτος τὰ προσφερθέντα ἦσαν πολὺ λιγώτερα ἄλλων χρόνων. Κατὰ μιὰ ἐκδοχὴ αὐτὸ ὀφείλεται στὴν κατάργηση πολλῶν βάσεων. Πάντως ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸ γεγονὸς αὐτό, μάθαμε πὼς συζητεῖται ἡ κατάργηση τοῦ ἐθίμου τούτου. Καίτοι ἀναρμόδιοι, θὰ θέλαμε νὰ ποῦμε πὼς κάτι τέτοιο χρειάζεται μελέτη, γιὰ νὰ δοῦμε τὰ ὑπὲρ ἢ τὰ κατὰ καὶ νὰ μὴν ἐπηρεασθοῦμε ἀπὸ τὴν ὁποιαδήποτε νοοτροπία ποὺ τυχὸν ἐξεδήλωσε ἢ ἐκδηλώνει κάποιος ποὺ φαντάσθηκε πὼς μὲ τὴν προσφορά του θὰ μποροῦσε ἢ θὰ μπορέσῃ νὰ ἐξαγοράσῃ τυχὸν ἐκδουλεύσεις ἀπὸ τὴν Ὑπηρεσία. Τὰ μεμονωμένα περιστατικὰ δὲν θὰ πρέπει νὰ ἐπιδράσουν ἀρνητικὰ στὴν καθιέρωση ἑνὸς ἐθίμου, τὸ ὁποῖον ὅταν γιὰ πρώτη φορὰ ἐφαρμόσθηκε συνήντησε μὲν τὶς ἀντιδράσεις ἁρμοδίων τινῶν τῆς Ἀστυνομίας (γιὰ τοὺς ἴδιους λόγους ποὺ καὶ τώρα συζητεῖται ἡ κατάργηση τοῦ ἐθίμου), πλὴν χαιρετίσθηκε ἐνθουσιωδῶς ἀπὸ τὸν ἀείμνηστο Βασιλέα Γεώργιον Β' καὶ τὸν Κυβερνήτην Ἰ. Μεταξᾶν, μέχρι τὸν πιὸ φτωχὸ Ἀθηναῖο, ὅταν ὁ ἴδιος ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Κυβερνήτης Ι. Μεταξᾶς πρῶτοι ἄφησαν τὸ συμβολικό τους δῶρο στοὺς πρώτους τροχονόμους ποὺ ἀντάμωναν. Κι' αὐτὰ γιὰ τὴν ἱστορία ὅπως λέμε.

Στοὺς ἀφιχθέντας ἐπισήμους, διακρίνουμε τοὺς κ.κ. Φέρλογκ, Ἀρχιμανδρίτην, Οἰκονομάκον, Μαρκόπουλον, Χατζηελευθερίου, Γεωργακάκον, Ἀργυρόπουλον, τοὺς δημοσιογράφους κ.κ. Λεωτσάκον, Μαλᾶτον, Γουργουλῆν κ.ἄ.

Στὶς 12.20' εἰσέρχεται στὴν αἴθουσα τελετῆς ὁ Ὑφυπουργός μας κ. Δαβάκης,

κεφάτος, χαμογελαστὸς κι' ἀνταλλάσσει μὲ τοὺς παρισταμένους θερμὲς εὐχὲς καὶ χειραψίες. Συνοδεύεται ἀπὸ τὸν πανταχοῦ παρόντα Ἀρχηγόν μας, κ. Θεόδωρον Ρακιντζῆν, τὸν Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Ἀθηνῶν κ. Καραμπέτσον, τὸν Γενικὸν Δ/ντὴν παρὰ τῷ Ὑφυπουργείῳ, Ἀστυνομικὸν Δ/ντὴν Α' κ. Νούσιαν, τὸν Διοικητὴν τῆς Τροχαίας κ. Παπασταφίδαν καὶ τὸν Ὑπασπιστήν του Ἀστυνόμον Α' κ. Κασίμην Ἰωάννην.

Ὁ κ. Παπασταφίδας παίρνει τὸν λόγο καὶ λέγει τὰ ἑξῆς:

«Κύριε Ὑπουργέ, Κύριε Ἀρχηγέ, Κύριε Διευθυντά, Κύριοι,

Ἐπιτρέψατέ μοι, ἐκ μέρους τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ὑποδιευθύνσεως Τροχαίας Κινήσεως, νὰ σᾶς εὐχαριστήσω, διότι εἴχατε τὴν καλωσύνην νὰ ἀνταποκριθῆτε εἰς

Ὁ Ὑφυπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Δ. Δαβάκης προσερχόμενος εἰς τὴν Ὑποδιεύθυνσιν Τροχαίας Κινήσεως κατὰ τὴν κοπὴν τῆς βασιλόπιττας καὶ διανομὴν τῶν δώρων.

τὴν πρόσκλησίν μας καὶ νὰ τιμήσητε διὰ τῆς παρουσίας σας τὴν σημερινήν μας ἑορτὴν τῆς διανομῆς τῶν δώρων καὶ τοῦ κοψίματος τῆς πίττας.

Τὰ συμβολικὰ αὐτὰ δῶρα ποὺ πρόκειται νὰ διανεμηθοῦν διὰ κλήρου εἰς ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τροχαίας καὶ τοὺς συνεργάτας των τῶν ἄλλων Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν, προσεφέρθησαν εἰς τοὺς ἀκινήτους σκοποὺς ρυθμιστὰς τῆς κυκλοφορίας κατὰ τὴν παραμονὴν τῆς 1ης τοῦ Ἔτους, κατ' ἐπικρατῆσαν ἔθιμον, ἀπὸ διαφόρους ὀργανώσεις καὶ ἄτομα, τὰ ὁποῖα ἔχουν σχέσιν μὲ τὰ τροχοφόρα, ὡς ἐλαχίστη ἀναγνώρισις τοῦ μόχθου ποὺ καταβάλλουν οὗτοι ὑπὸ ἀντιξόους καιρικὰς συνθήκας καὶ περιστάσεις διὰ τὴν ἐξασφάλισιν μιᾶς ὁμαλῆς καὶ ἀνέτου κυκλοφορίας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν κατὰ πρῶτον λόγοι οἱ ἴδιοι ὠφελοῦνται.

Δὲν εἶναι ὅμως μόνον οἱ αὐτοκινητισταί, οἱ ὁποῖοι ἀναγνωρίζουν τὴν σοβαρὰν ἀποστολὴν καὶ τὰς δυσκολίας τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζουν οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς Τροχαίας κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐπιπόνου τούτου ἔργου των, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἄλλοι ὀργανισμοὶ καὶ ἐπίσημα πρόσωπα, τὰ ὁποῖα παρακολουθοῦν καὶ περιβάλλουν μὲ ἀγά-

πην καὶ συμπόνοιαν τὸ ἔργον τῆς Τροχαίας καὶ προσφέρουν τὸ δῶρο των πρὸς τοὺς ἀκαμάτους αὐτοὺς συντελεστὰς μιᾶς ὁμαλῆς καὶ πολιτισμένης κυκλοφορίας.

Εἰς τὸν κατάλογον τῶν εὐγενῶν αὐτῶν φίλων τῶν ἀστυνομικῶν τῆς Τροχαίας τὴν πρώτη θέσιν κατέχουν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὁ κ. Ὑφυπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, οἱ ὁποῖοι πρῶτοι διὰ τοῦ συμβολικοῦ δώρου των ἐκδηλώνουν τὴν ἀγάπην των, τὴν συμπάθειάν των καὶ τὴν ἱκανοποίησιν πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τροχαίας.

Εἴμεθα ὑπερήφανοι καὶ διὰ τὸν Πρωθυπουργόν μας καὶ διὰ τὸν Ὑπουργόν μας, τοὺς εἴμεθα εὐγνώμονες, διότι παρακολουθοῦν καὶ ἐνισχύουν τὴν προσπάθειάν μας, τοὺς εὐχαριστοῦμεν καὶ τοὺς διαβεβαιοῦμεν ὅτι θὰ ἀναπτύξωμεν μεγαλύτερον ἐνδιαφέρον καὶ θὰ καταβάλωμεν μείζονα προσπάθειαν διὰ νὰ φανῶμεν ἀντάξιοι τῆς ἐμπιστοσύνης των μετὰ τῆς ὁποίας μᾶς περιβάλλουν.

Σᾶς εὐχαριστοῦμεν καὶ πάλιν καὶ Σᾶς εὐχόμεθα, ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει, ἐκ μέρους ὅλων τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τροχαίας, ὑγείαν, εὐτυχίαν, χαρὰν καὶ τὴν ἀπόκτησιν παντὸς ἐπιθυμητοῦ».

Ὕστερα ἀπὸ τὸν κ. Παπασταφίδαν, ὁ κ. Ὑπουργός, ἀφοῦ δι' ὀλίγων ἐξῆρε τὴν δρᾶσιν τῆς Ὑποδ/νσεως Τροχαίας, ἐτόνισεν ὅτι παρακολουθεῖ μὲ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον τὸν τομέα τοῦτον τῆς Ἀστυνομίας, ὁ ὁποῖος, κατόπιν τοῦ μεγάλου κυκλοφοριακοῦ προβλήματος, προσφέρει ἐξαιρετικὲς ὑπηρεσίες στὸ σύνολο. Ἐν συνεχείᾳ, σταυρώνοντας τὴν βασιλόπιττα, δίδει τὸ μαχαίρι στὸν κ. Παπασταφίδα, ὁ ὁποῖος καὶ προσφέρει στοὺς παρισταμένους ἀπὸ ἕνα κομμάτι ,ἀφοῦ προηγουμένως ἔκοψε τὸ κομμάτι τῆς Παναγίας καὶ ἐν συνεχείᾳ τοῦ Βασιλέως μας, τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ μας καὶ τοῦ κ. Δαβάκη. Ἡ λίρα ἔπεσε στὸν ἀστυφύλακα Τ460 Σιδηρόπουλον Ἐλευθέριον.

Οἱ παριστάμενοι, ἀφοῦ παρακολουθήσαμε συμβολικὰ τὴν κλήρωση δύο-τριῶν λαχνῶν, ἀνεβήκαμε στὸ γραφεῖο τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τροχαίας, ὅπου μᾶς περίμενε, ἐλαφρὸ στὴν ἀρχή, βαρύτερο ἀργότερα, φαγοπότι. Καὶ στὸν τομέα αὐτό, ἀξίζουν θερμὰ συγχαρητήρια στὸν κ. Παπασταφίδα. Ὅλοι μας γευθήκαμε τὰ ἐκλεκτὰ ἐδέσματα, τοὺς ἀμνοὺς τοὺς σιτευτοὺς καὶ τὰ λοιπὰ ἑνὸς πλουσίου γεύματος.

Ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ὁ γράφων βρέθηκε σὲ τέτοια τῆς Τροχαίας γιορτή. Ἀνεπιφύλακτα, ἐκφράζει τὰ θερμά του συγχαρητήρια στοὺς ὀργανωτὲς τῆς γιορτῆς αὐτῆς, εὐχόμενος σ' ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τροχαίας ὅπως ὁ καινούργιος χρόνος χαρίσῃ σ' αὐτοὺς καὶ στὶς οἰκογένειές των ὑγεία γαὶ εὐτυχία. Καὶ τοῦ χρόνου πάλι μαζί. Ἀλλὰ ὡς τότε... ἔχουμε καιρό.

Ι. ΡΑΪΚΟΣ

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ», μὲ τὴν πλουσίαν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν ὕλην των, κατέστησαν ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν πρόοδον αὐτῶν.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν

Ἕλληνος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πύρρωνος 22, κοντὰ στὴ πλατεῖα Βαρνάβα, Παγκρατίου.

Κατὰ τὴν μυθολογία, ὁ Ἕλλην ἦτο γυιὸς τοῦ Δευκαλίωνος (γυιοῦ τοῦ Προμηθέως) καὶ τῆς Πύρρας (κόρης τοῦ Ἐπιμηθέως). Ἐκ τῆς νύφης Ὀρσηΐδος, ἀπέκτησε τὸν Δῶρον, τὸν Ξοῦθον καὶ τὸν Αἴολον, στοὺς ὁποίους διένειμε τὴν χώραν του, τὴν Φθία τῆς Θεσσαλίας. Οἱ κάτοικοι τῆς χώρας του, ἀπὸ τὸ δικό του ὄνομα, ὠνομάσθηκαν Ἕλληνες. Ἀπὸ τὰ παιδιά του Δῶρο καὶ Αἴολο κατάγονται οἱ Δωριεῖς καὶ οἱ Αἰολεῖς, ἀπὸ δὲ τὰ παιδιὰ τοῦ Ξούθου, τὸν Ἴωνα καὶ τὸν Ἀχαιό, οἱ Ἴωνες καὶ οἱ Ἀχαιοί.

Τὸ ὄνομα Ἕλλην ὡς ἐθνικὸν τῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος, ἀπαντᾶται ἀπὸ τοῦ 10ου π.Χ. αἰῶνος. Ὁ Αἴολος ἐβασίλευσε στὴ Θεσσαλία, ὁ Ξοῦθος στὴ Πελοπόννησο καὶ ὁ Δῶρος, στὴ σημερινὴ Δωρίδα. Ὅταν ἐπεκράτησεν ὁ Χριστιανισμὸς τὸ ὄνομα Ἕλλην ἐσήμαινε, εἰδωλολάτρης. Ἀπὸ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, τὸ ὄνομα Ἕλλην καθιερώθη πλέον ἐπίσημα ὡς ἐθνικὸν ὄνομα.

Σχετικὰ μὲ τὴν ἐτυμολογία τῶν λέξεων Ἑλλὰς-Ἕλλην, ὑπάρχουν πολλὲς ἐκδοχές. Κατὰ μίαν ἐκδοχήν, προῆλθεν ἀπὸ τὸ ὄνομα τῶν κατοίκων τῆς Δωδώνης, Ἑλλῶν ἢ Σελλῶν, τοὺς ὁποίους ἀναφέρει ὁ Ὅμηρος ὡς ἱερεῖς τοῦ ἐκεῖ μαντείου. Κατ' ἄλλην ἐκδοχὴν προέρχεται ἀπὸ τὴν ρίζα «Ελλ», καὶ ἡ ὁποία ἐκφράζει τὴν ἔννοια τοῦ ὑψηλοῦ. Ἀπὸ τὴν ρίζα αὐτὴ παράγονται οἱ λέξεις Ἕλλοπες καὶ Ἑλλινοὶ καὶ Ἀλλουανοὶ (Ἀλβανοὶ) καὶ Ἰλλυρία (χώρα ὀρεινή). Σήμερα Ἐλουήτιοι (Helvettii) ὀνομάζονται οἱ κάτοικοι τῆς Ἑλβετίας, δηλαδὴ ἄνθρωποι ὑψηλῶν μερῶν.

Τὸ πιθανώτερο εἶναι ὅτι Ἑλλὰς σημαίνει χώρα ὀρεινή, ὑψηλὴ καὶ ὅτι ἐτυμολογικὰ παράγεται ἀπὸ τὴ ρίζα «Ελλ».

Ἕλλης.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν 63, κοντὰ στὸ Β' Γυμνάσιον Ἀρρένων.

Ἡ Ἕλλη, κατὰ τὴν μυθολογία, ἦτο κόρη τοῦ Ἀθάμαντος. Θέλοντας νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν μητρυιά της Ἰνώ, ἐπέβη μαζὶ μὲ τὸν ἀδελφό της Φρῖξο, χρυσομάλλου κριοῦ,

πλὴν διαβαίνοντας πάνω ἀπὸ τὰ στενὰ τῶν Δαρδανελλίων, ἔπεσε στὴ θάλασσα καὶ πνίγηκε. Τὸ στενὸ τῶν Δαρδανελλίων, ὠνομάσθηκε ἔτσι Ἑλλήσποντος (ὁμώνυμη ὁδὸ συναντᾶμε σὲ πολλὲς συνοικίες).

Ἑλλησπόντου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἁγ. Σοφίας 125, κοντὰ στὸ «8» (τὰ σίδερα) τῶν Σεπολίων.

Ὁ Ἑλλήσποντος ἢ Δαρδανέλλια (τουρκιστὶ Μπάχρ-Σεφέντ-Μπογάζ) εἶναι ὁ πορθμὸς ποὺ ἑνώνει τὴν Προποντίδα μὲ τὸ Αἰγαῖο πέλαγος καὶ χωρίζει τὴν Εὐρώπη ἀπὸ τὴν Ἀσία. Τὸ συνολικό του μῆκος φθάνει τὰ 67 χιλ. περίπου, τὸ δὲ πλάτος του κυμαίνεται στὰ 3-7 χιλ.

Μέχρι τὸ 1774 ἡ Τουρκία εἶχε τὸ ἀποκλειστικὸ δικαίωμα νὰ ρυθμίζῃ τὰ τοῦ διάπλου του. Μὲ τὴν συνθήκη τοῦ Κιουτσοὺκ-Καϊναρτζῆ (1774) ἀπέκτησε τὸ δικαίωμα τοῦτο ἡ Ρωσία. Μὲ τὴν συνθήκη τῆς Ἀδριανουπόλεως (1829) ἡ Τουρκία ἀνεγνώρισε τὸ δικαίωμα τοῦ διάπλου στὰ ἐμπορικὰ σκάφη ὅλων τῶν χωρῶν. Τέλος μὲ τὴν συνθήκη τῆς Λωζάννης (1923) ἐπετράπη ἡ ἐλευθεροπλοΐα καὶ τῶν πολεμικῶν, ὑπὸ ὡρισμένους ὅρους. Τὴν συνθήκη αὐτὴν ἀντικατέστησεν ἡ συνθήκη τοῦ Μοντραὶ (1936), διὰ τῆς ὁποίας ἡ Τουρκία ἠδύνατο νὰ ὀχυρώσῃ τὰ στενὰ καὶ νὰ προβαίνῃ στὸ κλείσιμό των, ἐφ' ὅσον θὰ εὑρίσκετο σ' ἐμπόλεμο κατάστασι. Ἔκτοτε ἐμεσολάβησαν διάφορες διαπραγματεύσεις, χωρὶς ὅμως νὰ μεταβληθῇ ἡ συνθήκη τοῦ Μοντραί.

Ἑλλοπίας.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀλκιβιάδου 55, κοντὰ στὸ Β' Γυμνάσιο Ἀρρένων (ὁδοῦ Ἀχαρνῶν).

Ἑλλοπία ὠνομάζετο στὴν ἀρχαιότητα ἡ κοιλὰς τῶν Ἰωαννίνων, τὴν ὁποία ὁ Ἡσίοδος περιγράφει ὡς εὔφορη καὶ πλούσια σὲ κτηνοτροφικὰ ζῶα. Πλέον εἰδικώτερα, Ἑλλοπία ὠνομάζετο ἡ περὶ τὴν Δωδώνην χώρα. Ἡ ὀνομασία της αὐτή, κατὰ τὸν Στράβωνα, ὀφείλετο στὰ ἄφθονα γύρω ἔλη, κατὰ δὲ τὸν Ὅμηρο ἀπὸ τὸν ποταμὸ Σελήεντα, ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ οἱ κάτοικοι αὐτῆς ἐκαλοῦντο Σελλοὶ ἢ Ἕλλοι.

Ἐλπίδος.

Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν πλατεῖα Βικτωρίας καὶ τελειώνει στὴν ὁδὸ Δεριγνύ.

Ἡ Ἐλπὶς ἦτο θεὰ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Ὁ μῦθος της συνδέεται μὲ τὸν μῦθο τῆς Πανδώρας, ἡ ὁποία ἀφοῦ ἄνοιξε τὸν περιβόητο πίθο της ἀπὸ τὸν ὁποῖο ἀνεπήδησαν καὶ μετεδόθησαν στοὺς ἀνθρώπους ὅλες οἱ κακίες ἐπρόφθασε καὶ τὸν ἔκλεισε, ὥστε ἀπέμεινεν ἐντὸς αὐτοῦ ἡ Ἐλπίς. Ἀπὸ τὸν μῦθο αὐτὸν συνάγεται ὁ διφορούμενος χαρακτὴρ τῆς Ἐλπίδος (ὡς ἀναμονὴ μέλλοντος εἴτε ἐπιθυμητοῦ εἴτε ἀπαισίου).

Ἐμμανουὴλ Ἀ/φῶν.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἔγγελη 37, στὸ Κατσιπόδι.

Οἱ ἀδελφοὶ Ἐμμανουήλ, Παναγιώτης (1876-1798) καὶ Ἰωάννης (1774-1798), ἀπὸ τὴν Καστοριά, ὑπῆρξαν συνεργάτες τοῦ Ρήγα Φερραίου. Καὶ οἱ δυὸ ἐστραγγαλίσθησαν ἀπὸ τοὺς Τούρκους, λόγῳ τῆς συμμετοχῆς των στὴ συνωμοσία τοῦ Ρήγα.

Ἐμμανουὴλ Μπενάκη.

Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ὁδὸ Σταδίου (ἔναντι Λαμπροπούλου) καὶ τελειώνει στὸ Λόφο τοῦ Στρέφη.

Ὁ Ἐμμανουὴλ Μπενάκης, μέγας Ἐθνικὸς εὐεργέτης, μεγαλοεπιχειρηματίας καὶ πολιτικός, γεννήθηκε στὴ Σῦρο τὸ 1843. Ἐγκατασταθεὶς στὴν Αἴγυπτο, ἔγινε συνεταῖρος στὸν ἐξαγωγικὸ οἶκο βάμβακος «Χωρέμης—Μπενάκης καὶ Σία», ἀποκτήσας τεραστία περιουσία. Τὸ 1910 ἐγκατεστάθη στὴν Ἀθήνα καὶ ἐξελέγη βουλευτὴς Ἀττικοβοιωτίας. Ἔγινε ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας στὴν κυβέρνησι Βενιζέλου καὶ τὸ 1914 ἐξελέγη Δήμαρχος Ἀθηναίων.

Ὁλόκληρη σχεδὸν τὴν περιουσία του τὴν ἐδαπάνησεν ὑπὲρ ἀγαθοεργῶν, φιλανθρωπικῶν καὶ πολιτιστικῶν ἱδρυμάτων. Μὲ δικά του χρήματα ἱδρύθησαν ἡ Μπενάκειος Βιβλιοθήκη καὶ τὸ Μπενάκειο Μουσεῖο. Ἐτιμήθη μὲ τὸ χρυσοῦν μετάλλιον τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν καὶ μὲ τὸ παράσημο τοῦ ἀνωτέρου ταξιάρχου τοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος. Πέθανε στὴν Κηφισιὰ τὴν 20 Ἰουνίου 1929.

Ἐμμανουὴλ Τομπάζη.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Κριεζῆ 9, πίσω ἀπὸ τὸ Δημοτικὸ Βρεφοκομεῖο.

Ὁ Ἐμμανουὴλ Τομπάζης (1784-1831), ναύαρχος τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου ἀπὸ τὴν Ὕδρα, ἦτο ἐπιστήθιος φίλος τοῦ Μιαούλη, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ὁποίου ὑπηρέτησε. Διεκρίνετο γιὰ τὴν διοικητικὴ καὶ τὴν ναυτική του ἐμπειρία, καθὼς καὶ γιὰ τὴν γενναιότητα καὶ τὴν ὀξυδέρκειά του.

Ὡς ἁρμοστὴς τῆς Κρήτης, ἀγωνίσθηκε θαρραλέα γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσι τῆς μεγαλονήσου ἀπὸ τὸν τουρκικὸ ζυγό. Ὡς πληρεξούσιος στὶς Ἐθνικὲς Συνελεύσεις ἐπέδειξε σύνεσι καὶ πολιτικὴν ὡριμότητα. Τόση ἦτο ἡ ἐκτίμησις γιὰ τὸ πρόσωπό του, ὥστε μαζὺ μὲ τὸν Μιαούλη καὶ τὸν φιλέλληνα Χὸς εἶχεν ἀναλάβει τὴν διαχείρησι τῶν ὑπὸ τῶν φιλελλήνων ἀποστελλομένων ἐφοδίων.

Ἐμπεδοκλέους.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀρχιμήδους 23, στὸ Μέτς (πίσω ἀπὸ τὸ Στάδιο).

Πρόκειται γιὰ ἕνα ἀπὸ τοὺς σπουδαιοτέρους προσωκρατικοὺς φιλοσόφους. Μέγας ἐρευνητὴς τῆς φύσεως, ὑπῆρξεν ὁ θεμελιωτὴς τῆς θεωρίας «περὶ συστάσεως τοῦ σύμπαντος» ἀπὸ τέσσερα ἀρχικὰ στοιχεῖα, ἤτοι τοῦ πυρός, τοῦ ἀέρος, τοῦ ὕδατος καὶ τῆς γῆς. Ἀσχολήθηκε ἐπίσης σὲ χημικές, βιολογικὲς καὶ ἀνθρωπολογικὲς ἔρευνες καὶ ἤσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ γιατροῦ. Πέθανε μακρυὰ ἀπὸ τὴν πατρίδα του, τὴν Σικελία, χωρὶς νὰ εἶναι γνωστὸ ποῦ ἀκριβῶς.

Ἐνυοῦς.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀγνάντων 28, στοῦ Φιλοπάππου.

Ἡ Ἐνυώ, ἀρχαιοτάτη θεὰ τοῦ πολέμου, ἀντίπαλος τῆς Ἀθηνᾶς, κατὰ τὸν Τρωϊκὸ πόλεμο ἐβοήθει τοὺς Τρῶες. Εἰς τὴν Ἐνυώ, τὸν Ἄρην, καὶ τὸν Φόβον ὡρκίσθησαν οἱ «ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας». (Ἡ ὁδὸς μετωνομάσθηκε εἰς ὁδὸν Ἀθίου).

Ἐνώπης ἢ Ἐνόπης.

Δεξιὰ παράλληλος τῆς ὁδοῦ Μακεδονίας, πίσω ἀπὸ τὸ Δημαρχεῖο τῶν Σφαγείων.

Ἡ Ἐνώπη ἦτο μιὰ ἀπὸ τὶς ἑπτὰ μεσσηνιακὲς πόλεις τὶς ὁποῖες ὑπέσχετο ὁ Ἀγαμέμνων στὸν Ἀχιλλέα, ἂν γύριζε στὸ στρατόπεδο. Ἡ ἀκριβὴς θέσις της κατ' ἄλλους μὲν ταυτίζεται μὲ τὴν θέσιν τῆς Καρδαμύλης, κατ' ἄλλους δὲ μὲ τὴν τῆς Γερηνίας ἢ τῶν Πελλάνων.

Ἐξεκίου ἢ Ἐξηκίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Λιοσίων 77 (στάσις Παιωνίου).

Ὁ Ἐξηκίας, Ἕλλην ἀγγειογράφος καὶ ἀγγειοπλάστης, ἔζησε κατὰ τὰ μέσα τοῦ 6ου π.Χ. αἰῶνος. Ὡραιότατα ἔργα του εὑρίσκονται σὲ διάφορα μουσεῖα τῆς Εὐρώπης.

Ἐπακρέων.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Τριῶν Ἱεραρχῶν 106, κοντὰ στὴν ἐκκλησία τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Ἐπακρεῖς ὠνομάζοντο οἱ κάτοικοι τῆς Ἐπακρίας, μιᾶς ἀπὸ τὶς ἀρχαιότατες δώδεκα πόλεις τῆς Ἀττικῆς, ποὺ ἵδρυσε ὁ Κέκροψ. Κατὰ μιὰ ἐκδοχὴ ἡ Ἐπακρία ἦτο καὶ ὄνομα ὑποδιαιρέσεως μιᾶς φυλῆς, στὴν ὁποίαν ἀνῆκον οἱ δῆμοι Ἰκαρία, Σημαχίδαι καὶ Πλώθεια.

Ἐπαμεινώνδα.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πανὸς 12, κοντὰ στὴν ἐκκλησία Ταξιαρχῶν (Ἀέρηδες).

Ὁ Ἐπαμεινώνδας, στρατιωτικὸς καὶ πολιτικὸς τοῦ 4ου π.Χ. αἰῶνος, φυσιογνωμία ἐπιβλητικὴ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, γεννήθηκε στὴ Θήβα τὸ 418 π.Χ. Ὅταν ἀπεχώρησεν ἀπὸ τὴν Καδμεία ἡ σπαρτιατικὴ φρουρά, ὁ Ἐπαμεινώνδας μαζὺ μὲ τὸν Πελοπίδα, συνεκρότησε τὸν περίφημο ἱερὸ λόχο, ἀπὸ 300 ἐπιλέκτους τῶν Θηβῶν. Τὸ 381 π.Χ. ἐνίκησε τοὺς Σπαρτιᾶτες στὴ μάχη τῶν Λεύκτρων καὶ τὸ 370 ἐκστρατεύοντας κατὰ τῆς Σπάρτης, ἀνεκήρυξε τὴν ἐλευθερία τῶν εἱλώτων καὶ τῶν περιοίκων τῆς Μεσσηνίας καὶ ἔκτισε τὴν Μεσσήνη. Τὸ 362 π.Χ., στὴ μάχη τῆς Μαντινείας, ἐνίκησε ξανὰ τοὺς Σπαρτιᾶτες, πλὴν σκοτώθηκε. Μαζὺ μὲ τὸν Ἐπαμεινώνδα ἔσβησε καὶ ἡ σύντομη ἀκμὴ τῶν Θηβῶν.

Ἐπιδάμνου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Σύμης, κοντὰ στὸν Ἅγιο Νικόλαο Ἀχαρνῶν.

Ἡ Ἐπίδαμνος, ἀρχαία Ἑλληνικὴ πόλις στὰ παράλια τῆς Ἰλλυρίας, ὑπῆρξεν ἀποικία τῶν Κερκυραίων, ἡ ὁποία ἀργότερα μετωνομάσθηκε σὲ Δυρράχιον (Βλ. ὁδὸν Δυρραχίου).

Ἐπιδαύρου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Λένορμαν 113, στὸ Κολωνό.

Ἡ Ἐπίδαυρος, ἀρχαία πόλις στὴν ἀνατολικὴ ἀκτὴ τῆς Ἀργολίδος, ὀφείλει τὴν μεγάλη της φήμη στὸ ἱερὸ τοῦ θεοῦ τῆς Ἰατρικῆς Ἀσκληπιοῦ, ποὺ εὑρίσκετο ἐκεῖ. Κάθε τέσσερα χρόνια ἐτελοῦντο τὰ «Ἀσκληπιεῖα».

Τὸ γνωστὸ θέατρο, ἄρχισε νὰ κτίζεται περὶ τὰ μέσα τοῦ 4ου π.χ. αἰῶνος, ἀπὸ τὸν ἀρχιτέκτονα Πολύκλειτον τὸν νεώτερον καὶ ἐθεωρεῖτο ὡς τὸ καλλίτερο τῶν θεάτρων τοῦ ἀρχαίου κόσμου. Σήμερα, ὕστερα ἀπὸ τὶς γενόμενες ἐπισκευές, χρησιμοποιεῖται γιὰ τὶς ἐτήσιες γιορτὲς τοῦ ὀργανισμοῦ Ἐθνικοῦ θεάτρου, τὶς γνωστὲς ὡς «Φεστιβὰλ Ἐπιδαύρου». Ἐπιδίωξις τούτου εἶναι ἡ ἀναβίωσις τοῦ ἀρχαίου δράματος. Οἱ γιορτὲς αὐτὲς προσελκύουν ἀρκετὸ κόσμο, τόσο ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸ τῆς Ἑλλάδος, ὅσο καὶ ἀπὸ τὸ ἐξωτερικό. (ὁμώνυμη ὁδὸ συναντᾶμε καὶ σ' ἄλλες συνοικίες).

Ἐπικούρου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς 39, πιὸ πάνω ἀπὸ τὴν πλατεῖα Κουμουνδούρου.

Ὁ Ἐπίκουρος (341-270 π.Χ.), Ἕλλην φιλόσοφος ἀπὸ τὴ Σάμο, εἶναι ὁ ἱδρυτὴς τῆς σχολῆς τῶν Ἐπικουρείων καὶ ἐδίδασκεν ὅτι τὸ ὑπέρτατον ἀγαθὸν εἶναι ἡ ἡδονή, γιὰ τὴν ἀπόλαυσι τῆς ὁποίας πρέπει νὰ τείνουν ὅλες οἱ προσπάθειες τοῦ ἀνθρώπου. Τὴν ἡδονὴν ὅμως ἔθετε στὶς ψυχικὲς εὐχαριστήσεις, στὴν καλλιέργεια τοῦ πνεύματος καὶ στὴν ἄσκησι τῆς ἀρετῆς. Ὁ ἐπίκουρος ὑπῆρξεν ἕνας ἀπὸ τοὺς πολυγραφωτέρους συγγραφεῖς τῆς ἀρχαιότητος.

Ἐπικτήτου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Νικοσθένους 2, πιὸ πάνω ἀπὸ τὴν πλατεῖα Πλαστήρα στὸ Παγκράτι.

Ὁ Ἐπίκτητος (50-120 μ.Χ.) στωϊκὸς φιλόσοφος ἀπὸ τὴν Ἱεράπολι τῆς Φρυγίας, μαζὺ μὲ τὸν Σενέκα καὶ τὸν Μᾶρκον Αὐρήλιον, ἀπετέλεσαν τὴν τριάδα τῶν κυριωτέρων φιλοσόφων τῆς Νέας Στοᾶς. Σύγχρονος τοῦ Νέρωνος, ἦτο χωλὸς καὶ ἐδίδασκεν ὅτι τὸ μόνον ποὺ ἀποτελεῖ τὴν ἀληθῆ εὐδαιμονία, εἶναι ἡ ψυχικὴ γαλήνη, ἡ ἀταραξία. Ὁ Ἐπίκτητος δὲν ἄφησε κανένα γραπτό. Τὴν σχετικήν του διδασκαλία ἐξέθεσε σὲ δύο ἔργα (Ἐπικτήτου διατριβαὶ καὶ Ἐγχειρίδιον Ἐπικτήτου) ὁ μαθητής του Ἀρριανός, ὁ ὁποῖος διετέλεσεν καὶ ἔπαρχος τῆς Καππαδοκίας.

(Συνεχίζεται)

ΓΥΜΝΟ ΜΟΝΤΕΛΟ

Ὑπὸ Ὑπαστυν. Β' κ. **Χ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Θυμήθηκα τὴ σύσταση τοῦ Ἀστυνόμου. «Πρόσεξε ὅμως γιατὶ εἶναι λίγο νευρική». Ζάρωσα καὶ ζήτησα συγγνώμην μὲ συντριβή. Ἀλλὰ... ὁ «Πιὲρ» στὴν Ἀθήνα!!

—Ἔλεγα, λοιπόν, συνέχισε ἥσυχη τώρα ἡ κυρία Κλάουζ, ὅτι γευματίσανε ἕνα βράδυ ὅλοι μαζὶ στὴν Κηφισιά. Δὲν πάει πολὺς καιρός. Νομίζω πρὶν δύο μῆνες περίπου, σὲ κάποιο σπίτι ἑνὸς συμβολαιογράφου.

Γιὰ τὸν «Πιὲρ» ἔχω πολλὲς πληροφορίες. Μένει σὲ μιὰ πανσιὸν στὴ δυτικὴ ἄκρη τοῦ λιμανιοῦ τῆς Μασσαλίας, πρὶν ἀπὸ ὀχτὼ μῆνες περίπου. Πρὶν ἐγκατασταθῇ ἐκεῖ ἔμενε στὸ Κάϊρο γιὰ δύο χρόνια καὶ πρὶν ἀπὸ τὸ Κάϊρο σὲ κάποιο ξενοδοχεῖο τῆς πλατείας Ἁγίου Μάρκου στὴ Βενετία. Τὰ ἔμαθα αὐτὰ ἀπὸ κάποια παλιά μου φίλη ποὺ μένει στὸ Παρίσι ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ πηγαίναμε συμμαθήτριες ἀκόμα στὸ γαλλικὸ ὠδεῖο. Τὴν ρώτησα πρὸ καιροῦ γιὰ τὸν Πιὲρ Ντουζόν, ὅταν ἀνακάλυψα ἀπὸ ἕνα γράμμα τῆς κόρης μου ὅτι ὁ Πιὲρ προμήθευε ναρκωτικὰ μιὰ ὁμάδα ἀνθρώπων στὴν ὁποία ἀνήκει καὶ ἡ κόρη μου. Μοῦ ἀπάντησε, λοιπόν, ἡ φίλη μου αὐτὴ ὕστερα ἀπὸ λίγο καιρὸ μὲ κάθε λεπτομέρεια γιὰ τὴ δράση τοῦ Ντουζόν. Μοῦ ἔγραφε ὅτι ὁ Πιὲρ Ντουζὸν δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν... Πέτρο Λάβδα... Εἶναι Ἕλληνας καὶ ἔφυγε ἀπὸ δῶ τὸν καιρὸ τῆς κατοχῆς. Τὸν Δεκέμβρη τοῦ 1951 ἀπασχόλησε τὴν ἰταλικὴ ἀστυνομία γιὰ λαθρεμπόριο ναρκωτικῶν. Πιάστηκε τότε στὴ Βενετία, ἀλλὰ δὲν ξέρω πῶς, τὸν Φεβρουάριο τοῦ 1953 βρέθηκε στὸ Κάϊρο, καὶ ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ 1955 βρίσκεται στὴ Μασσαλία.

Ἀπὸ τὸ πρωῒ σήμερα ἡ Νάνσυ μοῦ λέει ὅτι θὰ φύγῃ αὔριο γιὰ τὴ Μασσαλία. Μοῦ λέει ἀκόμα ὅτι αὐτὸ τὸ ξέρει μόνον αὐτὴ καὶ ἕνα δύο ἀκόμα ἄτομα. Μὲ παρακάλεσε νὰ μὴ βγάλω λέξη γιὰ τὸ ταξίδι της αὐτό. Ὡς σκοπὸ τοῦ ταξιδιοῦ της μοῦ φέρνει ὅτι θὰ μεταβιβάσῃ μερικὲς παραγγελίες σὲ κάποιο μεγαλέμπορο τῆς Μασσαλίας, τὸν Πιέρ. Ὅτι πάει ἐκεῖ ὡς ἀντιπρόσωπος μιᾶς μεγάλης εἰσαγωγικῆς ἑταιρίας τοῦ Πειραῶς. Ἐγὼ ξέρω καλὰ ὅμως τὶ ἐμπορεύεται ὁ «Πιὲρ» καὶ τὶ εἴδους παραγγελίες θὰ τοῦ μεταβιβάσῃ ἡ Νάνσυ... Ἔχω θετικὲς πληροφορίες ὅτι τὴν φυγαδεύουν μὲ τὴ βία ἐπειδὴ σὲ μιὰ ἐμπιστευτική της συνομιλία μὲ τὴ Ντόρα ἔδειξε τὴν ἐπιθυμία νὰ πάῃ στὴν ἀστυνομία καὶ νὰ καταθέσῃ ὡρισμένα πράγματα. Ἔχουν μάλιστα ἔρθει σὲ μυστικὴ συμφωνία μὲ κάποιο νυχτερινὸ κέντρο τοῦ λιμανιοῦ τῆς Μασσαλίας γιὰ νὰ προσληφθῇ ἡ Νάνσυ ὡς χορεύτρια. Σᾶς παρακαλῶ, ματαιῶστε αὐτὸ τὸ ταξίδι. Ματαιῶστε το γιὰ νὰ μὴ πέσῃ ἡ κόρη μου πιὸ βαθειὰ στὸ βοῦρκο, ἀλλὰ γιὰ καὶ νὰ τὴν ἀναγκάσετε νὰ μιλήσῃ γιὰ πολλὰ πράγματα ποὺ νὰ σᾶς ἐνδιαφέρουν... Πρέπει νά...

—Ζητῶ συγγνώμην ποὺ θὰ σᾶς διακόψω πάλι κυρία Κλάουζ, εἶπα ἀπότομα. Πρέπει νὰ φύγω ἀμέσως καὶ εἶμαι ἀναγκασμένος νὰ σᾶς ἀφήσω. Εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὸν κόπο ποὺ κάνατε νὰ ἔρθετε καὶ νὰ μᾶς πῆτε ὅ,τι γνωρίζετε. Μείνετε ἥσυχη πάντως γιὰ τὴν κόρη σας. Δὲν πρόκειται νὰ φύγῃ γιὰ τὴ Μασσαλία ποτέ. Ὡρβουάρ.

Τὴν ἄφησα καὶ μπῆκα γρήγορα στὸ γραφεῖο τοῦ Ἀστυνόμου.

—Μπορῶ νὰ δῶ κύριε Ἀστυνόμε πάλι ἐκεῖνο τὸ ἔγγραφο τῆς Ἰντερπόλ; ρώτησα ἀναστατωμένος. Καλά, γιατὶ δὲν ἀναφέρει τίποτα γιὰ τὴν ἔλευση τοῦ «Πιὲρ» στὴν Ἑλλάδα πρὸ διμήνου περίπου;

—Πῶς; Τί; φώναξε ὁ Ἀστυνόμος. Ὁ «Πιὲρ» στὴν Ἑλλάδα πρὸ διμήνου; Ποιὸς τὸ εἶπε αὐτό;

—Ἡ κυρία Κλάουζ φαίνεται νὰ ξέρῃ πολλὰ κ. Ἀστυνόμε. Τὸ μόνο ποὺ φαίνεται ν' ἀγνοῇ εἶναι τὸ ὅτι ἡ Νάνσυ πρόκειται νὰ φύγῃ μαζὶ μὲ τὴ Ντόρα γιὰ τὴ Μασαλία καὶ ὅτι ὁ Πέτρος Λάβδας ἔχει ἀντιπρόσωπο ἐδῶ τὸν

ἀδελφό του Σπῦρο Λάβδα. Πρόσθεσε ὅμως ἕνα σημαντικὸ στοιχεῖο στὴν ὅλη ὑπόθεση. Μᾶς ἀπεκάλυψε ὅτι ὁ Πέτρος Λάβδας ἦρθε ἐδῶ πρὸ διμήνου περίπου καὶ ἐγευμάτισε μάλιστα ἕνα βράδυ στὴν Κηφισιὰ μαζὶ μὲ τὴ Νάνσυ, τὴ Ντόρα, τὸν Ἀγάθο καὶ τὸν Πουλίδη. Τάχα, ὁ ἀδελφός του Σπῦρος Λάβδας, νὰ μὴ βρισκότανε ἐκεῖ.;...Καὶ γευμάτισαν μάλιστα στὸ σπίτι τοῦ Πουλίδη!! Γιὰ φαντάσου!!...

Ὁ Ἀστυνόμος βυθίστηκε σὲ σκέψεις. Ἡ ἀποκάλυψη τῆς κυρίας Κλάουζ ἦταν ἕνα ράπισμα χωρὶς προηγούμενο. Ἕνας διεθνὴς παράγων τοῦ λαθρεμπορίου ναρκωτικῶν νὰ βρίσκεται στὴ Ἀθήνα καὶ μεῖς νὰ τὸ ἀγνοοῦμε! Αὐτὸ ἦταν ἀνήκουστο.

—Σὲ τί μπορεῖ νὰ ἀποβλέπῃ ἡ κυρία Κλάουζ ἂν προτίθεται νὰ μᾶς παραπλανήσῃ· εἶπε σκεπτικός. Δηλαδή, θέλω νὰ πῶ, τί εἶναι ἐκεῖνο ποὺ θὰ τὴν ἔκανε νὰ μᾶς πῇ ψέμματα γιὰ τὸν Πιέρ;».

—Δὲν βλέπω κανένα λόγο νὰ θέλῃ νὰ μᾶς πῇ ψέμματα, εἶπα. Πιστεύω πραγματικὰ ὅτι ὁ «Πιὲρ» ἦρθε στὴν Ἀθήνα ἀφοῦ παραπλάνησε τοὺς Μασσαλιῶτες ἀστυνομικούς... Μὰ ἐμεῖς...

Διέκοψε τὶς σκέψεις ποὺ κάναμε ἡ ἀθόρυβη ἐμφάνιση τῆς κυρίας Κλάουζ.

—Ἐμένα μὲ συγχωρεῖτε, εἶπε σιγανά. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ πηγαίνω γιατὶ δὲν μπορῶ νὰ σταθῶ ἄλλο. Κάνετε ὅ,τι μπορεῖτε παιδιά μου...Ὡρβουάρ...

Στηρίχθηκε στὸ μπράτσο ἑνὸς ἀστυφύλακα καὶ κατέβηκε ἀργὰ τὶς σκάλες. Τὴν παρακολουθήσαμε μέχρι ποὺ κατέβηκε στὸν πρῶτο ὄροφο καὶ γυρίσαμε πάλι στὸ γραφεῖο. Ἐκείνη τὴν ὥρα χτύπησε τὸ κουδούνι. Μᾶς ζητοῦσε ὁ Διευθυντὴς καὶ κατεβήκαμε τρέχοντας στὸ γραφεῖο του. Ἡ κυρία Λεφάκη εἶχε φύγει καὶ στὸ γραφεῖο βρισκόταν ὁ διευθυντὴς μὲ τὸν ὑποδιευθυντὴ μόνον.

Ἦταν ἐνηὰ ἡ ὥρα. Ἔγινε ἕνα πρόχειρο συμβούλιο, ἀνταλλάξαμε τὶς πληροφορίες ποὺ εἴχαμε συγκεντρώσει καὶ στὶς δέκα εἴχαμε ξεχυθῆ στοὺς δρόμους γιὰ τὸ μεγάλο καὶ τελειωτικὸ χτύπημα κατὰ τῆς σπείρας τῶν Λάβδα. Ἔτσι πιστεύαμε τουλάχιστο· ὅτι τὸ βράδυ ἐκεῖνο θὰ δίναμε τὸ μεγάλο καὶ τελευταῖο χτύπημα στὴ σπεῖρα καὶ θὰ βρίσκαμε τὸ δολοφόνο τοῦ Βότσικα.

Ἡ νύχτα ἐκείνη ὑπῆρξε ἀρκετὰ δραματικὴ γιὰ τὶς δυὸ ὁμάδες ποὺ ἦταν ἐπιφορτισμένες μὲ τὴν ἐξιχνίαση τῆς δολοφονίας τοῦ Βότσικα ἀπὸ τὴν μιὰ μεριὰ καὶ μὲ τὴν ἐξάρθρωση τῆς μεγαλύτερης στὰ ἀστυνομικὰ χρονικὰ σπείρας ναρκωτικῶν ἀπὸ τὴν ἄλλη. Βέβαια, στὴν ἀρχή, πρὶν τέσσερις μέρες, εἶχε ξεκινήσει μιὰ μόνον ὁμάδα κι' αὐτὴ γιὰ τὸ δολοφόνο τοῦ Βότσικα μόνον. Τὰ ναρκωτικὰ βρέθηκαν στὸ δρόμο μας, ἐνῶ βαδίζαμε γιὰ τὸ στυγερὸ δολοφόνο κι' οἱ δύο ὁμάδες τώρα δροῦσαν ἀπὸ κοινοῦ κάτω ἀπὸ τὴν προσωπικὴ ἐπίβλεψη τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν.

Ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴ σπεῖρα τῶν λαθρεμπόρων ἡ νύχτα ἐκείνη ὑπῆρξε δραματική. Ὁ ὑποδιευθυντὴς Κρόμας κατώρθωσε νὰ συλλάβῃ τὰ τέσσερα ἄτομα τῆς ὁμάδας ποὺ κυνηγοῦσε ἀπὸ τὸ πρωΐ. Τοῦ ξέφυγε ὅμως ὁ Σ. Λάβδας καὶ ὁ ἀπολογισμὸς τῆς περιπέτειας ἐκείνης ἦταν ὁ τραυματισμὸς τοῦ ἴδιου τοῦ ὑποδιευθυντοῦ καὶ τὸ κάταγμα τοῦ ποδιοῦ ἑνὸς ἀστυφύλακα.

Ἡ διαταγὴ ποὺ εἶχα ὅταν βγῆκα στὸ δρόμο κατὰ τὶς δέκα ἐκείνη τὴ νύχτα, ἦταν νὰ φέρω μὲ κάθε θυσία τὴ Νάνσυ στὴν Ἀσφάλεια. Ἔπειτα ἔπρεπε νὰ βρῶ τὴν Ἕλενα μὲ τὸ Ζῶτο τὸ ζωγράφο καὶ τὸ χορευτὴ ποὺ πλαισίωνε τὴ Νάνσυ στὸ πάρτυ τῆς κ. Λεφάκη. Γιὰ τὸν Παναγιώτου καὶ τὸ Νικολάου, καθὼς καὶ γιὰ τὸ «Γρηγόρη» καὶ ὅσους ἄλλους βρίσκονταν στὸ σπίτι ποὺ τραυμάτισαν τὴν Κάτια, εἶχε ἀνάλογη διαταγὴ ὁ Ἀστυνόμος Βέλιος. Τρεῖς ἀστυνομικοὶ εἶχαν σταλῆ στὸ σπίτι τοῦ Χολαργοῦ καὶ δύο ἀκόμα στὸ ἄλλο τοῦ Βοτανικοῦ.

Γιὰ τὴ Λεφάκη καὶ τὴ Ντόρα, καθὼς καὶ γιὰ μερικὰ ἄλλα ἀπρόοπτα εἶχε ἐπιληφθῆ ὁ Διευθυντής. Τὰ «ἀπρόοπτα» ἀφοροῦσαν πολλὰ γεγονότα ποὺ ἀνέφερε ἡ Λεφάκη στὴν κατάθεσή της καὶ ποὺ θὰ μᾶς παρουσίαζαν ἀρκετὲς ἐκπλήξεις, κατὰ τὶς

διαβεβαιώσεις τοῦ Διευθυντοῦ. Ἀλλὰ καὶ κάποια ἔκτακτη ἐπικοικωνία μὲ τὸ κεντρικὸ γραφεῖο τῆς Ἰντερπόλ, στὸ Παρίσι, μᾶς εἶχε δώσει κατὰ τὶς δέκα ἀρκετὲς πληροφορίες ποὺ ἀφοροῦσαν ἄγνωστα ὡς τὴ στιγμὴ ἐκείνη στοιχεῖα.

Τὴ Νάνσυ ἔπρεπε νὰ τὴν ἀναζητήσω σ' ἕνα μικρὸ σπιτάκι στὴν Καλλιθέα. Ἦταν τὸ σπίτι ποὺ ἔμενε μαζὶ μὲ τὴ μητέρα της. Οἱ πληροφορίες ποὺ εἶχα ἔλεγαν ὅτι τὴ νύχτα ἐκείνη δὲν θὰ πήγαινε στὸ «Πίγκαλς» γιατὶ ἦταν ἀρκετὰ ἐξαντλημένη ἀπὸ τὴν ἀπόπειρα τῆς προηγούμενης βραδυᾶς. Εἶχε φύγει ἀπὸ τὸν «Εὐαγγελισμὸ» τὸ μεσημέρι καὶ ὁ Γιαννόπουλος μοῦ ἀνέφερε κατὰ τὶς ὀχτώμισι τὸ βράδυ ὅτι βρισκόταν στὸ σπίτι της.

Ἦταν ἔντεκα καὶ δέκα ἡ ὥρα ὅταν μὲ τὸν Γεωργίου, τὸ Μένιο καὶ δύο ἀκόμα ἀστυφύλακες ἐκύκλωσα τὸ σπίτι τῆς κ. Κλάουζ. Βρισκόταν σὲ μιὰ ἥσυχη γειτονιὰ τῆς Καλλιθέας καὶ πολὺ κοντὰ στὴ σιδηροδρομικὴ γραμμή.

Λίγα μέτρα πιὸ κάτω βρισκόταν ἕνα μικρὸ αὐτοκίνητο. Ἦταν τὸ μικρὸ «Fiat» ποὺ χρησιμοποιοῦσε ὁ Ζῶτος μὲ τὴν Ἕλενα καὶ σκέφθηκα ὅτι ἡ τύχη μὲ εὐνοοῦσε σημαντικά. Ὑπέθεσα ὅτι ὁ Ζῶτος μὲ τὴν Ἕλενα θὰ βρίσκονταν ὁπωσδήποτε στὸ σπίτι τῆς Κλάουζ κι' ἔτσι ἀντὶ τῆς Νάνσυ μόνον θὰ συνελάμβανα καὶ τοὺς ἄλλους δύο. Ὑπέθεσα ὅμως καὶ μερικὰ ἄλλα πράγματα καὶ γι' αὐτὸ εἶπα στὸν ἀρχιφύλακα Γεωργίου καὶ τοὺς τρεῖς ἀστυφύλακες νὰ ἔχουν ἕτοιμα τὰ περίστροφα γιὰ κάθε ἐνδεχόμενο.

Χτύπησα ἐλαφρὰ τὸ κουδούνι καὶ περίμενα. Τίποτα, καμιὰ ἀπάντηση. Ξαναχτύπησα πιὸ δυνατά. Μοῦ ἀποκρίθηκε τὸ νιαούρισμα μιᾶς γάτας κι' ὁ κρότος ἑνὸς ποτηριοῦ ποὺ ἔσπαζε.

Τὸ φεγγάρι φώτιζε μὲ ἄφθονο φῶς τὸν μικρὸ κῆπο. Ἦταν γεμᾶτος ἀπὸ κάθε εἴδους λουλούδια καὶ στὴ βορεινὴ του πλευρὰ ὑπῆρχε ἕνα χοντρὸ κομμάτι τσίγκου προσαρμοσμένο στὸ τσιμέντο τῆς αὐλῆς. Μὲ τὴν πρώτη ματιὰ ποὺ ἔρριχνε κανεὶς στὸ μέρος αὐτό, ὑπέθετε ὅτι κάποιος λάκκος ἢ κανένα παληὸ πηγάδι σκεπαζόταν ἀπὸ τὸ χοντρὸ ἐκεῖνο κομμάτι τοῦ τσίγκου.

Χτυπώντας τὸ κουδούνι ἀπὸ τὴν κορφὴ τῆς μικρᾶς μαρμάρινης σκάλας, τὰ μάτια μου καρφώθηκαν στὸ μέρος ἐκεῖνο. Δὲν μποροῦσα νὰ καταλάβω γιατὶ δὲν ἐκάλυψαν ὅλα τὸ μέρος μὲ τὴν τσιμεντένια πλάκα, ἀλλὰ ἔβαλαν πρῶτα τὸν τσίγκο κι' ὕστερα σκεπάσανε ὅλες τὶς ἄκρες του μὲ τὸ τσιμέντο. Καμμιὰ πλευρὰ δὲν εἶχε μείνη ἀκάλυπτη γιὰ νὰ χρησιμεύῃ ὡς ἄνοιγμα.

Ἕνας μικρὸς θόρυβος σὰν ἐκεῖνον ποὺ κάνει τὸ κουμπὶ τοῦ ραδιοφώνου ἀκούστηκε μέσα ἀπὸ τὸ σπίτι. Λίγα δευτερόλεπτα ἀκόμα καὶ ἡ ἐκφωνήτρια τοῦ σταθμοῦ Ἀθηνῶν ἀκούστηκε νὰ μεταδίδῃ τὶς τελευταῖες εἰδήσεις. Ξαναχτύπησα τὸ κουδούνι. Μιὰ γυναικεία φωνὴ μοῦ ἀποκρίθηκε:

—Περιμένετε παρακαλῶ Δύο λεπτά...

Τὸ παράθυρο ποὺ ἔβλεπε πρὸς τὸν κῆπο φωτίστηκε κι' ἕνα τρίξιμο πόρτας ἀκούστηκε. Ἑτοιμάστηκα καὶ περίμενα.

Ξαφνικὰ ἀνατρίχιασα. Ἡ τσιμεντένια πλάκα ποὺ παρατηροῦσα μετατοπιζόταν κι' ἕνα μεγάλο στόμιο παρουσιαζόταν. Διέκρινα κάτι νὰ κινῆται στὸ ἄνοιγμα. Κοίταξα καλά. Ἕνα ἀνθρώπινο κεφάλι παρουσιαζόταν μέσα ἀπὸ τὸ στόμιο κι' ἡ κάννη ἑνὸς περιστρόφου διευθυνόταν πρὸς τὸ μέρος μου. Τὸ «γκόλτς» ποὺ κρατοῦσα ἐκπυρσοκρότησε ἀμέσως κι' ἕνας γδοῦπος ἀκούστηκε ἀπ' τὸ κενὸ μὲ μιὰ κραυγὴ πόνου. Ἡ ἀνθρώπινη σιλουέττα ἐξαφανίστηκε μέσα στὸ στόμιο ἐνῶ ἡ τσιμεντόπλακα ἐπανερχόταν στὸ μέρος της. Ταυτόχρονα ἡ πόρτα τοῦ σπιτιοῦ ἄνοιξε καὶ μιὰ φοβισμένη νέα γυναίκα παρουσιάστηκε μὲ νυχτικό.

—Ποιὸν ζητᾶτε; Τί συμβαίνει; ρώτησε τρομαγμένη.

Τὴν ἴδια στιγμὴ ἀκούστηκε ἀπὸ μέσα μιὰ πνιγμένη βραχνὴ φωνή. Ἦταν ἡ φωνὴ τῆς κ. Κλάουζ ποὺ καλοῦσε σὲ βοήθεια. Ἄκουσα βήματα πολλὰ ἀπὸ τὸ βάθος

τοῦ σπιτιοῦ καὶ μερικὲς συγκεχυμένες φωνές. Ὕστερα ἀντήχησε ἡ φωνὴ τοῦ Μένιου νὰ προστάζῃ:

—Ἄλτ! Μὴν προχωρῆτε!!!...

Ἡ τσιμεντένια πλάκα εἶχε ἐπανέλθει στὴ θέση της κι' ὁ τσίγκος γυάλιζε ἀπὸ τὸ ἀσήμωμα τοῦ φεγγαριοῦ. Τίποτα δὲν σάλευε στὸ μέρος ποὺ προσαρμόστηκε ἡ πλάκα αὐτή. Ἔσπρωξα ἐλαφρὰ τὴ νεαρὴ γυναίκα καὶ μπῆκα στὸ σπίτι τρέχοντας. Ἡ κ. Κλάουζ ἦταν ξαπλωμένη σ' ἕνα κρεβάτι καὶ κοίταζε μὲ μάτια γεμάτα φρίκη. Μὲ τὸ ἀδύνατο ἀριστερό της χέρι ἔδειχνε πρὸς τὴν πόρτα ποὺ ἦταν ἀνοιχτὴ δίπλα της καὶ ποὺ ἔβλεπε κατ' εὐθεῖαν στὸ πλακόστρωτο τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τοῦ σπιτιοῦ. Ἔτρεξα καὶ βγῆκα στὴν αὐλή. Ὁ Μένιος κι' ὁ Σαμαρᾶς βρισκόνταν ἐκεῖ καὶ προσπαθοῦσαν νὰ παραβιάσουν μιὰ μικρὴ σιδερένια πόρτα ποὺ ὡδηγοῦσε τὸ ὑπόγειο. Μέσα ἀπ' τὴν πόρτα ἀκούγονταν πνιχτὲς φωνὲς καὶ ἔπιπλα ποὺ μετατοπίζονταν.

—Ἀπὸ δῶ βγῆκαν μοῦ εἶπε ὁ Μένιος μόλις μὲ εἶδε. Τοὺς φώναξα νὰ σταματήσουν μὰ γύρισαν καὶ μπῆκαν μέσα κλειδώνοντας τὴν πόρτα.

—Τρέξε στὸν Γεωργίου καὶ πές του νὰ προσέχῃ τὴν τσιμεντένια πλάκα ποὺ βρίσκεται στὸν κῆπο, διέταξα τὸ Μένιο. Πές καὶ στὸν Κότσυφα νὰ μπῇ στὸ σπίτι καὶ ν' ἀπομονώσῃ τὴν κ. Κλάουζ μὲ τὴν κοπέλλα. Ὕστερα γύρνα γρήγορα ἐδῶ.

Λίγο πιὸ πέρα ἀπὸ τὴν μικρὴ πόρτα τοῦ ὑπογείου βρισκόταν μιὰ σαραβαλιασμένη ἀξίνα. Τὴν ἅρπαξα καὶ κατάφερα δυὸ δυνατὰ χτυπήματα στὴ κλειδαριά. Ἡ πόρτα ὑπεχώρησε τώρα μὲ μιὰ σπρωξιὰ καὶ ὥρμησα στὸ ὑπόγειο μαζὶ μὲ τὸν Σαμαρᾶ.

—Μὴ πλησιάζετε στὸ ἄνοιγμα τῆς γωνιᾶς! ἄκουσα ξαφνικὰ τὴ φωνὴ τοῦ Γεωργίου. Εἶναι δύο ὡπλισμένοι μέσα!

Τράβηξα τὸ Σαμαρᾶ μακριὰ ἀπὸ τὸ ἄνοιγμα τῆς γωνιᾶς καὶ προχώρησα πρὸς τὸ βάθος ποὺ φωτιζόταν ἀμυδρά. Ἔφτασα σὲ μιὰ εὐρύχωρη αἴθουσα καὶ σταμάτησα κατάπληκτος. Τὰ μάτια μου εἶχαν ἀλλοιθωρίσει ἀπὸ τὸ θέαμα ποὺ παρουσιαζόταν μπροστά μου.

Ἔξη ἀλῆτες κάθονταν σὲ κάτι χαμηλὰ καθίσματα μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα. Μπροστά τους βρισκόνταν δύο μικρὰ τραπέζια χαμηλὰ καὶ πάνω σ' αὐτὰ τρία πήλινα δοχεῖα μὲ δύο ὀπὲς τὸ καθένα. Στὴν κάθε ὀπὴ ἦταν προσαρμοσμένο κι' ἀπὸ ἕνα καλάμι. Ἀπέναντι ἀπὸ τοὺς ἕξη ἀλῆτες σκεκόταν ὁ ἀρχιφύλακας Γεωργίου μὲ τὸ περίστροφο προτεταμένο.

—Στὴ γωνιὰ ποὺ σᾶς εἶπα νὰ μὴ πλησιάσετε κρύφτηκαν δύο ποὺ ὁπλοφοροῦσαν, μοῦ εἶπε μόλις πλησίασα.

Ὕστερα μοῦκανε νόημα νὰ πλησιάσω πιὸ πολὺ καὶ μοῦ ψιθύρισε σιγανά.

—Ὁ ἕνας εἶναι ὁ Λάβδας!!! Τὸν ἄλλον δὲν τὸν γνωρίζω.

Ἔκανα νὰ προχωρήσω ἕνα βῆμα ἀλλὰ γλύστρησα σὲ κάτι μαλακὸ ποὺ πάτησα καὶ σωριάστηκα κάτω. Βάζοντας τὸ χέρι μου στὸ χῶμα γιὰ νὰ σηκωθῶ, ἔπιασα ἕνα καλώδιο. Τὸ σήκωσα στὰ χέρια μου καὶ τὸ κοίταξα. Ξεκινοῦσε ἀπὸ τὸ διακόπτη ποὺ βρισκόταν κοντὰ στὴν πόρτα καὶ προχωροῦσε πρὸς τὸ ἄνοιγμα τῆς γωνίας ποὺ κρύφτηκαν οἱ δύο ὡπλισμένοι. Ἔμπαινε ὕστερα πάλι ἀπὸ μιὰ πολὺ μικρὴ πόρτα ποὺ βρισκόταν πίσω ἀπὸ τὸν Γεωργίου καὶ κατέληγε στὸ ταβάνι. Μιὰ σανιδένια σκάλα ὡδηγοῦσε ἐκεῖ ἀκριβῶς ποὺ κατέληγε τὸ καλώδιο.

Μὲ τὴν προσοχή μου στραμένη πρὸς τὸ ἄνοιγμα τῆς γωνίας πλησίασα στὴν πόρτα ποὺ βρισκόταν ὁ διακόπτης μὲ τὸ καλώδιο. Γύρισα τὸ διακόπτη καὶ κοίταξα στὸ σημεῖο ποὺ κατέληγε τὸ καλώδιο. Ἕνας μικρὸς θόρυβος ἀκούστηκε, ποὺ ἔκανε ἡ διοχέτευση ἄφθονου ἠλεκτρικοῦ ρεύματος πρὸς τὰ ἐκεῖ, καὶ ἕνα ἄνοιγμα ἄρχισε νὰ σχηματίζεται πάνω ἀπὸ τὴ σανιδένια σκάλα. Κατάλαβα. Ἦταν τὸ ἄνοιγμα ποὺ ἔκανε ἡ τσιμεντένια πλάκα μὲ τὸν τσίγκο...

—Ἀπὸ ποῦ μπῆκες μέσα; ρώτησα τὸν Γεωργίου.

(Συνεχίζεται)

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΤΑΜΕΙΟΥ ΥΓΕΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1961

Α) Κατὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον π.ἔ. καὶ ἀπὸ 1-31 εἰς 'Αθήνας—Πειραιᾶ—Πάτρας καὶ Κέρκυραν:

1) 'Εξητάσθησαν ἀπὸ 'Ιατροὺς τῆς ἐκλογῆς των οἴκοι...	1.141	Μέλη
2) » εἰς 'Ιατρεῖα » » »	1.339	»
3) Εἰσήχθησαν εἰς Νοσ/μεῖα καὶ κλινικὰς τῆς ἐκλογῆς των .	177	»
4) 'Εγεννήθησαν εἰς Μαιευτήρια	28 νέα	»
5) 'Εξητάσθησαν εἰς ἐξωτερικὰ 'Ιατρεῖα τοῦ Ν.Α.Π. καὶ τοῦ Κλάδου 'Υγείας 'Αθηνῶν—Πειραιῶς	3.709	»
"Ητοι τὸ Ταμεῖον περιέθαλψεν ἐν συνόλῳ	6.394	»
6) 'Εξετελέσθησαν εἰς φαρμακεῖα τῆς ἐκλογῆς των	4.646	συνταγαὶ
7) 'Εχορηγήθησαν εἰς 5 μέλη ὀρθοπεδικὰ εἴδη ἀξίας δρχ.	1.030	δραχμῶν

'Απὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς ὁ μὴν Νοέμβριος 1961 ἔχει ὡς ἑξῆς:

"Εσοδα τακτικὰ .....Δραχμαὶ		295.577,50
» ἐκ συμμετοχῆς Δημοσίου	»	970.456,00
Σύνολον 'Εσόδων	»	1.266.033,50
"Εξοδα	»	815.388,55

Β) 'Εφιστᾶται ἡ προσοχὴ τῶν μελῶν ἐπὶ τῶν κάτωθι ἀτόπων:

α) Τῆς προσκλήσεως ἰδιωτῶν ἰατρῶν οἴκοι, ἐνῷ ὁ ἀσθενὴς ἠδύνατο νὰ μεταβῇ εἰς τοὺς ὑπηρεσιακοὺς ἰατροὺς ἢ τοὺς ἰατροὺς προτιμήσεώς του, καταβάλλων τὴν σχετικὴν συμμετοχήν του.

β) Τῆς εὐρείας καὶ ἔν τινι μέτρῳ ἀσκόπου χρήσεως φαρμάκων.

γ) Τῆς παραλείψεως ἀναγραφῆς ἐπὶ τῶν συνταγῶν τοῦ συνταγολογίου τῶν ἀπαραιτήτων στοιχείων ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν ἰατρῶν.

δ) Τῆς μὴ προσελεύσεως ἐντὸς 24ώρου εἰς τὸν Κλάδον 'Υγείας τῶν ἀστυνομικῶν, πρὸς λῆψιν ἐντολῆς διὰ τὰς ἐκτάκτους ἐπισκέψεις τῶν ἰατρῶν, ὡς καὶ τὴν θεώρησιν τῶν συνταγῶν.

Γ) 'Υπομιμνήσκομεν τὸν δημοσιευθέντα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 227 Φ.Ε.Κ. (Τ.Β.) τῆς 11-7-61 συμπληρωματικὸν Κανονισμὸν τοῦ Κλάδου 'Υγείας, δι' οὗ καθορίζεται ὅτι οἱ συνταξιοῦχοι μέλη τοῦ Ταμείου, ὀφείλουσι νὰ καταβάλλωσι τὴν μηνιαίαν εἰσφορὰν των ἐκ 2% ἐπὶ τῆς συντάξεώς των ἐντὸς τοῦ πρώτου 10ημέρου ἑκάστου μηνός, διότι πᾶσα καθυστέρησις πέραν τοῦ 10ημέρου συνεπάγεται τὴν διαγραφὴν τοῦ μέλους ὑπὸ ὡρισμένας προϋποθέσεις.

Δ) Οἱ καθιστάμενοι ἐφεξῆς συνταξιοῦχοι ἀστυνομικοὶ καὶ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι, δικαιοῦνται νὰ μετέχωσι τοῦ Κλάδου 'Υγείας δι' ἑαυτοὺς καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας των, ἐφ' ὅσον ἐντὸς 6μήνου, ἀφ' ἧς καταστῶσι συνταξιοῦχοι, ὑποβάλωσι σχετικὴν περὶ τούτου ὑπεύθυνον δήλωσιν, ἄλλως ἀπόλλυσι τὸ δικαίωμα τοῦτο. 'Ωσαύτως καθίσταται γνωστόν, ὅτι δὲν δύνανται νὰ ὦσι μέλη τοῦ Κλάδου 'Υγείας, ἐφ' ὅσον παραλλήλως δὲν ἐνεργεῖται ἡ παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Δημοσίου Ταμείου Πληρωμῶν, κράτησις 0,50% ἐπὶ τῆς συντάξεώς των. 'Η κράτησις αὕτη θ' ἀποδεικνύηται διὰ σχετικῆς ἐγγραφῆς ἐπὶ τοῦ βιβλιαρίου συντάξεως παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Δημοσίου Ταμείου Πληρωμῶν. Πρὸς τοῦτο, δέον ἀπαραιτήτως κατὰ πᾶσαν προσέλευσιν τῶν

συνταξιούχων ἢ τῶν μελῶν αὐτῶν εἰς τὸν Κλάδον 'Υγείας, νὰ προσκομίζωνται τὰ βιβλιάρια ὑγείας καὶ τὸ τοιοῦτον τῆς συντάξεώς των.

Ε) Αἱ 'Υπηρεσίαι ὑποχρεοῦνται ὅπως, ἀπὸ τοὺς ἀπολυομένους ἢ ὁπωσδήποτε ἀπομακρυνομένους τοῦ 'Αστυν. Σώματος, ἀστυνομικοὺς καὶ διοικητικοὺς ὑπαλλήλους παραλαμβάνωσι τὰ ἀσφαλιστικά των βιβλιάρια, ἅτινα δέον νὰ διαβιβάζωσιν εἰς τὸν Κλάδον 'Υγείας, εἰς ὃν νὰ γνωρίζωσιν ἀπαραιτήτως καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἀπολύσεως ἢ ἀπομακρύνσεώς των.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

'Ανακοινώσατε παρακαλοῦμεν εἰς ἅπαντας τοὺς ὑφ' ὑμᾶς ὑπαλλήλους καὶ ἰδίᾳ τοὺς ἔχοντας τέκνα φιλοξενούμενα ἤδη εἰς Πρεβαντόριον 'Εκάλης, ὅτι ὁ συμβεβλημένος ἀπὸ μακροῦ χρόνου μετὰ τοῦ Ο.Κ.Φ.Α. 'Αθηνῶν καὶ ἀμειβόμενος παρ' αὐτοῦ δι' ἀποζημιώσεως μηνιαίως εἰδικὸς Παιδίατρος κ. Χαριτωνίδης Χαράλαμπος ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σκουφᾶ 16, ἀρνεῖται τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐκ τῆς συμβάσεως ταύτης ἀπορρεούσης ὑποχρεώσεώς του νὰ ἐπισκέπτεται ἐκάστοτε τὰ ἐκτάκτως ἀσθενοῦντα εἰς τὸ ὡς ἄνω Πρεβαντόριον τέκνα τῶν ἀστυνομικῶν ἄνευ ἐγγράφων ἐντολῶν τοῦ Κλάδου 'Υγείας.

Κατόπιν τούτου οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, ὧν τὰ τέκνα φιλοξενοῦνται εἰς τὸ προμνησθὲν Πρεβαντόριον, ὁσάκις παρίσταται ἀνάγκη παροχῆς εἰς ἀσθενοῦντα ἐκτάκτως ἐκ τούτων ἰατρικῆς περιθάλψεως, δύνανται νὰ καλῶσι τὸν οἱονδήποτε 'Ιατρὸν τῆς προτιμήσεώς των καὶ παραδίδωσιν εἰς αὐτὸν ἐντολὰς οἵκοι, ἃς θὰ λαμβάνωσι παρὰ τοῦ Ταμείου εἴτε πρὶν εἴτε μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν, ἀλλ' ἐντὸς 24ώρου ἀπὸ ταύτης. Εἰς ἣν ὅμως περίπτωσιν, δι' οἱονδήποτε λόγον, οἱ ἰατροὶ τῆς προτιμήσεως τῶν ὑπαλλήλων δὲν δύνανται ἢ δὲν δέχονται νὰ ἐνεργῶσι τὰς ἐπισκέψεις ταύτας, βάσει τῶν ἐντολῶν τοῦ Ταμείου, ἔστω γνωστόν, ὅτι οἱ κάτωθι ἰατροὶ ἐδήλωσαν ἡμῖν ὅτι εὐχαρίστως ἀποδέχονται τὴν εἰς Πρεβαντόριον 'Εκάλης ἐπίσκεψίν των ὁποτεδήποτε μὲ ἐντολὰς τοῦ Κλάδου 'Υγείας εἰς ἀσθενοῦντα τέκνα τῶν ἀστυνομικῶν καὶ τοὺς ὁποίους οἱ ἠσφαλισμένοι δύνανται νὰ καλῶσι κατ' ἐπιλογήν:

1) Ζαφείρης 'Αθανάσιος, Εἰδικὸς Παιδίατρος, 'Εμμ. Μπενάκη 55, τηλ. 616-471 καὶ Ν. Ψυχικὸν ἐπὶ τῆς Λεωφ. Κηφισσίας, στάσις «Φάρος», τηλ. 672-684.

2) Τρεμπέλας Δημήτριος, Εἰδικὸς Παιδίατρος, 'Ακαδημίας 19, τηλ. 562-202 καὶ Νίκης ἀριθ. 21, τηλ. 35-955.

3) Παπαδόπουλος 'Ανδρόνικος, Εἰδικὸς Παιδίατρος, Περικλέους 16 ('Αμαρούσιον), τηλ. 010-779 καὶ 010-251.

4) Γούσιος Δημήτριος, Εἰδικὸς Παιδίατρος, Π. Τσαλδάρη 10β ('Αμαρούσιον), τηλ. 010-550.

5) Γιωτοπούλου—Σταυροπούλου, Εἰδικὴ Παιδίατρος, Πολυφήμου 9 (Συνοικία Ζωγράφου), τηλ. 668-902.

6) Κοζώνης Κων/νος, Παθολόγος (Γενικὴ 'Ιατρική), ὁδὸς Μαραθῶνος (Ν. 'Ερυθραία), τηλ. 012-241.

7) Δρυμπέτη—Μπαχᾶ 'Ιωάννα, Παθολόγος (Γενικὴ 'Ιατρική), Βενιζέλου 164 (Ν. 'Ερυθραία) τηλ. 012-060.

Διὰ νεωτέρας διαταγῆς θὰ γνωστοποιήσωμεν κατάλογον καὶ ἄλλων Παιδιάτρων, ἀποδεχομένων τὴν ἐξέτασιν παιδίων εἰς τὸ Πρεβαντόριον 'Εκάλης, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Κλάδου 'Υγείας.

'Ο 'Αρχηγὸς
'Ως Πρόεδρος τοῦ Κλάδου 'Υγείας
ΘΕΟΔ. Ν. ΡΑΚΙΝΤΖΗΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, προήχθησαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α' Τάξεως, ἐκ τῶν ἐν ἰσχύϊ πινάκων προακτέων τοῦ ἔτους 1961, πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένων κενῶν ὀργανικῶν θέσεων, οἱ κάτωθι 'Αστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Β' Τάξεως :

α) Κατ' ἐκλογήν : κ.κ. Χαλοῦλος Γεώργιος, Χανδρινὸς Δημοσθένης καὶ Βασιλάκος Δημήτριος.

β) Κατ' ἀρχαιότητα : κ. Καραμπούλης Παναγιώτης.

Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Β' Τάξεως, οἱ 'Αστυνόμοι Α' Τάξεως :

α) Κατ' ἐκλογήν : κ.κ. 'Αναγνωστόπουλος Παναγιώτης, Κατσάρης Κων/νος καὶ Κρίντας Δημήτριος.

β) Κατ' ἀρχαιότητα : κ.κ. Τσάλτας Σπυρίδων, Γεωργίου Στέργιος καὶ Σαρρῆς 'Ιωάννης.

Εἰς τὸν Βαθμὸν τοῦ 'Αστυνόμου Α' Τάξεως, οἱ 'Αστυνόμοι Β' Τάξεως :

α) Κατ' ἐκλογήν : κ.κ. Μπλέτσος 'Ιωάννης, Μαροῦτσος 'Αναστάσιος, Κοττικιᾶς Χαράλαμπος, Κωστόπουλος Πέτρος, Σακελλαρόπουλος Δημήτριος, 'Αλεξανδρῆς Γεώργιος, Δημητρίου 'Αθανάσιος καὶ Καρανάσος Βασίλειος.

β) Κατ' ἀρχαιότητα : κ.κ. 'Ασπραδάκης Μιχαήλ, Παλούκης Δημήτριος, Κουτᾶς Χρῆστος, Δάβης 'Ιωάννης, 'Αρμύρος Γεώργιος καὶ Προεστὸς Θεόδωρος.

Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αστυνόμου Β' Τάξεως, οἱ 'Υπαστυνόμοι Α' Τάξεως :

α) Κατ' ἐκλογήν : κ.κ. Καραμούζης Γεώργιος, Μιχαηλίδης 'Ιωάννης, Γκέκας Χαράλαμπος, Τσόπελας Βασίλειος, Παπαφιλιππόπουλος Δημήτριος, Κουρῆς Διονύσιος, Πιᾶς Δημήτριος, 'Αγγελόπουλος Νικόλαος, Γιαννουλάκης Σωτήριος, Μπεχράκης Καλόποθος, Γεωργακόπουλος Γεώργιος, Ζαφειρόπουλος 'Ιωάννης, Κυριακέας Παναγιώτης, Κορομπίλης 'Ιωάννης, Καψούλης Στέφανος καὶ 'Αναστασόπουλος 'Αλέξανδρος.

β) Κατ' ἀρχαιότητα : κ.κ. Τσάκωνας Κων/νος, Παπακωνσταντίνου Θωμᾶς, Δελῆς Δημήτριος, Δούσκας Σπυρίδων, Δαμουρᾶς Γεώργιος, Χατζόπουλος Μελέτιος, Δελῆς Γεώργιος, Βαρκάρης Παναγιώτης, 'Αγγουράκης Σπυρίδων, 'Αρβανιτάκης 'Αντώνιος καὶ Παπαγιαννόπουλος Χαράλαμπος.

Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Ανθυπαστυνόμου, οἱ 'Αρχιφύλακες :

α) Κατ' ἐκλογήν : κ.κ. Δελακούρας Χρῆστος, Κουτσοσῖμος Εὐθύμιος, Μπουκουβάλας 'Αθανάσιος, Δημητρακόπουλος Δημήτριος, Δημητρουλόπουλος Δημήτριος, Τζούβαλης Παναγιώτης καὶ Κραβαρίτης Φώτιος.

β) Κατ' ἀρχαιότητα : κ.κ. Μεγρέμης 'Αγγελος, Σερέτης Δημήτριος, Κωνσταντόπουλος Νικόλαος καὶ Παπαϊωάννου ἢ Παπαγιάννης 'Αθανάσιος.

***

ΔΙΑΓΡΑΦΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Διεγράφησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος ἀπὸ 1-1-1961, ὡς καταληφθέντες ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας, οἱ κάτωθι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι :

1) 'Αστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Α' Τάξεως : κ.κ. Κοντογεώργος Γεώργιος,

Ψαρρᾶς Θωμᾶς, Σταυρόπουλος Ἀνδρέας, Ταβουλάρης Νικόλαος, Πανέτσος Ἰωάννης καὶ Γεωργακόπουλος Παντελῆς.

2) Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Β΄ Τάξεως : κ.κ. Ὑφαντῆς Κωνσταντῖνος καὶ Χίου Δημήτριος.

3) Ἀστυνόμοι Α΄ Τάξεως : κ.κ. Βασιλείου Εὐστάθιος, Πλούμης Λάμπρος, Ἀνδρινόπουλος Ἀναστάσιος, Δρυλλεράκης Ἐμμανουήλ, Σηφάκης Πέτρος, Ἀνδρώνης Δημήτριος, Παπαδόγκωνας Πέτρος καὶ Μητσάκης Δημήτριος.

4) Ἀστυνόμοι Β΄ Τάξεως : κ.κ. Κουσκουλῆς Τρύφων, Δερμιτζάκης ἢ Κοφινάκης Δημήτριος, Δεσποινάκης Ἠλίας, Καραμπάγιας Θεόδωρος, Ἀποστολόπουλος Νικόλαος, Κακλαμάνης Κωνσταντῖνος, Ἀνδρεόπουλος ἢ Ἀγγελόπουλος Ἄγγελος, Κανελλόπουλος Χαράλαμπος, Μανωλόπουλος Ἰωάννης καὶ Οἰκονόμου Νικόλαος.

5) Ὑπαστυνόμοι Α΄ Τάξεως : κ.κ. Ἀκρῖβος Ἀντώνιος, Κόλλιας Θεόδωρος, Κυπριωτάκης Ἐμμανουήλ, Κατσαρέλης Ἰωάννης, Κοτέλος Παναγιώτης, Κακαβάκης Ἰωάννης, Καλογερόπουλος Βασίλειος καὶ Ἀργυρόπουλος ἢ Σάββας Βασίλειος.

6) Ἀνθυπαστυνόμοι : κ.κ. Κότσιρας Γεώργιος, Μιχαλόπουλος Ἀλκιβιάδης, Βουρνᾶς Δημήτριος, Σαββόπουλος Στυλιανός, Σεργάκης Ἀντώνιος, Παπουτσῆς Δημήτριος, Μπεκυρᾶς Γεώργιος, Ἀργυριάδης Ἀργύριος, Καρατζένης Ἰωάννης, Ζευγώλης Μιχαὴλ καὶ Χριστοφιλέας Παναγιώτης.

Εἰς ἅπαντας τοὺς ἀνωτέρω, πλὴν τῶν Ἀστυνόμων Α΄ Τάξεως : κ.κ. Ἀνδρινοπούλου Ἀναστασίου καὶ Δρυλλεράκη Ἐμμανουήλ, τῶν Ἀστυνόμων Β΄ Τάξεως : κ.κ. Κακλαμάνη Κωνσταντίνου, Ἀνδρεοπούλου ἢ Ἀγγελοπούλου Ἀγγέλου, Μανωλοπούλου Ἰωάννου, Οἰκονόμου Νικολάου καὶ τῶν Ἀνθυπαστυνόμων : κ.κ. Ἀργυριάδη Ἀργυρίου, Καρατζένη Ἰωάννου, Ζευγώλη Μιχαὴλ καὶ Χριστοφιλέα Παναγιώτου, ἀπενεμήθη ὁ ἀνώτερος, τοῦ ὃν ἐκέκτηντο, βαθμός, ὡς συμπληρώσαντας τὸν ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων ἀπαιτούμενον χρόνον πραγματικῆς ὑπηρεσίας, ὡς καὶ τὸν τοιοῦτον παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ.

7) Ἀρχιφύλακες : κ.κ. Σταμούλης Ἀλέξανδρος, Μουσᾶς Χρῆστος, Ἀναγνωστόπουλος Ἀλέξανδρος, Χριστουδουλάκος Κυριακούλης, Ξουρῆς Ἰωάννης, Ἀναγνωστόπουλος Σπυρίδων, Σκύλαρης Βασίλειος, Γούναρης Παναγιώτης, Ἀλεξάνδρου Νικόλαος, καὶ Μαλαβάζος Εὐάγγελος.

8) Ὑπαρχιφύλακες : κ.κ. Δημόπουλος Νικόλαος, Μπούρας Χρῆστος, Τραγουστῆς Βασίλειος, Ἑξαδάκτυλος Χαράλαμπος, Δαυῖδ Παναγιώτης, Σπηλιωτόπουλος Λεωνίδας ἢ Βασίλειος, Δημητρέλος Ἠλίας, Ἀγγελῆς Ἀθανάσιος, Δημακόπουλος Χαράλαμπος, Ἀντωνίου Νικόλαος, Δημουλίτσας Εὐάγγελος, Τσεντοῦρος Παναγιώτης, Δεναξᾶς Ἀλέξανδρος, Μπουρνᾶς Γεώργιος, Πεππὲς Γεώργιος, Σταμουλάρας Ἰωάννης, Κωνσταντόπουλος Κωνσταντῖνος, Ἀθανασόπουλος Νικόλαος, Τσώνης Ἠλίας, Καράκος Νικόλαος, Τομαρᾶς Κωνσταντῖνος, Βαγενᾶς Ἰωάννης, Παπαθανασόπουλος Ἀθανάσιος, Ζαρμπούτης Δημήτριος, Σταματίου Ἀνδρέας, Πιστόλης Παναγιώτης, Καραμπαστέλας Δημήτριος καὶ Κοτσιπιᾶς Σεραφείμ.

9) Ἀστυφύλακες : κ. κ. Κατρίτσης Ἰωάννης, Παπουτσάκης Μιχαήλ, Κοντούλης Σωτήριος, Κουτσοκώστας Γεώργιος, Μπουτζαρέλος Νικόλαος, Πάσχος Χρῆστος, Σταθᾶτος Εὐάγγελος, Σπυριδωνάκος Σταῦρος, Δριτσάκος Μιχαήλ, Ραυτόπουλος Νικόλαος καὶ Πετρούνιας Λουκᾶς.

Εἰς ἅπαντας τούς, ὡς ἄνω, ἀποχωρήσαντας ἐκ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας ἐξέφρασε τὴν ἄκραν εὐαρέσκειάν του διὰ τὴν μακρὰν καὶ εὐδόκιμον εἰς τὸ Σῶμα ὑπηρεσίαν των.

—Παρητήθη τοῦ Ἀστυν. Σώματος ὁ ἀστυφύλαξ κ. Μουτσάκης Λεωνίδας.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἐτέθη εἰς ἐξάμηνον διαθεσιμότητα, τῇ αἰτήσει του, ὁ Ἀστυνόμος Β΄ τάξεως κ. Τζανετέας Κωνσταντῖνος, διὰ λόγους ὑγείας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΥΧΑΙ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ 1962

Διάγγελμα τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Παύλου 49

Μήνυμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Κων. Καραμανλῆ 52

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑφυπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Δημ. Δαβάκη πρὸς τὰ Σώματα Ἀσφαλείας 53

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Τὸ χασίσιον ὡς παράγων ἐγκλημάτων, ὑπὸ τοῦ τακτικοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν, Διευθυντοῦ τῶν Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν κ. Κων. Γαρδίκα 55

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἡ Ἀστυνομία τῆς Ἀρχαίας Σπάρτης. Ἕνας θεσμὸς ποὺ κράτησε στὸ ὕψος της τὴ σιδερένια πολιτεία, ὑπὸ Ἀστυφύλακος κ. Σ. Ἀντωνάκου 62

ΞΕΝΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

Ἡ ἀπαγωγὴ τοῦ βρέφους τῶν Λίντμπεργκ, ἀπὸ τὸ Ἀμερικανικὸν περιοδικὸν «Reader's Digest», κατὰ μετάφρασιν Ἀστυφύλακος κ. Ἀναστασίου Βογιατζῆ (συνέχεια καὶ τέλος) 62

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΝΕΑ

Ἑορταστικαὶ ἐκδηλώσεις πρὸς τιμὴν τῶν ἀποχωρησάντων ἀστυνομικῶν, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου 71

Στὴ γιορτὴ τῆς Τροχαίας γιὰ τὴ βασιλόπιττα καὶ τὴ διανομὴ τῶν δώρων, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου 81

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 39

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Τὸ γυμνὸ μοντέλο, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Χαρ. Σταμάτη (συνέχεια) 43

ΚΛΑΔΟΣ ΥΓΕΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ἀπολογισμὸς Ταμείου Ὑγείας, μηνὸς Δεκεμβρίου 1961 93

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 95

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40 - Ἀθῆναι (Τηλ. 522.512)

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12.30′ - 1 μ.μ.

Παρακολουθῆτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.